

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΤΟΣ Δ'

ΑΣΤΗΡ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ-ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 38
ΜΕΓΑΡΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ & ΑΘΗΝΩΝ
Τηλεγραφική διεύθυνσις - ΣΤΕΛΑΤΕΝ
Τηλέφωνα: 30-721 (5 γραμμάι) 28-279, 33-431

Ασφαλεία

ΠΑΝΤΟΣ ΚΛΑΔΟΥ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ : Καθ' ὅσας τὴν χώραν ἐντὸς τῶν Ὑποκ/μάτων
τῆς ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΝ ΚΥΠΡῳ : Εἰς ΛΕΥΚΩΣΙΑΝ, ΛΕΜΕΣΣΟΝ καὶ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΝ
ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῳ : Εἰς ΚΑΪΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ καὶ ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 183 ΔΡΑΧ. 5
27 ΑΠΡΙΛ. - 3 ΜΑΪΟΥ 1959

*Εκδόσις: ΕΛΚΗΝ *Ελ ἐν τῇ Γ. Βλ ἄχου-Η. Γ. *Η λ ι ὁ π ο υ λ ο ς
Διεύθυνσις: Κων. Κ. Ψύχας (Μονῆς Πετράκη ἀριθ. 8, *Αθῆναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (*Αλδου Μανουτίου 18 *Αθῆναι)

Γραφεῖα:
Συντάξεως, Σικράτους 57, *Αθῆναι, Τηλεφ. 527-081
*Εκδόσεως, Βουλιαγμένης 352, *Αθῆναι, Τηλεφ. 971-021

Συνδρομαί:
*Ἐσωτερικοῦ, ἑξάμηνος δραχ. 130. *Ἐτησία δραχ. 260.
*Ἐξωτερικοῦ, ἑξάμηνος δολλάρ. 7. *Ἐτησία δολλάρ. 14.

*Αεροπορικὴ ἀποστολὴ κατόπιν συνεννοήσεως—Διαφημίσεις κατὰ συμφωνίαν. *Απαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις ἀρθρῶν καὶ εἰκόνων τοῦ περιοδικοῦ χωρὶς τὴν ἀδείαν τῶν συγγραφέων καὶ τῶν ἐκδοτῶν—Χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται—Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις. ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

*ΕΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένον δρ. 400.000)

Γιατί χειροτερεύει τὸ ψωμί πού τρῶμε

Πολὺ ἐνδιαφέρουσα ἡ λεπτομερειακὴ ἐρευνα τοῦ κ. Θ. Δασκαλοπούλου διὰ τὴν ποιότητα τοῦ ψωμοῦ, ἡ δημοσιευθεῖσα εἰς τὸ τεύχος ἀρ. 181. Τὸ πολὺπλοκο αὐτὸ θέμα, εἰς τὰς γενικὰς τοῦ γραμμιάς, ἐκτίθεται εἰς αὐτὴν με ἀκριβολογίαν καὶ σαφήνειαν καὶ αἱ ὑποδείξεις διὰ τὴν διόρθωσιν πολλῶν κακῶς κειμένων εἶναι ὀρθόταται. Ἐν ποῖτοις ὑπάρχουν καὶ πολλὰ ἀκόμη σημεῖα τὰ ὁποῖα ἔχουν ἀνάγκην διευκρινίσεως. Ὡς πρὸς τὴν ποιότητα τοῦ ψωμοῦ ἔχω νὰ παρατηρήσω τὰ ἑξῆς:

1) Δὲν παραδέχομαι ὅτι τὸ ψωμὶ τὸ ὁποῖον τρώγομεν σήμερον εἶναι κέν μερεῖ... κτηνοτροφικό... ἀνοστό... ἀγευστό... βαρύν... ἀχρηστό... καὶ ὅτι ἐγίνεται διαρκῶς χειρότερον. Εἶναι ὅπως δὴ ποτε πολὺ καλύτερον ἀπὸ ὅ,τι ἦτο πρὸ τετραετίας καὶ αὐτὸ, παρ' ὅτι σήμερον παρασκευάζεται ἀπὸ ὡρεῖνα προσερχόμενα ἀποκλειστικῶς ἐξ ἐγχωρίων σιταριῶν, ἐνῶ τότε εἴχομεν μίγμα ἐγχωρίων καὶ ξενικοῦ, τύπου χάφτ, εἰς μεγάλην ἀναλογία.

2) Κατὰ τὴν τετραετίαν αὐτὴν, ἡ ποιότης τοῦ ψωμοῦ ἀπὸ ἑτοῦς εἰς ἑτοῦς βελτιώνεται. Αἱ παρατηρούμεναι, σπάνια σήμερον, περιπτώσεις κακῆς ποιότητος ψωμοῦ ὀφείλονται ἢ εἰς τὴν ἀνεπιτυχὴ παρασκευὴν ὑπὸ τοῦ ἀρτοποιοῦ ἢ εἰς τὴν συμπτωματικῶς κακὴν παρτίδα τῶν εἰς χεῖρας τοῦ ἀλεῦρων. Αὐταί, ὅμως, αἱ ἐξαιρέσεις εἶναι ἀναπόφευκτοι.

3) Ὅταν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν: α) ὅτι σήμερον χρησιμοποιοῦνται ἀποκλειστικῶς ἐγχώρια σιτάρια, β) ὅτι αἱ τύποι τῶν ἀλεύρων, τὰ «τραβήγματα», ὅπως ὀρθότατα τὸ ἀναπτύσσεται εἰς τὸ ἄρθρον σας, εἶναι πολὺ ἡψηλά καὶ γ) ὅτι δὲν συμβαίνει εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις αἱ μέθοδοι καὶ ἡ ἐπιμέλεια τῆς ἀρτοποιήσεως νὰ εἶναι ἰδανι-

καί, νομίζω ὅτι τὸ σημερινὸ ψωμὶ εἴαν δὲν εἶναι ἐξαιρετὸ ὅπως δὴ ποτε εἶναι ἀρκετὰ καλὸ.

4) Βεβαίως εἴαν τὸ «μαῦρον», τὸ πιτυροῦχο, ἀντὶ νὰ εἶναι τράδηγμα 93,5% ἢ 85% καὶ τὸ λευκὸ ἀντὶ νὰ εἶναι 80% ἢ 70% ἢ 75% (ἀπὸ τῆτος τράδηγμα γίνεται τὸ κοινὸ ἄσπρο ψωμὶ εἰς τὰς ἄλλας χώρας) τότε ἀσφαλῶς τὸ ψωμὶ μας θὰ ἦτο ποιοτικῶς κατὰ πολὺ καλύτερον.

5) Δὲν πρέπει νὰ γίνεται σύγκρισις τοῦ παραγαμένου εἰς τὰς μεγάλας πόλεις τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς ψωμοῦ καὶ τοῦ ἰδιοῦ μας. Ἡ ἀρτοποιήσις εἰς τὴν Ἑλλάδα προβλεῖται μόνον ἀλεύρι, ἀλάτι καὶ μαγιά, ἐνῶ ἔξω, ὅχι μόνον διὰ τὰ ποικίλα ἀρτοσκευάσματα πολυτελείας, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ διὰ τὸ σύνθετον καλὸ λευκὸ ψωμὶ θεωρεῖται ἀπαραίτητος ἡ προσθήκη ἀρκετῆς ποσότητος γάλακτος, βουτύρου καὶ σακχάρους.

6) Ἐάν δοθῇ ἡ ἐλευθερία α) εἰς τοὺς μύλους διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν καταλλήλων τύπων ἀλεύρων καὶ β) εἰς τοὺς ἀρτοποιοὺς διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν καταλλήλων προσμίξεων ἀλεύρων καὶ τῶν κατὰ τὴν κρίσιν τῶν καλύτερων μεθόδων ἀρτοποιήσεως, ἀκόμη καὶ μετὰ τὰ ἀπάρχοντα ἐλλειμνικά σιτάρια, τὰ παρασκευασθὲν σόμενα διαφόρων τύπων ψωμιά θὰ εἶναι ποιοτικῶς ἀσυνκρίτως καλύτερα ἀπὸ ὅ,τι εἶναι σήμερον. Φυσικά, ἡ πραγματοποίησις τῶν ἀνωτέρω προσκρούει εἰς τὸν πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις ἀστροφότατον παρμβατισμὸν τοῦ κράτους. Ἐξ ἄλλου τὰ ἐλλειμνικά σιτάρια εἶναι, κατὰ κανόνα κατωτέρας ποιότητος ὥς πρὸς τὰ ἐλλειμνικά, πρὸ παντὸς τῆς Ἀμερικῆς, ὅχι ὅμως καὶ μέχρι τοῦ σημείου εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις νὰ χαρακτηρίζονται, τουλάχιστον ὑπὸ τὰς τελευταίας συνθήκας παραγωγῆς καὶ βιομηχανοποιήσεως, ὡς «μη ἀρτοποιήσιμα», ὥς εἶδος «κτηνοτροφικόν». Εἶναι, βεβαίως, ἐκτὸς ἐξαιρέσεων, κατωτέρας

θυδιάβατε

ΕΝΑ ΦΙΛΤΡΟΝ...
... διὰ νὰ διαπιστώσετε τὴν ποιότητα τῶν καπνῶν, πού χρησιμοποιοῦμεν εἰς τὰ σιγαρέττα μας

ΔΕΛΦΟΙ
ΦΙΛΤΡΑ
ΕΛΑΦΡΑ

Γ. Α. ΚΕΡΑΝΗΣ Α. Ε.

ΠΟΛΥΤΕΛΗΣ ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑ - ΜΕΓΑΛΟ ΚΟΥΤΙ ΔΡΧ. 8 ΜΙΚΡΟ 4,50

...πού μάς έστειλαν

«Η ΜΙΚΡΗ ΡΩΜΙΟΣΥΝΗ ΣΤΑ Τουρκοχώρια της 'Ανατολής», "Ολ- γας Βατίδου. 'Αθήνα 1959. Μὲ ἀγάπη καὶ πόνο ψυχῆς, ἡ κ. Ο. Β., συγκεντρώνοντας μίαν μίαν τις πληροφορίες της, «ὀχι διαβασμένες ἀπ' τὰ χαρτιά», ἀλλὰ ἀπὸ τις «προ- φορικὲς μαρτυρίες τῶν ξεριζωμένων κατοίκων», δίνει στὸ μικρὸ χρονικὸ της μὴ δλοζώντανη εἰκόνα τῆς καθη- μερινῆς ζωῆς, ὅπως εἶχε διαμορφω- θῇ, πρὶν ἀπὸ τοὺς Βαλκανικοὺς Πο- λέμους, στὰ Τουρκοχώρια τῆς 'Ανα- τολῆς καὶ κυρίως στὸ Καγιατζίκ κοντὰ στὰ ἀρχαία Θυάτειρα, ὅπου τὸ ἑλληνικὸ στοιχεῖο ἀποτελοῦσε μίαν ἀσήμετη ἀριθμητικὰ, ἀλλὰ σπου- δαιότατη κοινωνικά, οικονομικά καὶ πολιτιστικά μειοψηφία. Πῶς μέσα σὲ κείνο τὸ περιβάλλον εἶχαν κατορθώ- σει νὰ διατηρήσουν ἀκμαῖο τὸ ἔθνι- κὸ φρόνημα καὶ νὰ ἐπιβάλλουν τὸ σεβασμὸ στοὺς ἀλλόθρησκους ὁμο- χωρίους τους. 'Επειτα οἱ διάσπαρ- τες αὐτὲς ἑλληνικὲς ἐστίες ρήμασαν, ἐσθῆσαν. 'Αλλὰ σὰν ἔφυγε τὸ ζῆδω, ρο αἷμα ρημάζανε καὶ τὰ ἴδια τὰ χωριά. Οἱ Τούρκοι πού ἀπέμειναν

ἀναθυμούνται τις καλὲς ἡμέρες. «'Η- τανε ὁ Ρωμιὸς τὸ γούρι μας, μὰ δὲν ἤθελαν ὁ Θεὸς νὰ μάς τ' ἀφήσῃ ὡς τὰ γεράμματα», ὠμολόγησαν σὲ Μικρασιάτες πού ἀπὸ τὸ 1952 ἐπε- τράχθη νὰ ἐπισκεφθοῦν τὴ γενέθλια γῆ.

«ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗ» Τεύχος 3:

Τὸ ἀξιόλογο δελτίο ἐρεύνης προβλη- μάτων διαφημίσεως—δημοσίων σχέ- σεων, πού ἐκδίδουν τὰ «'Αεροπορι- κὰ Νέα», στὸ τελευταῖο τεύχος του κρίνει ὡς ἀνυπομονητικὴ τὴν ἀπό- φασή τοῦ Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου 'Αττικῆς περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς δι- αφημίσεως φαρμακευτικῶν προϊόν- των «διὰ τοῦ τύπου, τοῦ ραδιοφῶ- νου, κινηματογραφικῶν προβολῶν καὶ διὰ παντὸς ἐτέρου μέσου... ἀν- τιθέτου πρὸς τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ φαρμακευτικοῦ λειτουργήματος». Ση- μειώνουμε ἐπίσης τὸ ἀρθρο τοῦ Γάλ- λου ἀκαδημαϊκοῦ 'Αντρέ Σηκφρήν- τ' ὁ ρόλος τοῦ τύπου εἰς τὸν σύγ- χρονον πολιτισμόν. ■■■

...πού κυκλοφοροῦν

ΟΙ ΠΛΑΤΤΕΡΣ, ΤΟ ΤΟΣΟ ΣΥΜ- παθητικὸ αὐτὸ φωνητικὸ συγκρότη- μα, συχνὰ κάνει τὴν ἐμφάνισή του στὴ στήλη μας. Μὰ τὸ ἀξίζει. Οἱ φωνὲς τους εἶναι τόσο ὠραίες καὶ τὰ τραγούδια τους τόσο μελωδικά! Μπορεῖ κανεὶς νὰ βρῇ ἓνα τραγού- δι τους πού νὰ θεωρηθῇ σὰν ἀπο- τυχία; Κανένα. Καὶ τὰ πῶ ἀσήμε- να σὰν μουσικὴ, ἦταν σπουδαῖα σὰν ἐκτέλεση. Τώρα, λοιπόν, ἡ ἑταιρία «Μέρκιουρ» μὲ τὸν δίσκο της ὑπ' ἀριθ. 1017 μάς παρουσιάζει μίαν μεγάλη ἐπιτυχία τῶν Πλάττερς. Τὸ «Σμόουκ γκέτς ἰν γιούαρ αἶς» (Καπνὸς σκιάζει τὰ μάτια σου) εἶ- ναι ἓνα ὠραιότατο, μελωδικώτατο τραγούδι, πού φέρει τὴν σφραγίδα τῶν Πλάττερς.

ΜΑΜΠΟ, Ο ΧΟΡΟΣ ΠΟΥ ΣΥΝΑΝ- τησε τόσες δυσκολίες στὴν ἀρχή, πού ἀντιμετώπισε τόσες ἐπικρίσεις γιὰ νὰ καθιερωθῇ τελικῶς τόσο, ὥς- τε κανεὶς νὰ μὴ σκέπτεται πὼς κάποτε ἐθεωρεῖτο μίαν μὸδα πού θὰ περνοῦσε. Ρυθμὸς πού ἀφήνει ἐλευ- θερία στὸν συνθέτη ὥστε τὰ ἔργα

τοῦ εἶδους αὐτοῦ νὰ μὴν ἔχουν τὴν μονοτονία ἐκείνη πού συναντᾶται σὲ ρυθμοὺς ἄλλους. Γι' αὐτὸ, ἄλλωστε, καὶ ἐπέζησε. Καί, φυσικά, ὅταν ἔ- να μάμπο ἐκτελεῖται ἀπὸ τὸν Ξαδὲ Κούγκατ καὶ τὸ συγκρότημά του, ποῖος μπορεῖ νὰ ἔχη ἀντιρρήσεις; Δύο θαυμάσια, λοιπόν, μάμπο μάς παίζει στὸν δίσκο SECC 10, τῆς «Κολούμπια», ὁ Κούγκατ. «Μοντάγ- κο» λέγεται τὸ πρῶτο καὶ «Μάμπο Γκαλλέγκο» τὸ δεύτερο.

ΤΑ ΠΕΡΙΦΗΜΑ ΜΠΛΟΥΖ ΤΟΥ Α- γίου Λουδοβίκου ἔχουμε τὴν εὐκαι- ρία νὰ τὰ ἀκούσουμε σὲ μίαν ὠραι- ότατη ἐκτέλεση ἀπὸ τὸν θαρύντο Πῶλ Ράμπesson. Τὰ «Σαίντ - Λι- ούις μπλιούζ», πασίγνωστα σ' ὅλο τὸν κόσμον μουσικὰ κομμάτια ἀξιώ- σεων, εἶναι ἴσως πολὺ λίγο γνωστὰ στὴν 'Ελλάδα. Τώρα ὅμως ὁ Πῶλ Ράμπesson, εἴμαστε βέβαιοι, θὰ τὰ κάνει πασίγνωστα καὶ ἀσφαλῶς πολ- λὴ ἀγαπήτὰ στοὺς 'Ελληνες. Δί- σκος 45 στροφῶν 7 MG 45, τῆς «Χίξ Μάστερ'ς Βόις». ■■■

Πρῶτη φορά στὴν 'Ελλάδα!

ΠΟΡΤΟΚΑΛΑΔΑ ΧΩΡΙΣ ΧΗΜΙΚΑ

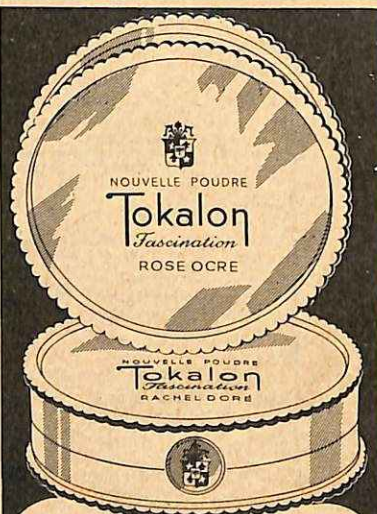

'Αποτελεῖ ἐγγύησι γιὰ τὴν ὑγείαν τῶν παιδιῶν σας. 'Η 'Ελλάς εὐδυσχεραίνεται τώρα μὲ ὠριμένες μεγάλες χώρες καὶ προσφέρει σήμερα εἰς τοὺς κα- ταναλωτὰς πορτοκαλάδα ἀπολύτως φυσικὴ, ἐξ ὁλο- κλήρου παστεριωμένη καὶ ἐγγυημένη χωρὶς χημικά. Χάρης εἰς τὴν εἰδικὴν μέθοδο παρασκευῆς τῆς πορ- τοκαλάδας ΦΙΞ, τὰ τελευταῖα τύπου μηχανήματα καὶ τὰς ὑπεριώδεις ἀκτίνες μπορεῖτε νὰ εἶσθε ἥσυχτοι εἰς τὸ ἐξῆς, πίνοντας πορτοκαλάδα χωρὶς χημικά, ἀπολύτως φυσικὴ.

Πλούσια σὲ Βιταμίνες Ρ καὶ C. 'Η Βιταμίνη Ρ θεωρεῖται ἡ βιταμίνη τῆς μακρᾶς νεότητος, διότι διατηρεῖ καλῶς τὰ τριχοειδῆ ἀγγεῖα, συντελεῖ εἰς τὴν πρόληψιν τῆς ἀρθριοσκληρύνσεως καὶ τῶν ρυτίδων τοῦ δέρματος. 'Η Βιταμίνη C εἶναι ἡ βιτα- μίνη τῆς προσπάθειας, ἡ ὁποία μάς ἐπιτρέπει νὰ ἐργαζώμεθα περισσότερο χωρὶς νὰ καταπονου- μεθα καὶ νὰ καταπολεμοῦμε τὰς μολυσματικὰς νόσους.

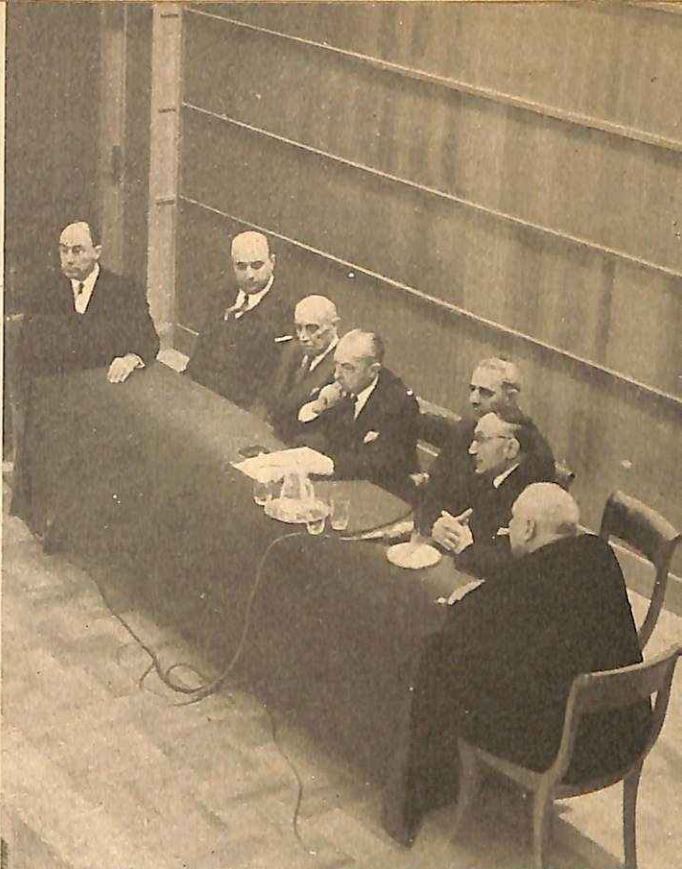
Στὴν τιμὴ μιάς συνηθισμένης πορτοκαλάδας. Μέσα σὲ κάθε φιάλη Πορτοκαλάδας ΦΙΞ ὑπάρχει ἄφθονος ἀληθινὸς χυμὸς πορτοκαλιοῦ, πλούσιος σὲ βιταμίνες, ἀσθέσιο καὶ φωσφόρο πού ὠφε- λοῦν τὸν ὀργανισμό. 'Απὸ σήμερα προφυλάξτε τὴν ὑγείαν σας: κάθε φορά πού διψάτε ξεδιψάστε μὲ μίαν ἀπολαυστικὴν πορτοκαλάδα ΦΙΞ.

Ἡ ΜΟΝΗ ΠΑΣΤΕΡΙΩΜΕΝΗ

*Νὰ
ἢ πούδρα σας*

Πολὺ ἀπαλὴ στρώνει θαυμάσια στὸ δῆμα, ἐξαιρετικὰ ὁμοιόμορφη, ἀρωματισμένη μὲ τὸ λεπτότερο ἀρωμα, ἡ νέα πούδρα TOKALON σὲ κουτί «CRYSTALE» θὰ σὰς κἀν νὰ φαίνοσθε νεώτερη, ὡρροφότερη, πραγματικὰ γοητευτικὴ!

ΟΙ ΔΙΑΠΡΕΠΕΙΣ συζητηταί: Π. Παναγιώτου, Κ. Γούστης, Α. Μερντίτης, Ν. Λούρος, Γ. Πανταζής, Ν. Σβορώνος, Μ. Γούτος.

ΔΕΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ ΚΙΝΔΥΝΟΥΣ

Η ΑΥΞΗΣΗ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ

Μία πρωτότυπη δημόσια συζήτηση ἔγινε τελευταία στὴν 'Αρχαι- λογικὴ 'Εταιρία. Θέμα: Τὸ πληθυσμιακὸ πρόβλημα ἀπὸ ἑλληνικῆς καὶ διεθνοῦς σκοπίας.

Οἱ ἐκλεκτοὶ συνομιληταί, γιατροί, βιολόγοι, στρατιωτικοί, στα- τιστικολόγοι, οἰκονομολόγοι καὶ κοινωνιολόγοι, ἀναπτύξανε τις ἀ- πόψεις των μὲ πειστικότητα καὶ μὲ πλούσια ἐπιχειρηματολογία. 'Απὸ τὴν συζήτηση, ἓνα γενικὸ συμπέρασμα βγήκε: 'Η αὐξησι τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, πρὸς τὸ παρόν, δὲν δημιουργεῖ κινδύνους! ■■■

(Φωτ. Κ. Ραφαηλίδη — ΕΛΚΗΝ)

ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟ ΕΚΛΕΚΤΟ ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟ ΗΤΑΝ ΚΑΙ Ο ΠΡΙΓΚΙΠ ΠΕΤΡΟΣ

"Η ΝΤΟΥΑΛ"

Ξυρίζει μόνη της ἀπαλά, εύκολα, γρήγορα.

Δοκιμή δωρεάν

γκρέκα

Α. Ο. Τ. Ε. "ΝΕΣΤΟΡ"

ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 4 — ΤΗΛ. 611-733

ΠΩΛΗΣΙΣ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΑ ΟΔΟΥ ΠΑΤΗΣΙΩΝ 118 (ὕπὸ ἔναρξιν)

α) Πωλεῖται κατ'ὅστημα 100 μ² μετ' ἀνάλογον ὑπογείου χώρου.
β) Πωλοῦνται διαμερίσματα 2 ἕως 5 δωματίων πολυτελοῦς κατασκευῆς.
'Αμεσὸς μεταβίβασις ποσῶν ἀποκεῖται.

ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΑ ΓΩΝΙΑΣ ΟΔΩΝ ΑΜΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΛΥΣΙΚΡΑΤΟΥΣ

α) Εἰς τὴν προνομιούχην ἀνταποδοκίμησιν γωνίαν μὲ τὴν ἀνεμπόδιστον θέαν προπωλοῦνται διαμερίσματα ὑπερσυντελῆ μὲ δυνατότητα προσαρμογῆς τῶν σχε- δίων συμφῶνως πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ἀγοραστῶν.
β) Προπωλοῦνται μεγάλα κατ'ὅστημα μετ' ὑπογείων χώρων.
'Αμεσὸς μεταβίβασις ποσῶν ἀποκεῖται.

ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΑ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΛΕΩΦΟΡΟΝ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

(Γωνία ὁδῶν Ξενοφάντος καὶ Φωκιστοῦ)

α) Προπωλοῦνται εἰςμερίσματα 2, 3, 4, 5 δωματίων πολυτελοῦς κατασκευῆς.
β) Προπωλοῦνται μικρὰ κατ'ὅστημα.
'Αμεσὸς μεταβίβασις ποσῶν ἀποκεῖται.

ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΩΝ Η «ΧΑΡΑ» Πατησίων 337

Εἰς τὸ γνωστὸν πλέον συγκρότημα μὲ τὴν συγχρονισμένην ἀρχιτεκτονικὴν, τὴν ἀρίστην καὶ ἐπιμελημένην ἐκτέλεσιν πού παρέχει μετ' ὅλας τὰς ἀνάσεις καὶ τὸν καλύτερον ἀερισμὸν καὶ φωτισμὸν, πωλοῦνται διαμερίσματα 2, 3, 4, 5 καὶ 6 δωματίων σὲ τιμὰς προσιτὰς εἰς ὅλους.

Παράδεισις πρώτης σειρᾶς διαμερισμάτων 15 Σεπτεμβρίου 1959
» » » 31 Δεκεμβρίου 1959

Τιμαὶ διαμερισμάτων δι' ἐξόφλησιν μένει παράδοσης.

ΔΥΟ ΔΩΜΑΤΙΑ Κ.Α.Π.

ΜΕ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥΣ ΑΝΕΣΕΙΣ ΑΠΟ 105.000

ΤΡΙΑ ΔΩΜΑΤΙΑ Κ.Α.Π.

ΜΕ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥΣ ΑΝΕΣΕΙΣ ΑΠΟ 144.000

ΣΗΜΑΝΤΙΚΑΙ ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΔΥΝΑΝΤΑΙ ΝΑ ΧΟΡΗΓΗΘΟΥΝ ΕΠΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ: 'Ακαδημίας 4 — Τηλ. 611-733

ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ 26 ΑΙΩΝΩΝ ΣΥΝΕΤΡΙΒΗ ΣΕ 15 ΛΕΠΤΑ...

Έκατομύρια λαοῦ ἀπεδέωσαν τὴν κοινὴ θνητὴ πού ἀποκτᾷ δικαιώματα στὸν αὐτοκρατορικό δρόνο τῆς Ἰαπωνίας

Ἡ γαμήλια πομπὴ περνᾷ ἀνάμεσα στὰ πλήθη πού ἐπυφνημοῦν, στὸ σημεῖο πού τὸ παλιὸ Τόκιο ὑποχωρεῖ μπροστὰ στὸ καινούργιο.

Στὶς σελίδες πού ἀκολουθοῦν πλήρες φωτο-ρεπορτάζ καὶ περιγραφή ὅλης τῆς τελετῆς

ΑΛΛΗ ΜΙΑ εξωτική νότα στον πάνδημο πανηγυρισμό. Χορεύτριες «χού-λα» μόλις έφθασαν από την Χαβάη, φέρνοντας τα δώρα του κυβερνήτη.

δόχου, της πριγκίπισσας Μιτσίκo, του τελετάρχου και άλλων αυλικών. Διήρκεσε δεκαπέντε λεπτά. Ο διάδοχος και η πριγκίπισσα προχώρησαν χωριστά προς το αυτοκρατορικό ζεύγος και ανέφεραν τον γάμο τους. Κατόπιν οι νεόνυμφοι και οι Αυτοκρατορικές Μεγαλειότητες ήπιαν από το ιερό κρασί «σάκε». Ακολούθησαν ώρισμένες συμβολικές κινήσεις. Ο αυτοκράτωρ πήρε από ένα δίσκο με φαγητά από ψάρι και λαχανικά (όχι κρέας) τα ξυλάκια που χρησιμοποιούν αντί για πηρούνια και τα στήριξε όρθια με την αιχμή προς τ' άπανω. Κατόπιν τα έβαλε πάλι στη θέση τους. Η αυτοκράτειρα, ο διάδοχος και η πριγκίπισσα επένελασαν το ίδιο. Η Ιεροτελεστία αυτή, η «τσόκεν-νo-γκί», συμβολίζει την συμμετοχή στην τροφή.

Σε λίγο οι νεόνυμφοι επιβιβάστηκαν σε μία ανοικτή άμαξα τεσσάρων αλόγων, με το αυτοκρατορικό έμβλημα, το χρυσό χρυσάνθεμο, και ξεκίνησαν από τα ανάκτορα για την προσωρινή διαμονή τους, στο ανάκτορο Τόγκου, στην Σιμπούγια. Η άμαξα αυτή είχε κατασκευασθεί από τον Χιροχίτο όταν ανέβηκε στο θρόνο τον Ιανουάριο του 1926. Ο διάδοχος καθόταν στα δεξιά και η πριγκίπισσα στ' αριστερά. Δύο άλλες άμαξες με τον Μέγα Αύλαρχη Γιάσου-χίκο Γιαμάντα και την κυρία επί των τιμών της πριγκίπισσας, κυρία Σουμίκo Μακίνο, ακολουθούσαν.

Με τη συνοδεία 33 έφιπων αστυνομικών σχηματίσθηκε μία πομπή μήκους διακοσίων μέτρων, που διέσχισε τους κατάμεστους από πλήθη δρόμους.

Πάνω από ένα εκατομμύριο άτομα υπολογίζεται ότι ήταν παρατεταγμένα κατά μήκος της διαδρομής. Η πριγκίπισσα Μιτσίκo, γαλήνια και συγκρατημένη, χαιρετούσε τα πλήθη που την έπευφημούσαν. Το ίδιο και ο διάδοχος.

Ήταν ο μεγαλοπρεπέστερος έορτασμός που γνώρισε τις τελευταίες δεκαετίες η Ιαπωνία. Ο τελευταίος έορτασμός αυτοκρατορικού γάμου έγινε πρό 35 ετών, στα 1924, όταν ο τότε διάδοχος Χιροχίτο είχε παντρευτεί την πριγκίπισσα Ναγκάκο. Άλλα τότε η εικόνα ήταν τελείως διαφορετική. Τα πλήθη έπρεπε να υποκλιθούν καθώς περνούσε η πομπή. Όλα τα παράθυρα πάνω από το πρώτο πάτωμα των σπιτιών ήταν κατόπιν διαταγής κλειστά, γιατί ήταν αυστηρά απαγορευμένο ν' αντικρύσουν οι κοινοί θνητοί τις Αυτοκρατορικές Μεγαλειότητες.

Τώρα όμως η πανάρχαια παράδοση έπαψε να ύφίσταται. Τα παράθυρα, οι ταράτσες, τα δέντρα, οι στέγες ήταν γεμάτα κόσμο. Πολλοί ιδιοκτήτες μάλιστα κέρδισαν σεβαστά ποσά ενοικιάζοντας τις θέσεις στα σπίτια τους.

Πάνω από 12.000 αστυνομικοί έκινούντο και εσάθμευαν κατά μήκος της διαδρομής για να τηρήσουν την τάξη. Η πομπή χρειάστηκε 55 λεπτά για να διανύσει τα 5,4 μίλια της διαδρομής.

Το ζεύγος των νεόνυμφων θα μείνει προσωρινά στο ανάκτορο Τόγκου, μέχρι να συμπληρωθεί στα τέλη του χρόνου το ανάκτορο που ανεγείρεται ήδη γι' αυτούς. Το ανάκτορο του διαδόχου ανακαινίσθηκε για να φιλοξενήσει τη νεαρή πριγκίπισσα. Στο νέο της ανάκτορο η πριγκίπισσα Μιτσίκo θα έχει ένα διαμέρισμα παιδιών, ώστε να αναθρέψει η ίδια ως τώρα οι θλαστί του αυτοκρατορικού ζεύγους μεγάλων χωριστά από τους γονείς των.

Τρείς και πλέον χιλιάδες προσκεκλημένοι παρέκάθησαν στα γεύματα που δόθηκαν επί τρείς ημέρες συνέχεια στα Αυτοκρατορικά Άνάκτορα για να εορτασθούν οι γάμοι. Άλλα οι νεόνυμφοι, εκτός από τη σύντομη μετάβαση τους στο Μάι, όπου ανέφεραν τον γάμο τους στους προγόνους του διαδόχου, δεν πρόκειται να πραγματοποιήσουν ταξίδι του μέλιτος.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 48

ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ 26 ΑΙΩΝΩΝ ΣΥΝΕΤΡΙΒΗ ΣΕ 15 ΛΕΠΤΑ...

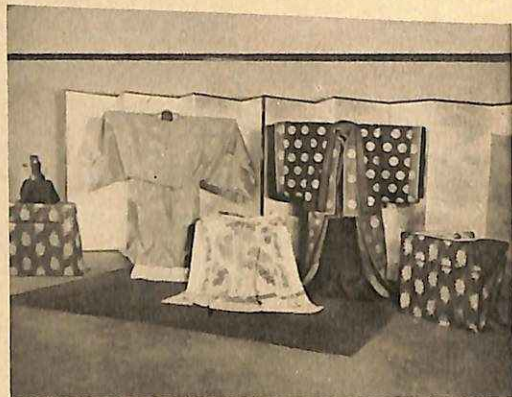
ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΕΝΑ εκατομμύριο λαού είχε παραταχθεί κατά μήκος της διαδρομής, για να χαιρετήσει τους νεόνυμφους που, μέσα στην ανοικτή αυτοκρατορική άμαξα, κατευθύνονται στην προσωρινή διαμονή τους, στο Άνάκτορο Τόγκου. Για πρώτη φορά στην ιστορία της Ιαπωνίας διάδοχος του θρόνου παντρεύτηκε κοινή θνητή. Για πρώτη φορά ο λαός δεν έσκυψε το κεφάλι και άτένισε κατά πρόσωπο τον μελλοντικό μονάρχη του

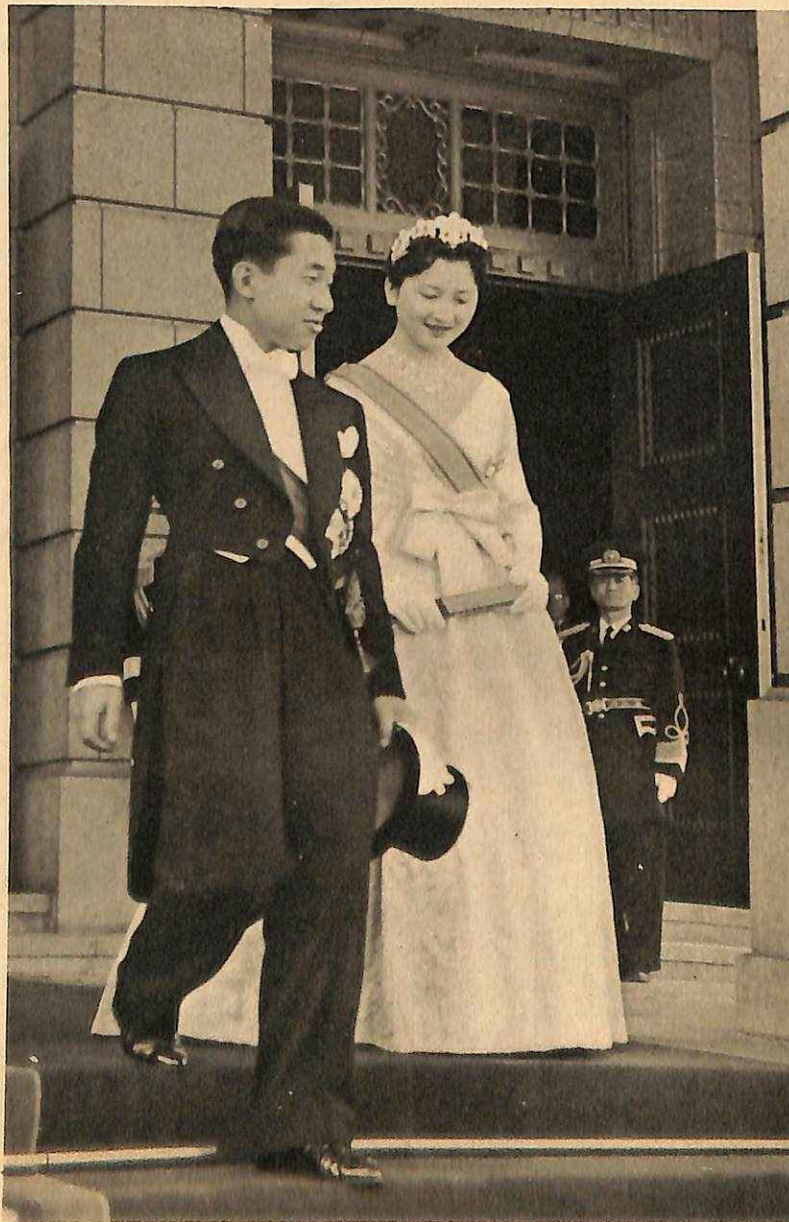
ΤΩΡΑ οι ένδυμασίες της ιεροτελεστίας, το πορφυρο-πορτοκαλένιο «όνινόχο» και το δωδεκαπλό «τζουνιχίτο» δεν χρειάζονται πιά. Ο 'Ακιχίτο και η Μιτσίκo είναι άνδρόγυνο.

ΧΑΜΟΓΕΛΩΝΤΑΣ ευτυχισμένοι, σαν όλους τους νεόνυμφους του κόσμου, ο διάδοχος κ' η πριγκίπισσα δγαίνουν από τα Αυτοκρατορικά Άνάκτορα του Τόκιο

(Φωτ. Pan - Asia Photo)

ΣΤΙΣ 17 Ή ΣΤΙΣ 24 ΜΑΪΟΥ Θ' ΑΠΟΚΤΗΣΟΥΝ ΟΙ ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΤΟΝ ΔΗΜΑΡΧΟ ΤΟΥΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΡΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
'Ανεξάρτητος, αν και βουλευτής της Ε.Ρ.Ε. Διαθέτει τούς περισσότερους σταυρούς προτίμησης. Σύμβουλοι έν-νεα. Χρειάζεται επτά ακόμη ψήφους για να εκλεγεί Δήμαρχος.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΝΕΛΛΟ-ΠΟΥΛΟΣ, έτών 58. 'Αρχηγός 'Αστυνομίας & α. Γεν. εις Φλεσιάδα Τριφυλίας. 'Ε-φοίτησεν εις τας Σχολάς 'Ανθυπομητράρχων, 'Αστυνό-μων, 'Εθν. 'Αμύνης. Πρώην 'Αστυν. Διευθ)τής Πειραιώς.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΕΥΑΓΓ. ΛΕ-ΚΑΣ, έτών 54. Φαρμακο-ποιός. 'Απόφοιτος Πανεπ. 'Αθηνών. Γεν. εις Λαλιώτη Κορινθίας. Πρόεδρος Πανελ-ληνίου Φαρμακευτικού Συλ-λόγου. Δημοτ. Σύμβουλος: 1946-50, 1950-54, 1959-63

ΛΑΜΠΡΟΣ Γ. ΚΟΡΟΜΗ-ΛΑΣ, έτών 43. Δημοσιογρά-φος. Γεν. εις 'Αθήνας. 'Α-πόφοιτος Νομικής Παν. 'Α-θηνών. Εις τας 'Ενόπλους Δυνάμεις ('Ελλάς-Μ. 'Ανα-τολή) 1939-47. Συνεργάτης «Καθημερινής» από τό 1948

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΕΥΘ. ΜΑΝΩ-ΛΑΤΟΣ, έτών 60. 'Ιατρός. 'Απόφοιτος Πανεπ. 'Αθηνών. Τέως βουλευτής (Ι. Μετα-ξά). 'Αρχίατρος έν πολέμη-ση διαθεσιμότητι. 'Επολέμη-σεν εις την Βόρειον 'Ηπει-ρον, εις την Μ. 'Ασίαν κλπ.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥ-ΛΟΣ, έτών 60. 'Ανώτερος υπάλληλος της National City Bank of N. York, κατά τη διάρκεια της παραμονής του εις ΗΠΑ. 'Ανωτ. 'Εμπορ. Σχολή ΗΠΑ. Πρόεδρος Κοι-νοτικής 'Ενώσεως 'Ελλάδος.

ΑΒΡΑΑΜ ΑΘ. ΜΑΡΚΟΠΟΥ-ΛΟΣ, έτών 55. Γεν. Σελεύ-κια Μ. 'Ασίας. 1926-1941 εις την 'Αστυνομίαν Πόλεων. 1941-1945 έδελοντής με θα-θμόν ύπολ)γού εις Μ. 'Ανα-τολήν. 1945-58 'Ασ. Πόλεων. Διετέλεσε Διοικ. Τροχαίας.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ Β. ΠΕΤΡΟΜΑ-ΝΙΑΤΗΣ, έτών 49. Δημοσι-ογράφος. Γεν. εις Καλάμας. Νομική Σχολή Πανεπιστη-μίου 'Αθηνών. Διευθυντής συντάξεως έφημερίδος «'Α-νεξαρτησία». 'Αρχισυντά-κτης έφημερ. «'Η Βραδυνή».

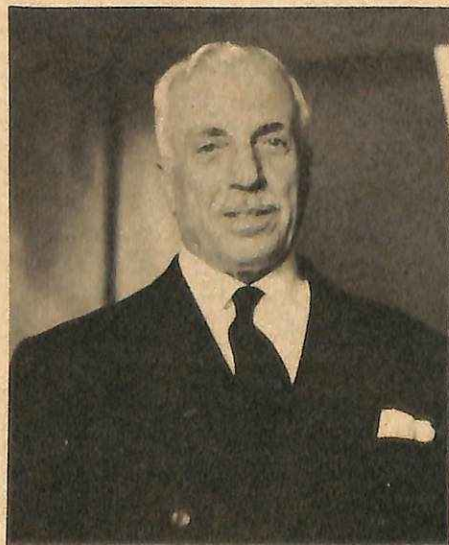

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟ-ΠΟΥΛΟΣ, έτών 31. Πολιτι-κός Μηχανικός. 'Επιμελητής Πολυτεχνείου επί μίαν πεν-ταετίαν. Γεν. εις Τρίπολιν. Πρωταθλητής 'Ελλάδος εις τριπλούν, πρό 10ετίας. 'Ο νεώτερος Δημ. Σύμβουλος.

ΩΡΑ ΝΑ ΕΚΛΕΞΟΥΝ ΚΑΙ ΟΙ ΕΚΛΕΚΤΟΙ!

Σ τις 10 Μαΐου οι 31 επιτυχόντες Δη-μοτικοί Σύμβουλοι 'Αθηναίων, θα «έγκατασταθούν» επίσημως στο Δημαρ-χείο της πρωτεύουσας. Μίαν ακριβώς έβδομάδα αργότερα, την Κυριακή 17 Μαΐου, θα συνέρθουν για να εκλέξουν μεταξύ τους τόν Δήμαρχο, ό οποίος πρέπει να συγκεντρώση τά 2)3 τών ψήφων. 'Η συνεδρίαση και ή ψηφοφορία θα επαναληφθῇ μετά μία έβδομάδα, δηλαδή, εις τας 24 Μαΐου, αν δέν κα-τορθωθῇ ή συγκέντρωση αὐτῆς της «συμπαγούς» πλειοψηφίας. Στην περί-πτωση αὐτή, προβλέπονται δύο ψηφο-φορίες. 'Αν και αὐτές ἀποδοῦν ἀκαρ-πορές, θα φέρουν, σύμφωνα με τόν νό-μο, Δήμαρχον άνευ ἄλλου, τόν ἔχον-τα τούς περισσότερους σταυρούς προ-τίμησης ἀπό τό πλειοψηφούν ψηφο-δέλτιον.

'Αρα, ή μὲν πρώτη ψηφοφορία μπο-ρεῖ νά χαρακτηρισθῇ ὡς «σφυγμομε-τρική», ή δευτέρα ὡς «κρίσιμος» και ή τρίτη ὡς «οὐσιαστική», ἀφοῦ άνευ τε-τάρτης ψηφοφορίας, ἀναδεικνύεται ἀ-μέσως Δήμαρχος γνωστός ἀπό πρίν.

ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ ΚΑΤΣΩΤΑΣ
Παρουσιάσθη ὡς ἀνεξάρτητος Δήμαρχος πρό τετραετίας και με τό χρίσμα της Ε.Δ.Α. Σύμβουλοι ὀκτώ. 'Εχει ἀνάγκη ἄλλων ὀκτώ για νά ἐκλεγῇ Δήμαρχος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Χ. ΠΑ-ΠΑΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ, έ-τών 59. 'Επαγγελματίας. 'Απόφ. σχολαρχείου. Γεν. εις Μαγουλιάνας 'Αρκα-δίας. Πρόεδρος 'Ομοσ. Παν-τοπωλῶν 'Ελλάδος. Γεν. Γρ. 'Επαγγελ. 'Επιμελητηρίου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Γ. ΤΣΕΝΤΟΣ, έτών 58. Δημόσιος υπάλλη-λος, επί 20ετίαν εις 'Υπ. 'Εργασίας με τόν θαθμόν Διευθυντού Α'. Γεν. εις 'Α-γιον Νικόλαον Καρπενησιού. 'Απόφοιτος γυμνασίου. Δημ. Σύμβουλος: 54-58, 59-63.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΚΑΚΑΝΙΑΣ, έτών 65. 'Επαγγελματίας. Γεν. εις 'Ανάδραν 'Αλμυρού. 'Απόφοιτος 4ης δημοτικού. 'Εξελέγη Δημοτικός Σύμ-βουλος: 1951-54, 1954-58, 1959-63. 'Εγκατεστάθη εις 'Αθήνας από ένδεκα έτών.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΑΛΜΑΣ, έτών 49. 'Ια-τρός παθολόγος. Γεν. εις 'Αρτεμισίαν Καλαμών. 'Ε-σπούδασεν εις τό Πανεπι-στήμιον 'Αθηνών και έν συ-νχεία μετέβη εις τό Παρίσι πρός συμπλήρωσιν σπουδών.

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΠΑΠΑΚΩΝ-ΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, έτών 45. 'Α-σφαλιστής. Γεν. εις Δομνί-σαν Καρπενησιού. 'Απόφοι-τος Πολιτικών και Οικονο-μικών 'Επιστημῶν Πανεπι-στημίου 'Αθηνών. 'Ιδρυτής 'Ασφ. 'Εταιρ. «'Η 'Ενωσις»

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΘΕΟΔΩ-ΡΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ, έτών 44. Γεννηθείς εις 'Αθήνας. 'Α-πόφοιτος γυμνασίου. Δημο-τικός Σύμβουλος κατά την δημοκρατικήν περίοδον τού 1954-1958 και επανεκλεγείς διά την περίοδον 1959-1963

ΦΩΚΙΩΝ ΑΝΔΡ. ΘΕΟΔΩ-ΡΟΠΟΥΛΟΣ, έτών 55. 'Αν-τιπρόσωπος οίκων εξωτερι-κού. Γεν. εις 'Αθήνας. 'Α-πόφοιτος 'Ελληνογερμανικού Λυκείου Σμύρνης. Δημ. Σύμ-βουλος 54-58, 59-63. Δίς πρόεδρος Δημ. Συμβουλίου.

Οί ζυμώσεις εξακολουθούν. Οί προβλέψεις είναι ακόμη αρκετά επισφαλείς. Δεν αποκλείεται, επίσης, να υποδειχθῇ, σε περίπτωση μη συμφωνίας, ἓνα πρόσωπο κοινῆς ἐμπιστοσύνης...

Πέντε συνδυασμοί έλαβαν μέρος στὴν Ἀθήνα κατὰ τὶς ἐκλογὲς τῆς 5ης Ἀπριλίου. Ἀπὸ αὐτοὺς, τρεῖς ἔθεσαν «πολιτικὸν ζήτημα». Ἀπὸ τοὺς τρεῖς δὲ ὁ ἓνας ὑπεστηρίχθη ἀπὸ τὴν ἀκρὰν ἀριστερά.

Λόγω τῆς κατατμήσεως τῶν μὴ ἀριστερῶν ψήφων εἰς τέσσερα διάφορα ψηφοδέλτια, ἡ ΕΔΑ, διὰ τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ κ. Τσουκαλά, παρουσίασε μὲν τὴν μεγαλύτεραν δύναμιν, ἀφοῦ συμπαγῶς ἐψήφισαν οἱ ὁπαδοί της, ὁ ἀρχηγὸς ὅμως τοῦ συνδυασμοῦ τῆς δὲν ἐπέτυχε νὰ συγκεντρώσῃ τὸν μεγαλύτερο ἀριθμὸ σταυρῶν προτιμήσεως.

Δεύτερος εἰς δύναμιν ἦλθε ὁ κ. Βρανόπουλος, βουλευτὴς τῆς ΕΡΕ, ἀλλὰ ἀνεξάρτητος εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὸν προεκλογικὸν δημοκρατικὸν ἀγῶνα. Ὁ κ. Βρανόπουλος, καίτοι μειοψηφῶν ἐναντὶ τοῦ κ. Τσουκαλά, ἐπέτυχε νὰ τιμηθῇ μὲ τοὺς περισσοτέρους σταυροὺς, ἐξ ὧν τῶν λοιπῶν 295 συνυποψηφίῶν του.

Τρίτος ἦλθε ὁ μέχρι τοῦδε Δήμαρχος κ. Κατσώτας. Οἱ καταλαβόντες τὰς δύο τελευταίας θέσεις κ.κ. Νικολόπουλος καὶ Ρουσόπουλος ἐξελέγησαν, σημαντικώτατα ὑπολειπόμενοι τῶν ἄλλων, μὲ ἓνα ὁ καθένας ἐπιτυχόντα σύμβουλον.

Μὲ τὰ δεδομένα αὐτὰ καὶ βάσει τοῦ γεγονότος ὅτι εἰς τὴν «τρίτην ἐκλογὴν» χρειάζονται 16 ψῆφοι διὰ τὴν ἀνάδειξιν Δημάρχου, ποῖαι προβλέψεις εἶναι δυναταί;

Ὁ κ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ (ΕΔΑ) ἔχει ἀνάγκη τῆς ἰδικῆς του ψήφου, τῶν 9 Συμβούλων του, τῶν 2 τοῦ κ. Ρουσόπουλου (Φιλελεύθεροι), τῶν 2 τοῦ κ. Νικολόπουλου (Προοδευτικοί) καὶ 2 τοῦ ἐμφανιζομένου ἀνεξαρτήτου κ. Κατσώτα. Ἐνδέχεται νὰ λάβῃ τοὺς 4 πρώτους, γιατί οἱ ἀπόψεις τῶν κ.κ. Βενιζέλου καὶ Μαρκεζίνη συνέπεσαν μὲ τὶς ἀπόψεις τῆς ΕΔΑ ὡς πρὸς τὴν θέσιν «πολιτικὸν ζήτηματος». Δὲν πρέπει ὅμως ν' ἀποκλείεται νὰ λάβῃ τὰς ἐτέρας 2 ψήφους, ἀφοῦ εἰς τὴν προηγούμενην (1954) δημοτικὴν ἐκλογὴν Δήμαρχος ἐξελέγη ὁ κ. Κατσώτας, μὲ τὴν ὑποστήριξιν τῆς ΕΔΑ καὶ κυρίως αὐτῆς.

Ὁ κ. ΒΡΑΝΟΠΟΥΛΟΣ (ἀνεξάρτητος, ἀλλὰ καὶ βουλευτὴς τῆς ΕΡΕ) ἔχει ἀνάγκη τῆς ἰδικῆς του ψήφου, τῶν 8 Συμβούλων του καὶ ἐτέρων 7 ψήφων. Οἱ τελευταῖοι αὐτοὶ ψῆφοι θὰ μπορούσαν νὰ εἶναι τοῦ κ. Κατσώτα, ἀφοῦ ὁ κ. Κατσώτας ἂν ἐπέτυχε ἐφέτος τὸ ὀφείλει εἰς τὴν ἀνοχὴν» τῆς κυ-

δερνήσεως, —ἂν μὴ τὴν θετικὴν ὑποστήριξιν ὀρισμένων μελῶν της, ὅπως φημολογεῖται— εἰς τὸ γεγονός ὅτι δὲν ἔθεσε καὶ αὐτὸς «πολιτικὸν ζήτημα» καὶ ἔχει, ἐν πάσῃ περιπτώσει, σημαντικῶς ὑπολειφθῇ τοῦ κ. Βρανόπουλου εἰς σταυροὺς προτιμήσεως. Ἀλλὰ εὐλόγως θὰ ἀπαιτούσε ἡ ἐθνικὴ κοινὴ γνώμη νὰ ὑποστηρίξουν τὸν κ. Βρανόπουλον καὶ οἱ 2 Φιλελεύθεροι καὶ ἀκόμη καὶ οἱ 2 Προοδευτικοί, ἂν ὑπεχώρουν τὰ κομματικὰ συμφέροντα. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτῆς τῆς ὑποστηρίξεως (τῆς ὁλικῆς ἢ μερικῆς), μειοῦνται αἱ ψῆφοι ποὺ ὁ κ. Κατσώτας θὰ πρέπει νὰ τοῦ παραχωρήσῃ.

Ὁ κ. ΚΑΤΣΩΤΑΣ (ἀνεξάρτητος, ἀλλὰ ἀντιπολιτευθεὶς τὴν κυβέρνησιν ἐπὶ 3½ ἐτὶ καὶ συμπολιτευθεὶς κατὰ τὸ τελευταῖον ἐξάμηνον, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει ἐκλεγείας Δήμαρχος μὲ τὸ χρίσμα τῆς ΕΔΑ, κατὰ τὴν προηγηθεῖσαν περίοδον) ἔχει ἀνάγκη τῆς ἰδικῆς του ψήφου, τῶν 7 Συμβούλων του καὶ 8 ἐτέρων ψήφων. Αὐτοὶ ἀποκλείεται νὰ εἶναι τοῦ κ. Βρανόπουλου, γιατί καὶ πλειοψηφῶν εἶναι καὶ ἰσχυρότερος εἰς σταυροὺς καὶ σταθερὸς εἰς τὴν πολιτικὴν του τοποθέτησιν ὑπῆρξεν ἀνέκαθεν. Τὸν κ. Κατσώτα, λοιπόν, εἴτε ἡ ΕΔΑ ἢ ἡ ΕΡΕ νὰ τὸν κἀνῃ ἄλλῃ μία φορὰ Δήμαρχο, εἴτε οἱ 4 τῶν κ.κ. Ρουσόπουλου καὶ Νικολόπουλου, μὲ ἄλλους 4 τῆς ΕΔΑ, φυσικὰ ἐναντὶ θετικῶν «ἀνταλλαγμάτων» πλήρως κατωχυρωμένων, ἀφοῦ ἤδη μία φορὰ ὁ κ. Δήμαρχος δὲν ἐξεπλήρωσε ὅ,τι ἀνέμενε ἐξ αὐτοῦ ἡ ΕΔΑ.

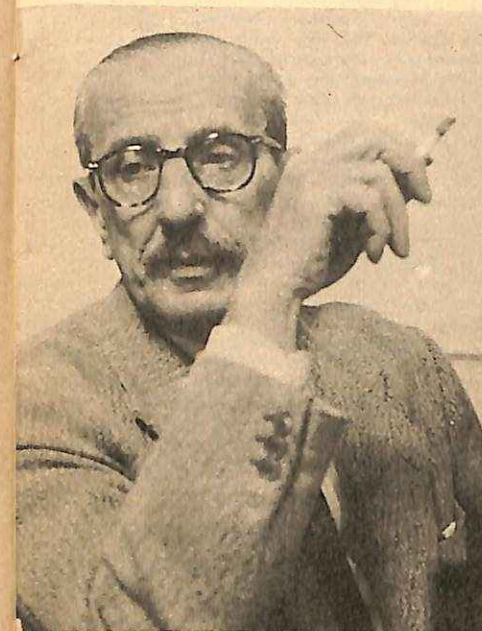
Ὁ κ. ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ (Φιλελεύθερος) ἔχει πλὴν τῆς ἰδικῆς του ψήφου καὶ ἄλλῃ μία. Καὶ μόνον τὸ γεγονός τοῦτο τὸν ἀποκλείει θετικῶς τοῦ δημοκρατικοῦ ἀξιώματος.

Ὁ κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ (Προοδευτικὸς) ἐπίσης ἔχει πλὴν τῆς ἰδικῆς του ψήφου καὶ ἄλλῃν μία. Καὶ δι' αὐτὴν ἀποκλείεται νὰ εὕρῃ τὰς υπολοίπους 14 ψήφους, ποὺ τοῦ χρειάζονται.

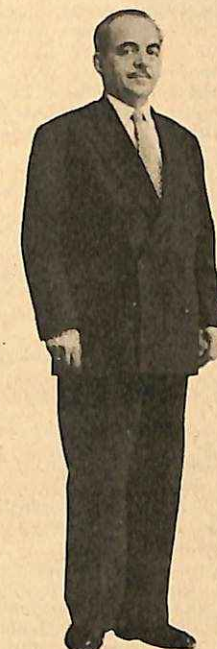
ΤΙ ΛΟΙΠΟΝ ΘΑ ΓΙΝῃ; Αἱ ζυμώσεις εξακολουθοῦν καὶ θὰ ἐντείνωνται ὅσον πλησιάζει ἡ κρίσιμος ἡμέρα.

Πολλοὶ εὐχονται νὰ ὑποχωρήσῃ ὁ κ. Κατσώτας εἰς τὴν ὑπερτέραν δύναμιν τοῦ κ. Βρανόπουλου, ἀντιλαμβάνοντες τὴν ἔννοια τῆς ἐντολῆς τοῦ ἀθηναϊκοῦ λαοῦ καὶ τὸ γενικώτερον συμφέρον.

Λέγεται, ὅμως, ὅτι, εἰς περίπτωσιν μὴ συμφωνίας, δὲν ἀποκλείεται νὰ ὑποδειχθῇ πρόσωπον «κοινῆς ἐμπιστοσύνης». Λύσις ὁπωσδήποτε ἐπικίνδυνος καὶ ἀντίθετος πρὸς τὸ νόημα τῆς δημοκρατικῆς ἐκλογῆς. ■ ■ ■

ΚΩΝΣΤ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
Προοδευτικὸς. Πρῶν Δήμαρχος ἐκ διαδοχῆς. Διαθέτει δύο ψήφους καὶ χρειάζεται ἄλλους δεκατέσσερις γιὰ νὰ ἐκλεγῇ Δήμαρχος.

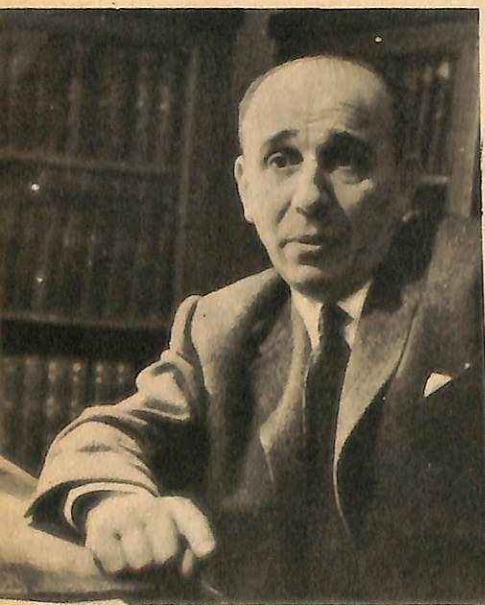
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΒΑΣ. ΒΑΣΙΛΑΤΟΣ, ἐτῶν 58. Δικηγόρος. Τέως βουλευτὴς (1953-58). Πτυχιούχος Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Γεν. εἰς Κεφαλληνίαν. ἔχει συγγράψει διάφορες νομικὰς, καθὼς καὶ πολιτικὰς διατριβὰς.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΡΟΥΣΣΟΠΟΥΛΟΣ
Φιλελεύθερος. Διαθέτει δύο ψήφους καὶ χρειάζεται ἄλλους δεκατέσσερις γιὰ νὰ ἐκλεγῇ Δήμαρχος.

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΔΟΥΛΓΕΡΑΚΗΣ, ἐτῶν 52. Δικηγόρος. Γεν. εἰς Μιζορμὰ, Ρεθύμνης Κρήτης. Δημοτικὸς Σύμβουλος κατὰ τὰς περιόδους: 1954-58, 1959-63. Κατὰ τὴν κατοχὴν ὑπῆρξε ἐν εἰς ἀνταρτικὰς δυνάμεις Ζέρβας.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ
Ὁ προβληθεὶς ὑπὸ τῆς Ε.Δ.Α. Σύμβουλος δέκα. Χρειάζεται ἀκόμη ἕξ ψήφους γιὰ νὰ ἐκλεγῇ Δήμαρχος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΕΜΜ. ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ, ἐτῶν 45. Δικηγόρος. Γεν. εἰς Νεάπολιν Κρήτης. Δημ. Σύμβουλος: 1954-58, 1959-63. Νομικὸς Σύμβουλος πολλῶν Ἑργατικῶν Σωματείων. Γεν. Γραμ. Ὁμ. Κρητικῶν Σωματείων κλπ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΧΡ. ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΣ, ἐτῶν 41. Δικηγόρος. Πτυχιούχος Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Γεν. εἰς Λεοντάρη Ἀρκαδίας. Ἀντιπρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας Ἑξωραϊστικῶν Συλλόγων. Ἐξέδιδεν ἡμερησίαν ἐφημερίδα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΠΑΚΟΜΙΧΑΛΗΣ, ἐτῶν 53. Ἑπαγγελματίας. Γεννηθεὶς εἰς Κερκερὰ Λακωνίας. Ἐκρημάτισε Δημοτικὸς Σύμβουλος καὶ κατὰ τὴν περίοδον 1954-1958, ἐπὶ δημοκρατίας Πανσάνια Κατσώτα.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΑΚΗ-ΠΗΛΙΚΑ, ἐτῶν 49. Ἀπόφοιτος Φιλοσοφικῆς Σχολῆς. Συγγραφεὺς παιδικῶν διδλῶν. Γεν. εἰς Ἀθήνας. Πρόεδρος Πολιτ. Ὁργαν. Ἑλληνίδων. Γεν. Γραμ. Σωματ. Παιδ. Προστ. «Ἡ Στοργή».

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΓΚΑΖΓΚΑΣ, ἐτῶν 39. Γεννηθεὶς εἰς Ἀθήνας. Ἀπόφοιτος γυμνασίου. Ὑπάλληλος ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως. Κατέχει τὴν θέσιν τοῦ διευθυντοῦ τῆς γνωστῆς «Ἑταιρίας Διεθνῶν Μεταφορῶν».

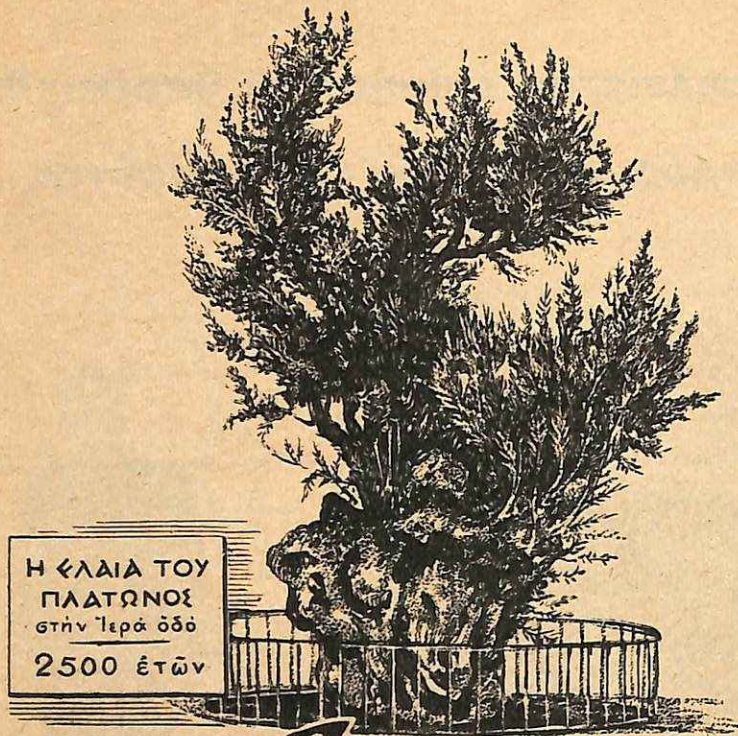
ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΧΑΡΑΛ. ΠΟΥΛΟΣ, ἐτῶν 50. Δικηγόρος παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ καὶ Συμβουλιῷ τῆς Ἐπικρατείας. Γεν. εἰς Ἀνάληψιν τοῦ Ἀργινοῦ. Εἰς Ἀθήνας εὐρίσκεται ἀπὸ τοῦ 1927. Ἐφέδρος ἀξιωματικὸς τὸ 1940.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Δ. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, ἐτῶν 31. Λογιστικὸν γραφεῖον. Ἀπόφοιτος Ἀνωτ. Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν. Γεν. εἰς Ἀθήνας. Γεν. Γραμ. Πανελλ. Ὁμοσ. Ἀστέγων Προσφύγων 1922.

Κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ, ἐτῶν 36. Δικηγόρος. Γεν. εἰς Ἀθήνας. Τέως Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Παναθηναϊκοῦ καὶ ἀρχηγὸς τοῦ ἀθλητικοῦ τμήματος τοῦ συλλόγου. Σήμερα μελὸς τοῦ ΠΑΟ, καθὼς καὶ τοῦ Πανελληνίου.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Γ. ΜΠΑΛΗΣ, ἐτῶν 65. Ἀνάτολος ἀξιωματικὸς τοῦ Στρατοῦ. Γεν. εἰς Καλαμάς. Ὑπαρχηγὸς τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου Στρατοῦ 46-48. Μέλος τοῦ «Παρνασσῶν» καὶ τῆς Ἀστροναυτικῆς Ἑταιρίας, συγγραφεὺς.

(Φωτ. Κ. Ραφαηλίδη, Β. Καραμανώλη - ΕΛΚΗΝ, Μεγαλοκονόμου)

Η ΕΛΙΑ ΤΟΥ
ΠΛΑΤΩΝΟΣ
στην Ίερά οδό
2500 έτών

'Η Έλνά

Το Ίερόν δένδρον τής 'Αρχαιότητος

μās έδινεν άλλοτε τήν έλνά και τó λάδι, τώρα χάρις στίς έπιτεύξεις τής έπιστήμης, μās δίδει και Βουτυρούχα προϊόντα από τó έλαιόλαδο που χαρίζουν ύγεία και μακροζωία.

ΒΙΤΑΜ - ΦΥΤΙΝΗ

- 'Από άγνό λάδι τής Έλνās
- Πλούσια σέ Βιταμίνες
- Χαμηλού σημείου τήξεως
- Πλούσια σέ άκόρεστα

Τονώνουν -δυναμώνουν-άνανεώνουν τόν όργανισμό

ΦΥΤΙΝΗ - ΒΙΤΑΜ

είναι προϊόντα ΕΛΑΔΙΣ

Αιώνια νεανικό
δρόμωδο

ΜΕ ΓΑΛΑΚΤΩΜΑ ΑΠΟ
ΛΑΔΙ ΧΕΛΩΝΑΣ

Φρεσκάρει τήν έπιδερμίδα
προφυλάσσει από τις ρυτίδες
χαρίζει μιά θελούδινη δρο-
σερή νεανική έπιδερμίδα.

LABORATOIRES BIOLOGIQUES "ARVAL", S.A - SION (SUISSE)

ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΥΖΙΝΑ;

ΟΠΟΥ Η ΕΡΕΥΝΑ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ
ΒΡΙΣΚΕΙ -ΔΥΣΤΥΧΩΣ!- ΔΙΚΑΙΩΣΗ
Σ' ΕΝΑ ΞΕΝΟ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΝ ΟΔΗΓΟ

Δέν πανηγυρίζουν οι ΕΙΚΟΝΕΣ γιά διαπιστώσεις ή γεγονότα που υπογραμμίζουν άμφισβητήσιμες μάλλον παρά λαμπρές εκφάνσεις τής ελληνικής ζωής. Όταν ξεκίνησαν τήν έρευνα γιά τήν ελληνική κουζίνα ήλπιζαν περισσότερο σέ μιά έποικοδομητική συνεργασία των άρμοδίων και των άναγνωστών, παρά σέ μιά άπλη παράθεση κατηγορητηρίων ή έπαίνων. Δέν υπάρχει άμφιβολία ότι ή έρευνά μας είχε άπληρη όχι μόνο στο άναγνωστικό μας κοινό που κατοικεί στην Έλλάδα (αυτό είναι το χαρακτηριστικό), αλλά και σέ Έλληνες και άλλοδαπούς άναγνώστες του έξωτερικού. Μερικοί, όχι όμως οι περισσότεροι, μās άπέστειλαν συνηγορίες γιά τήν ελληνική μαγειρική, τις όποιες δέν παραλείψαμε νά δημοσιεύσωμε. Άλλοι εξέφρασαν επιφυλάξεις κάτωσ άδικες ή υπερβολικές.

Διευτυθώ και ή έξης γνώμη: "Όποιος και άν είναι οι άπόψεις έ- νός πολίτου ή ενός περιοδικού, γιά τά όσα συμβαίνουν στον τόπο μας, πρέπει νά μήν τά άφίνωμε νά διασχίζουν τά σύνορα, άν πρόκειται νά κάνουν κακό στην έθνική ή τουριστική μας προβολή.

Έκτός —ίδου ή άπάντηση— άν τά έχουν διασχίσει... Οι ΕΙΚΟΝΕΣ παραθέτουν σήμερα σχετικό άπόσπασμα από τόν περίφημο Εύρωπαϊκό Όδηγό FIELDING του 1956-60, που είναι γιά τόν σύγχρονο Άμερικανό ό,τι ήταν ό Μπαίντεκερ γιά παλαιότερους Εύρωπαίους. Θα εύχόμαστε νά τó διαβάσουν προσεκτικά όλοι οι άρμόδιοι. Γιατί αποτελεί τó κυριώτερο έπιχείρημα του ίσχυρισμού μας πρós τó θέμα τής ελληνικής κουζίνας, ότι δέν είναι άπλως θέμα γαστριμαργίας, αλλά τουριστικής πολιτικής —δηλαδή, έθνικό θέμα.

Όταν οι Έλληνες προσπαθούν νά μαγειρέψουν σάν τους Γάλλους, τά άποτε- λέσματα είναι συνήθως άπογοητευτικά, άν όχι καταστρεπτικά. Όταν μαγει- ρούν σάν Έλληνες, παρουσιάζουν ένδιαφέροντα φαγητά. Έν τούτοις, γενι- κώς, από τήν άμερικανική άποψη τó επίπεδο τής ελληνικής κουζίνας είναι έκ- πληκτικά χαμηλό.

Έθνικά πιάτα, που άξίζει τόν κόπο νά δοκιμάσετε, είναι οι ντολμάδες (κρέας, ρύζι, κρεμμύδι και μπαχαρικά μέσα σέ κληματοφύλλα), τά σουβλάκια, τó τουρκικό κεμπάπ (κρέας άρνιού, με τομάτες και πιπεριές ψημένες σέ σου- βλα), ό μουσακάς με κιμά (κρέας μοσχαριού, ψητές πατάτες, κρεμμύδια, ά- σπρο κρασί, τοματοχυμός, τυρί και μπαχαρικά), καλαμαράκια (σάν τρυφερά χταποδάκια), χταπόδια και άστακοί.

Αυτά είναι λίγα μόνο, υπάρχουν και πολλές άλλες «σπεσιαλιτέ». Η καλύτερή μας άνακάλυψη, κατά τους μήνες που τριγυρίζαμε γιά τελευ- ταία φορά στην Έλλάδα, είναι τó «πεινιρίσι», που είναι ένα είδος σάντουιτς καυμένο από μαλακό ζυμάρι, σέ σχήμα καρδιού των Βίκιγκς, και περιέχει ό,τι σάς άρέσει (τυρί με σάλτσα τομάτα, τηγανιτά αυγά, κιμά, μπαίηκον κλπ.). Όταν σάς τó φέρουν καφτό στο τραπέζι, άνακατώνετε τó περιεχόμενο επάνω στο «κατάστρωμα», όσπου νά ποτίση τó ζυμάρι. Κατόπιν τó τρώτε, αρχίζον- τας από τή μέση. Η «Πηγή» τής Δροσιάς, 45 λεπτά από τήν Άθήνα, κάνει τó καλύτερο «πεινιρίσι», που στοιχίζει σκέτο 40 σέντς, με αυγά 50 και με κρέας 55.

Δέν σάς συνιστώ τó λεγόμενο κοκορέτσι, που άποτελείται από συκωτάκια, νεφράκια και άλλα έντόσθια, που περιβάλλονται από ένα πλέγμα έντέρων, μι- σσημένο σέ χαμηλή φωτιά. Η μυρωδιά του είναι τόσο τρομερή, ώστε δέν κα- τάφερα νά τó φάω, και τις έπτά φορές που προσπάθησα νά τó δοκιμάσω.

Προσοχή: Νερό από τή θρύση νά πίνετε μόνο στην Άθήνα, στη Ρόδο, στην Κέρκυρα και στην Όλυμπία, παντού άλλού νά πίνετε μόνο μπουтилиρισμένο νε- ρό (τό κρασί είναι άκόμη περισσότερο άκίνδυνο από ύγιεινης άπόψεως). Σέ καμιά περίπτωση δέν πρέπει νά πίνετε γάλα, εκτός άν είσθε βέβαιοι ότι εί- ναι βρασμένο. Φρούτα και χορταρικά πρέπει νά πλένονται πάντοτε. Στά με- γάλα κέντρα, πριν σάς τά σερβίρουν, τά πλένουν γενικώς, αλλά, όταν τά άγο- ράσετε μόνοι σας ή τά τρώτε σέ χωριά πρέπει νά παίρνετε αυτά τά προφυλα- κτικά μέτρα.

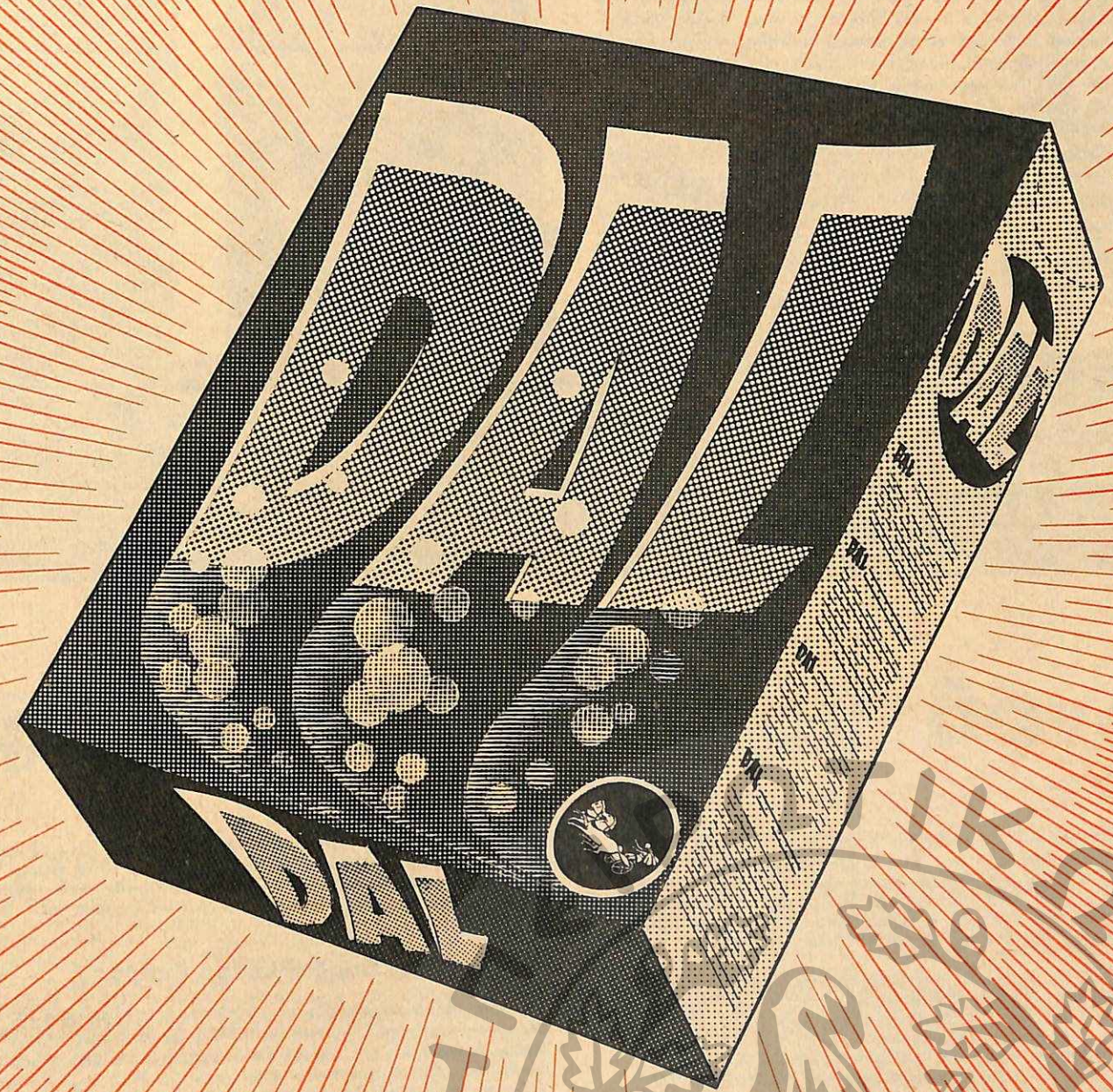
Όταν πρόκειται νά φάτε τά νόστιμα ελληνικά θαλασσινά, πρέπει προη- γουμένως νά τους στάξετε μιά σταγόνα χυμό λεμονιού. Όταν δέν αντίδρούν τή στιγμή που τους ρίχνετε τó λεμόνι, δέν πρέπει νά τά φάτε.

Μήν περιμένετε λεπτότητες έστιατορίων στην Έλλάδα, γιατί στα συνησιμέ- να έστιατόρια μπορείτε νά βρήτε χάρτινα τραπέζιανάδηλα και πετσέτες, ά- χρωμάτιστα έπιπλα και λαχανιασμένα γκαρσόνια, που πηγαиноέρχονται σάν μπάλλες του πίνγκ-πόνγκ.

Τό καλύτερο τής χώρας είναι τó θαυμάσιο εκείνο μπακάλικο-έστιατόριο του Βασιλένα (γωνία Αιτωλικού και Βιτωλίου στον Πειραιά, 20 λεπτά από τó κέν- τρο τής Άθήνας). Έκεί θα βρήτε 10 ξύλινα τραπέζια μέσα στην πιό πρωτό- γονη αίθουσα που μπορείτε νά φαντασθήτε, με μπουκάλια κρασί και κονσέρβες τομάτες στα ράφια, πρινόβι στο πάτωμα και παράθυρα σκεπασμένα με πε- τσέτες. Δέν σάς δίνουν κατάλογο. Κάθεστε άπλως, ό Βασιλένας σάς κοιτάζει κοροϊδευτικά, κατόπιν μπαίνει στην καθαρή κουζίνα και άρχίζει μιά παράταξη από δεκατέσσερα μεγάλα πιάτα, που δέν τά διαλέξατε, που έχουν όλα μαζί μιά τιμή και που χρειάζεστε 2½ ώρες γιά νά τά φάτε. Ψωμί μπορείτε νά φάτε μό- νον όταν σάς τó επιτρέψη —γιατί τó παραφορτώνετε τó στομάχι σας, σάς λείει. Έδώ υπάρχει άπολύτως φυσική τροφή. Ό άνθρωπος είναι εύφης. Η τι-μή γιά τά δεκατέσσερα αυτά πιάτα, ποσότητα άντάξια ενός Γαργαντούα, μα- ζύ με τόν καφέ, ένα λικέρ δικής του κατασκευής και όσο κρασί μπορείτε νά πή-ητε, δέν φθάνει τά δύο δολάρια. Μήν τó χάσετε.

Γιά καλό φαγητό σέ καλό περιβάλλον, εκείνο που μās άρέσει περισσότερο είναι τó παλιό έστιατόριο Κωστή (Κοραή 2), με εξαιρετική κουζίνα και πα- λαιούς σερβιτόρους, που ξέρουν πραγματικά πώς νά σερβίρουν, μέσα σέ ένα ήσυχο περιβάλλον παλαιού τύπου. Τό «Ζόναρς» (Βενιζέλου), ένα τετράγωνο από τήν «Μεγάλη Βρετανία», είναι συνδυασμός καφενείου, ζαχαροπλαστείου, τη- ρουμ, μπαρ και έστιατορίου, ζεστό τó καλοκαίρι, μέτριο ποιοτικώς, πολύ αγα- πητό στους Άμερικανούς. Τό «Πάνθεον» (Βενιζέλου 73) είναι πολύ έμπορικό έστιατόριο, με κατάλογο από 175 φαγητά. Τού «Φλόκας» έξακολουθεί νά διατηρή- τήν καλή ήμη του. Τό «Νορόκ», μιά καινούργια ρουμάνικη γωνιά, λέγεται πώς σερβίρει κάθε τί που μπορεί νά φάη κανείς, καθώς και ώραιες πίκλες οίκιακής κατασκευής και δέν πληρώνεται ποτέ περισσότερο από έναμισι δολάριο.

'ΑΛΕΚΤΩΡ,

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ
ΤΗΣ
ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΑΥΛΗΣ

Οἱ ἔξ αὐτοῖ ὑπεραιωνόβιοι ἀποτελοῦν μιὰν ἐξάιρεσην στὸν κανόνα — τὸν θλιβερό κανόνα: ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἕνα τέλος προτοῦ συμπληρώσῃ τὰ ἑκατὸ χρόνια. Σήμερα, ὅμως, οἱ Φοῦστοι τῶν ἐπιστημονικῶν ἐργαστηρίων προσπαθοῦν ν' ἀνατρέψουν τὴν φύσιν της: «Ὁ θάνατος δὲ ν' εἶναι ἕνα «φυσικὸ» φαινόμενο. Ὁ ἀνθρώπος γεννιέται μὲ ὅλες τὶς προϋποθέσεις τῆς θανάσιμης. Καὶ πρὸς τὴν κατεύθυνση αὐτὴ τῆς ἐπιδοφορῶν θεωρίας βιολόγοι, μαθηματικοί, ἀστρονόμοι, γιὰτροὶ ἀφιερώνουν ὅλες τους τὶς δυνάμεις...

186 ΕΤΩΝ. Σαγιέντ Ἀλῆ. Ἀναμφισβήτητα ὁ γεροντότερος ἄνθρωπος τῆς γῆς. Πέρσης, ἀπὸ τὸ Ἰσπαχάν.

169 ΕΤΩΝ. Ξαβιὲ Περεΐρα. Ἐρυθρό-
 δερμος, ἀπὸ τὴν Κολομβία. Ἡ ἡλι-
 κία του ἐξηκριβώθη ἐπιστημονικῶς.

154 ΕΤΩΝ. Λιούμπα Βαλεντίνοβα
Πουγκιάκ, από την Ουκρανία. Είναι
η γεροντότερη γυναίκα της Ρωσίας.

122 ΕΤΩΝ. Μπόρις Νικολάιεβιτς Κερίάνκυ, από την περιοχή της Μόσχας. Θυμάται τον Κριμαϊκό πόλεμο

116 ΕΤΩΝ. Ουώλτερ Ουίλλιαμ, ο ένας από τους δυο επιζώντες σήμερα του αμερικανικού εμφυλίου πολέμου.

112 ΕΤΩΝ. Πάτσου Ἡβάνς, νέγρος
ἀπὸ τῆ Γεωργίας τῶν Ἡν. Πολιτειῶν.
Ἦταν δούλος ὡς τὰ 30 τοῦ χρόνια.

**Ἡ πιὸ μεγάλη εὐκαιρία:
Νὰ δαμασθῇ ὁ θάνατος!**

Ἡ ἐπιστήμη παρ|αβιάζει τὸ μυστικὸ τοῦ θανάτου

Μιλάμε σήμερα για δάματα, για ταξίδια στην 'Αφροδίτη, για επισκέψεις σε χώρους που βρίσκονται έξω από τη γή. Με μάτια θαυματομένα από μια παιδιαστική εκπληξη αντιμετώπιζουμε καινούργιες ενέργειες, καινούργιες δυνατότητες. Θέλουμε να καταργήσουμε την βαρύτητα, να καταλάβουμε την βαθύτερη αιτία του ηλεκτρισμού, να χρησιμοποιήσουμε τη θερμότητα του ήλιου. Για την πάλη εναντίον του θανάτου, όμως, δεν γίνεται πολλές λόγος.

Κι όμως η ανθρωπότητα βρίσκεται στο κατώφλι της πραγματικά ιστορικής εποχής του, της πιο μεγάλης ευκαιρίας του, της πιο φωτεινής ημέρας του: Γιατί μπορεί, στα δέκα ή είκοσι προσεχή χρόνια, να βρεθεί και να δαμασθεί ο περίπλοκος εκείνος «παράγον», ο απολύτως άγνωστος σήμερα, που κάνει τον άνθρωπο θνητό και μάλιστα για πολύ σύντομη ζωή.

Υπάρχουν δυο τρόποι ν' αντιμετώπιζε κανείς τον θάνατο: 'Ο πρώτος είναι ο συνήθης, που έλπει τον θάνατο σαν ένα απλό στατιστικό γεγονός. Το «μοιραίο» του θανάτου, που έλπεται σε μεγαλύτερο ή μικρότερο χρονικό διάστημα, προέρχεται από το γεγονός ότι όλοι οι άνθρωποι πριν από μόνος έχουν πεθάνει. 'Αν βελήσουμε να συνοψίσουμε το ζήτημα σε αριθμούς, μπορούμε να πούμε πώς, μέχρι σήμερα, κάπου 6.000.000.000 άνδρες και γυναίκες, που γεννήθηκαν πάνω στη γή, έζησαν μια σύντομη ζωή και πέθαναν, χωρίς καμμία εξαίρεση.

Οι μαθηστικοὶ λένε πὼς οἱ πιθανόντες νὰ ὑπάρξῃ ἓνα «ὄχι», ἔπειτα ἀπὸ μιὰ τόσο μεγάλῃ σειρά ἀπὸ «ναί», εἶναι ἔξαιρετικὰ μικρὲς. Τόσο μικρὲς, ὥστε δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ τὴν λάβῃ σοβαρὰ ὑπ' ὄψιν του.

Ἔνα τόσο γενικὸ μαθηστικὸ γενόσην γίνεται, καθὼς εἶναι φυσικὸ, καὶ ἠθικὸ γεγονός. Δεχόμαστε πὼς ὁ ἄνθρωπος πεθαίνει, ἀκριβὸς ὅπως δεχόμαστε πὼς, ἀν ἀφώμεν ἓνα σῶμα ἀπὸ τὰ χέρια μας, δὰ πῶς κατὰ ὕποτασσόμεθα καὶ στὶς δυὸ αὐτὲς ἀναγκαίωτες μὲ τὴν ἴδια μοιρολόγια, γιὰτὶ ἐπὶ γενεὲς γενεὼν ὁ σταθερὸς τῆς ἐπαναλήψεως καὶ τῶν δυὸ φαινομένων ἔχει «κατακτήσει» τὴ συνείδησίν μας.

Μά ἂν δοκιμάσεις τὴν δύναμιν τοῦ θανάτου ἀπὸ μιὰ ἀλλήλοιστι, θὰ βλέπεις πὺς δὲν εἶναι πῖς ἴδια φέονται. Οἱ ἴδιοι μαθητατικοὶ πὺς ἀνέφεραν ὅτι μπόρουν ἀνὰ πὺν ἐστὶ 6.000.000.000 τὸν θάνατον σημειώθηκαν ἐπειδὴ τοὺς προκάλεσε ἡ ἴδια αἰτία. Μὲ τὸν ἴδιον τρόπο, ἡ βαρὺτης δὲν εἶναι παρὰ μιὰ δύναμη ποὺ σπλητίζεται σ' ἓνα νόμο. Ἄν ὁ νόμος αὐτὸς πᾶναι καὶ ἰσχύη, παύει νὰ ὑπάρχῃ καὶ τὸ φαινόμενο τῆς βαρὺτητας.

Ο άνθρωπος πεθαίνει επειδή μιὰ σειρά από αίτια, οργανωμένα σε στατιστικούς νόμους, φτάνουν στο σημείο να του καθιστούν αδύνατη τη ζωή. "Αν εξέλειπαν αυτά τα αίτια, δεν θα υπήρχαν και τ' αποτελέσματα και θα έπαινε να υπήρχη το «μοιραίο» φαινόμενο του θανάτου...

Με δυο λόγια, ή ζωή είναι ένα ύλικο γεγονός, πολύ περίπλοκο, βέβαια,

ἀλλὰ πάντως ὑλικό. Ὁ θάνατος εἶναι κι αὐτὸς κάτι ὑλικό, κάτι πὺ ἔχει ὑλικὲς αἰτίες. Τὶς αἰτίες αὐτὲς δὲν τὶς ἔξομε ἢ τὶς ἔξομε ἀτελῶς καὶ δὲν μποροῦμε νὰ κάνωμε τίποτε. Ἄν ἔξομε σαφῶς ποιὲς εἶναι οἱ αἰτίες τοῦ θανάτου, τότε ἀσφαλῶς θὰ μποροῦσαμε νὰ κάνωμε κάτι γιὰ νὰ τὸν ἀποφύγωμε.

Ὁ μέγας, ἀπρόσβλητος ἐχθρὸς

Χωρίς να το υποψιάζομαστε, υπάρχουν τη στιγμή αυτή εκατοντάδες διολγάν, γενετισταί, φυσικοί και άλλοι επιστήμονες πού, άθόρυβα και σιωπηλά, εργάζονται στα εργαστήριά τους με έπιμονη και πάθος γιά τήν άνακάλυψη τών αιτίων πού προκαλούν τόν θάνατο. Κανείς δέν μπορεί νά ξέρη πώς θα είναι τα αποτελέσματα τών εργασιών τους. Μά μπορεί κανείς νά πει ότι ή ανθρωπότης έχει τουλάχιστον τόν δικαίωμα νά ελπίση.

Το πρόβλημα της ζωής είναι πολύ συγγενικό με το πρόβλημα του καρκίνου. Αυτή τη στιγμή διεξάγεται σ' όλο τον κόσμο μία τρομερή επιστημονική μάχη εναντίον του καρκίνου. Χιλιάδες έπιστιμονες, σπορτισμένοι σ' όλη τη γη, μετέχουν σ' αυτή τη μάχη εναντίον της φοβερής αρρώστιας, που μαστιάζει την ανθρωπότητα. Και μπορεί κανείς να είναι βέβαιος πως ό αριθμός τους, τα μέσα που διαβέθουν και η ταχύτητ στη διατύπωση υποθέσεων αυξάνουν κάθε μέρα. Είναι ένας στρατός που δέχεται κάθε μέρα καινούργιους έθελοντάς και καινούργια έφοδια. Άντι να μειώνονται οι έλπίδες της νίκης, περιορίζεται καθημερινά η περιοχή της ασάφειας και της αμφιβολίας. Ή λύση του προβλήματος μπορεί να βρεθί αύριο, σέ δυο χρόνια, σέ δέκα χρόνια. Μά είναι φανερό πως ή αίτια του καρκίνου θάρθθθθ θα σ' ό φός και μαζί της θάρθθθ και τó φάρμακο ή τά φάρμακα που θάρθθ τόν νικήσουν.

Στο ίδιο περίπου σημείο βρίσκεται η ανθρωπότητα σχετικά με το μυστικό της ζωής και του θανάτου, αν και, φυσικά, οι ασάφειες κ' οι εικασίες είναι εκεί περισσότερο. Έχουν αρχίσει να ξεκαθαρίζονται μερικοί βασικοί βιολογικοί μηχανισμοί κ' έχουν πια περάσει πάνω από 50 χρόνια από την ανεπιφύλακτη αποδοχή της θεωρίας της εξελίξεως. Έχουν περάσει επίσης δέκα χρόνια από τότε που το άτομο μας φανερώσε ένα μέρος από τα μυστικά του και που η βιολογία έκανε μερικά σημαντικάτα άλματα. Φυσικά, το δίστημα αυτό δεν είναι αρκετό για να λυθεί το πρόβλημα της ζωής. Μά το πρόβλημα έχει τεθή κ' οι επιστήμονες πιστεύουν πως όμα τεθή ένα πρόβλημα, δεν μπορεί παρά να βρεθεί αναγκαία η λύση του.

Ἡ πρώτη ἰσχυρὴ φωνὴ ὑπὲρ τῆς ἀθανασίας τοῦ ἀνθρώπου ἦταν ἡ φωνὴ τοῦ καθηγητοῦ Λέο Σίλβαντ, περισσότερο γνωστοῦ ὡς ἑνὸς ἀπὸ τοὺς

τόσους «πατέρες» της ατομικής δόξας. 'Ο Σίλαριτ είναι ένας έμπειρο- γνώμων της μηχανικής στατιστικής του ατόμου και μπορεί να θεωρηθεί σαν ένας «μαθηματικός των άπειροελάχιστων ποσοτήτων». Αυτή η ειδικότη- του τον έκανε ν' ασχοληθεί και με μερικά φυσικά ή βιολογικά φαινόμενα που μπορεί να εξαντινούν τους άδασεις, μά που είναι φυσικότατο να με- λετώνται, αν λάβει κανείς υπ' όψη του τις μαθηματικές και στατιστικές προόδους των τελευταίων ετών. 'Ο Σίλαριτ πιστεύει πως τα κληρονομικά χαρακτηριστικά, που μεταδίδονται στο άτομο, έχουν μια μαθηματική δι- άθρωση, στην οποία παίζει μεγάλο ρόλο ο νόμος των πιθανοτήτων. Τό γονίδιο, όπως λέγεται ή κληρονομική μονάς, αποτελείται από ένα εκατομ- μύριο περίπου άτομα, που δεν αποτελούν πολύ μεγάλο αριθμό, αν σκεφτεί κανείς πόσο μικροσκοπικά είναι. Μα αυτό το εκατομμύριο των ατόμων μπο- ρεί να είναι διευθετημένο με τους πιο ποικίλους τρόπους, σύμφωνα με ώ- ρισμένα πρότυπα. Και σε κάθε διαρρύθμιση των ατόμων αυτών αντιστοι- χεί ένας διαφορετικός κληρονομικός χαρακτήρας. Αυτή η διαρρύθμιση εκ- φράζεται από πολλούς παράγοντας —λ.χ. από τις κληρονομικές ασθένειες κι από τη ραδιενέργεια, φυσική ή τεχνητή.

Μεταβολές και φθορές τῶν κυττάρων

Τα αποτελέσματα που έχει η μαθηματική μελέτη της ατομικής διαρθρώσεως των γονιδίων είναι αρκετά εντυπωσιακά. Ο καθηγητής Σίλαρντ ασχολήθηκε ιδιαίτερα με την μαθηματική όψη των μεταβολών που παρατηρούνται μέσα στα γονίδια και συνέταξε μία μακρά μελέτη, που θα δημοσιευθεί στα «Πρακτικά της Αμερικανικής Ακαδημίας Επιστημών».

Για ν' αντιληφθεί κανείς τις γενικές γραμμές της θεωρίας του Σίαντν, πρέπει να φαντασθεί ένα σπίτι κατασκευασμένο από τούβλα, που ένα ειδικός αποφασίζει να το παρακολουθεί και να το μελετά από τη στιγμή που τελειώσει η κατασκευή του. Είναι ολοκαίνουργιο και κάθε τούβλο ανταποκρίνεται πλήρως στη λειτουργία του. Έπειτα, με το πέρασμα του καιρού, οι βροχές, τα χιόνια, ο ήλιος, ο άνεμος, η θύρα από τη χρήση, άλλων σιγα-σιγα τη συνύψωση των τούβλων. Διατηρίζονται από την υγρασία, χάνουν την ελαστικότητά τους, σκληραίνουν, σπάζουν. Χάνουν, με δυο λόγια, τα χαρακτηριστικά που είχαν μόλις τελείωσε η κατασκευή του σπιτιού.

Ἡ ἀπάντεια αὐτῶν τῶν χαρακτηριστικῶν δὲν εἶναι μόνον ἀπὸτέλεσμα τῶν μετεωρολογικῶν παραγόντων, ἀλλὰ καὶ τοῦ χρόνου ποῦ περνᾷ, γιατί μέσα στὴν ἀργίλη πραγματοποιοῦνται ἐσωτερικὲς διαδικασίες, ποὺ λειτουργοῦν ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὰ ἐξωτερικὰ στοιχεῖα.

Με τὸν ἴδιο τρόπο ἀλλάζει σιγὰ-σιγὰ ἡ βασικὴ διάρθρωση τοῦ ζωντανοῦ κυττάρου. Παρατηροῦνται μεταβολές καὶ φθορές τοῦ κυττάρου. Με-

ρικές από αυτές δεν οφείλονται σε εξωτερικούς παράγοντες, αλλά απλώς στην πάροδο του χρόνου.

Το σώμα μας αποτελείται από μερικά τρισεκατομμύρια κύτταρα, που μοιάζουν σαν ένας τεράστιος σωρός από τούβλα. Όλα τα στίπια όλης της Ελλάδος δεν έχουν τόσα τούβλα, όσα κύτταρα διαθέτει ο οργανισμός του καθενός μας. Το κάθε κύτταρο αλλάζει σύμφωνα με νόμους που μοιάζουν πολύ με τους νόμους της αλλαγής της συνθέσεως των τούβλων.

Όσο περισσότερο αλλάζουν τα κύτταρα κι όσο περισσότερα κύτταρα αλλάζουν, τόσο ο οργανισμός μας γερνάει, τόσο λιγότερο του μένει να ζήσει. Και, στο τέλος, το άτομο πεθαίνει, όπως καταρρέει ένα σπίτι που γκρεμίζονται τα τούβλα του.

Ὁ Σίλκον ανέλυσε μαθηματικά τὴν «ποσότητα τῶν μεταβολῶν» ποὺ συναντᾷ κανεὶς σ' ἓνα ἄθροισμα κυττάρων, σὰν τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος. Ὁ νόμος τῶν μεγάλων ἀριθμῶν ἐπιτρέπει τὴν ἀκριβή μελέτη τῶν ἐπερχομένων μεταβολῶν σὲ μιὰ μεγάλη ποσότητα ἀντικειμένων. Καὶ τὰ κύτταρα εἶναι τρισεκατομμύρια δόλοκπλα...

Ἀπὸ τὴν ἀνάλυσή του Σίλαριος προέκυψε ἕνα διάγραμμα ποῦ ἀντιπροσωπεύει τὸν ποσοστὸ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸ τῶν κυττάρων ποῦ ἀλλάζουν κάθε χρόνο, σχετικὰ μὲ ἐκεῖνα ποῦ δὲν ἀλλάζουν. Μόλις γεννιόμαστε, τὸ ποσοστὸ εἶναι 0, ἔπειτα ἀρχίζει ν' αὐξάνεται ἀνεπαίσθητα κι ὅταν φτάνωμε στὰ 40, ὁλόκληρο τὸ σῶμα μας ἐνδεὶς ἀλλάξει πολλὲς φορές.

ΟΙ πίνακες του Σίλντνερ ταίριαζουν πολύ με τα εμπειρικά δεδομένα της ζωής — τα δεδομένα της ωριμάνσεως, των γηρατειών και του θανάτου. Μπορεί λοιπόν κανείς να πη πως τα ποσοστά του εκφράζουν τον ίδιο το νόμο της ζωής.

‘Αφού, όμως, λέει ο Σίλαρντ, γεννάμε επειδή τα κυττάρά μας αλλάζουν, θα πρέπει να είναι δυνατόν να τεθεί ένας φραγμός σ’ αυτές τις αλλαγές. ‘Απ’ αυτή την πλευρά, η μελέτη του Σίλαρντ παρουσιάζει πολλή συγγένεια με τις νεώτερες θεωρίες για τον καρκίνο. Καί στον καρκίνο σημειώνονται μεταβολές των κυττάρων, μεταβολές όμως ανάμαles, σε ποσοστό πολύ πιο μεγάλο από τό κανονικό. Καί στον καρκίνο τό πρόβλημα συστήνεται στην ανασχεση, δηλαδή, στην παρεμπόδιση των παρατηρούμενων μεταβολών στα κυττάρμα.

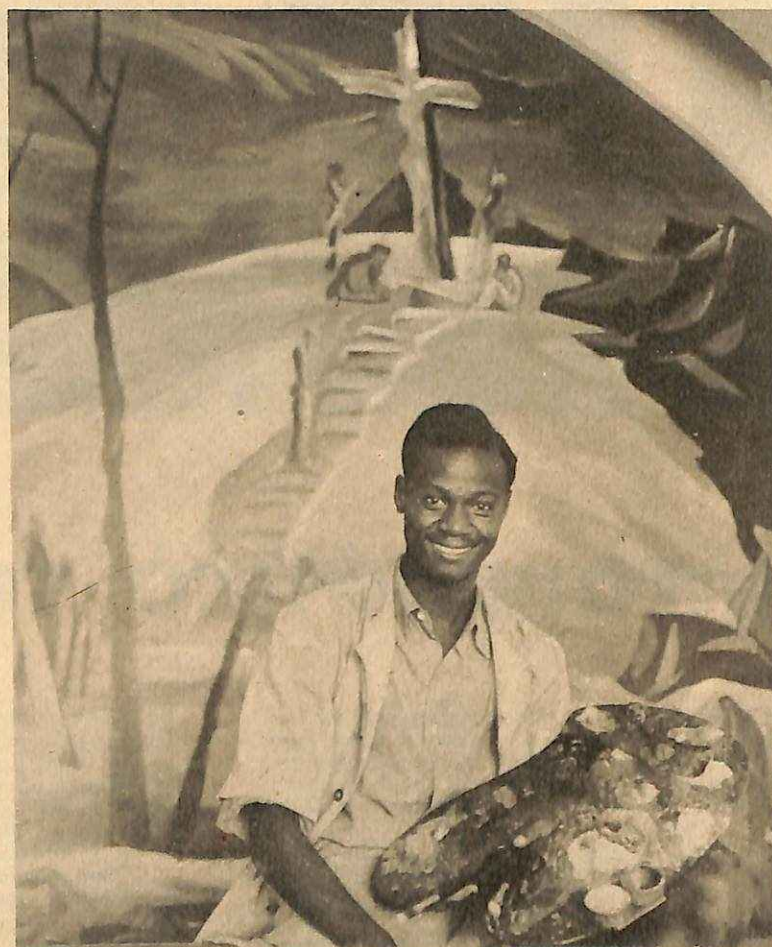
«Αν λοιπόν κατορθώσω η έπιστήμη να βρή τη θεραπεία του καρκίνου, θα έχω κάνει ένα αποφασιστικό βήμα προς την υπερνίκηση του θανάτου. Γιατί τα ίδια μέσα που θα σταματούν την άνωμαλη ανάπτυξη των κυττάρων, θα μπορούν ίσως να ανακόψουν και τις όμαλες του μεταβολές, τη «φυσική» τους φθορά...

Και στη νίκη αυτή έναντιόν του θανάτου οι μελέτες του Σίλαρντ θά
έχουν παίξει ασφαλώς σημαντικώτατο ρόλο...

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ τών Μαρτύρων είναι αφιερωμένη στα θύματα τών Μάου-Μάου. Ο θεμέλιος λίθος τοποθετήθηκε στα 1955 και η ανέγερση κράτησε τρία χρόνια. Η ανατολική πλευρά είναι τελείως ανοικτή —μια καινοτομία, έναρμονισμένη με το περιβάλλον, που έφηρμοσε ο αρχιτέκτων Τζούλιους Χίλλ.

(Camera Press)

ΓΕΝΝΗΜΑ και θρέμμα της Ταγκανίκας, ο Έλιμο Νζαού έδωσε με την τέχνη του μια εικαστική έρμηνεία στο περίφημο χωρίο του 'Αποστόλου Παύλου: «οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δούλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θήλυ» πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἓστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

ΟΙ ΠΕΝΤΕ τοιχογραφίες του Νζαού καταλαμβάνουν τη δυτική πλευρά της Εκκλησίας τών Μαρτύρων. Από τ' άριστερά: 'Η «Γέννηση», ή «Βάπτιση», ή «Μυστικός Δείπνος», ή «Προσευχή στον κήπο της Γεθσημανή» και ή «Σταύρωση» αναπαριστούν 5 βασικά επεισόδια από τη ζωή του Ἰησοῦ, τὰ ὅποια μετεφέρθησαν σ' ένα ἐγχώριο τοπίο.

ΠΑΝΩ από ένα χρόνο εργάστηκε αδιάκοπα ο μαύρος καλλιτέχνης για να ολοκληρώσει το έργο του. Ο καρπός του πηγαίου ταλέντου του και του μόχθου του βρήκε τη γενική έπιδοκιμασία και συνέτεινε στην εδραίωση της φήμης του όχι μόνο στην Κένυα, αλλά και σε εύρωπαϊκές χώρες με καλλιτεχνική παράδοση

Ο Χριστός στη χώρα τών Μάου-Μάου

Στη νέα Εκκλησία τών Μαρτύρων, στο Φόρτ Χάλ της Κένυα, ένας νεαρός ιθαγενής ζωγράφος, ο Έλιμο Νζαού, φιλοτέχνησε πέντε μεγάλες τοιχογραφίες με θέματα παρμένα από τη ζωή του Χριστού. Προσπαθώντας να απεικονίσει ζωγραφικά το παγκόσμιο νόημα του χριστιανικού μηνύματος, ο καλλιτέχνης τοποθέτησε τα επεισόδια τών τοιχογραφιών του σ' ένα φόντο καθαρά ἐγχώριο, εμπνευσμένο από το τοπίο της χώρας τών Κικούγιου.

Οι διαστάσεις και τών πέντε τοιχογραφιών είναι ίδιες, 3X2,40 μ. Στην πρώτη απεικονίζεται ή «Γέννηση», όπου την φάτνη έχει αντικαταστήσει μια τυπική καλύβα τών Κικούγιου, ανάμεσα στις απόκρημνες, αλλά γόνιμες κοιλάδες της περιοχής του Φόρτ Χάλ. Για να συλλάβει την απόσφαира της χώρας τών Κικούγιου, ο Έλιμο Νζαού περιπλανήθηκε εβδομάδεςλόκληρες στην ύπαιθρο, όταν άρχισε την εργασία του στα 1957. Τό ἴδιο συμβαίνει ἄλλωστε και με τις υπόλοιπες τοιχογραφίες. Η «Βάπτιση» του Χριστού είναι τοποθετημένη σ' ένα «Ιορδάνη της Ανατολικής Ἀφρικής»,

ο «Μυστικός Δείπνος» λαμβάνει χώραν σε μια καλύβα Κικούγιου, ή «Προσευχή στον Κήπο της Γεθσημανή» έχει για φόντο το όρος Κένυα και τέλος ή «Σταύρωση» συνδυάζεται μ' ένα τυπικό γυμνό και άγριο τοπίο της περιοχής.

Χαρακτηριστικό της σημασίας που έδωσε στο στοιχείο του τοπίου ο μαύρος καλλιτέχνης είναι και το γεγονός ότι φιλοτέχνησε τὰ πρόσωπα σχετικὰ μικρά. Τέλος στην τοιχογραφία της «Προσευχής στον Κήπο» ανέμιξε και μια πρόσφατη πείρα της Κένυα. Ένα φλεγόμενο χωριό.

Ο Έλιμο Νζαού, που είναι μόλις 25 ετών, γεννήθηκε στο Μαρανγκου, στις πλαγιές του Κιλιμάντζαρο. Πήρε την εντολή για τις πέντε τοιχογραφίες από τον αρχιτέκτονα της εκκλησίας κ. Τζούλιαν Χίλλ και μετά την πανθομολογούμενη έπιτυχία του έργου του τοποθετήθηκε καθηγητής στο Κολλέγιο Καλών Τεχνών του Μακερέρε, όπου πριν από μερικά χρόνια ἄλοκλήρωσε και ο ἴδιος τις σπουδές του.

Η ΜΑΡΙΑΝΝΑ βρήκε τώρα, κοντά στην κ. Τέρττου, τη μητρική στοργή, που της στέρησε η ζωή. Στο άνετο οικογενειακό περιβάλλον των θετών γονέων της θ' αναπτυχθή φυσιολογικά, για να ολοκληρωθή σαν άνθρωπος, το άλλοτε άπροστάτευτο όρφανό, που το μέλλον του ήταν άβέβαιο.

Μιά μελαχροινή Φινλανδέζα

Η ΜΙΚΡΟΥΛΑ ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΜΑΡΙΑΝΝΑ, ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΜΜΕΝΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΦΥΣΙΚΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ ΤΗΣ, ΒΡΙΣΚΕΙ ΤΗΝ ΘΑΛΩΡΗ ΣΤΗ ΘΕΤΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΗΣ

Πολλά έχουν γραφή και αρκετός θόρυβος δημιουργήθηκε τελευταία για τα άπροστάτευτα παιδιά, που υιοθετούν από την Ελλάδα οι ξένοι, κυρίως οι Αμερικανοί. Είναι μία διαδικασία κάθε άλλο παρά ασυνήθιστη. Το ασυνήθιστο όμως στην περίπτωση της μικρής Μαρίας είναι ότι σήμερα, το άλλοτε εγκαταλειμμένο κοριτσάκι, που περιέβαλε το Κέντρο Βρεφών «Η Μητέρα», βρίσκεται στη βορεινή Φινλανδία, στο σπίτι του εύκαταστατου εργολάβου οικοδομών κ. Τάουνο Σήγκαρλα.

Η τύχη της Μαρίας σημαδεύτηκε όταν, πριν δυο ακριβώς χρόνια, η κυρία Τέρττου Σήγκαρλα είδε σε ένα σουηδικό περιοδικό τις φωτογραφίες μερικών παιδιών από την Ελλάδα, που είχαν υιοθετηθεί από ξένα ανδρόγυνα. Το ζεύγος Σήγκαρλα δεν ήταν άτεκνο. Είχε τρία αγόρια, αρκετά μεγάλα μάλιστα —τα δυο πάνε στο γυμνάσιο, το πρώτο προορίζεται για ναυτικούς και ταξιδεύει. Ο καμμένος όμως της κυρίας Τέρττου ήταν που δεν είχε κορίτσι. Δεν άργησε να πάρει την απόφαση. Ένθουσιασμένη από τις φωτογραφίες του περιοδικού, ξεκίνησε για το μακρύ ταξίδι στην Ελλάδα.

Στο Φινλανδικό Προξενείο Πειραιώς ζήτησε τη συμπαράσταση του γραμματέως κ. Άρβο Άλλονεν. Οι ενέργειες συμπληρώθηκαν γρήγορα και, έπειτα από ξη-έπτα

έβδομαδες, η κ. Τέρττου έφυγε για το Πόρι, στη Δυτική Φινλανδία, όπου κατοικεί, παίρνοντας μαζί της και την Μαρία. Ο κύριος Άλλονεν, μάλιστα, έγινε και νονός της Μαρίας, που βαπτίσθηκε στο δόγμα των Διαμαρτυρομένων, πέρυσσι το φθινόπωρο. Άλλα νονός, σύμφωνα μ' ένα φινλανδικό έθιμο, δι'...άλληλογραφίας.

Πριν από μερικούς μήνες, όταν ο γραμματέας του προξενείου γύρισε, με την άδειά του, στη Φινλανδία, επισκέφθηκε και την βαφτισσιά. Σ' ένα χαρούμενο και άνετο οικογενειακό περιβάλλον, βρήκε ένα ζωηρό κοριτσάκι —πλησίαζε πια τα τρία της χρόνια— που τα κατμάυρα μαλλιά του και το μελαχροινό του δέρμα προκαλούν την περιέργεια στους κατ'εξοχή και άνοιχτόχρους γείτονες. Το ανυπόφορο —για τα μέτρα μας— κλίμα δεν την ενοχλεί, γιατί έχει προσαρμοστή απόλυτα. Της άρεσαν το κρύο και τα χιόνια και έμαθε κιόλας σκί. Μόνο στη γλώσσα δυσκολεύεται ακόμη κάπως, κι αυτό ίσως να οφείλεται στους διαφορετικούς ήχους που είχε προσλάβει στους οκτώ πρώτους μήνες της ζωής της, όσο να φύγει από την Ελλάδα. Με δυο λόγια, η Μαρία είναι σήμερα ευτυχισμένη. Την αγαπάνε όλοι, τους αγαπάει. Η ζωή που, στα πρώτα της βήματα πρόβαλλε μπροστά της ζωερή, τώρα της χαμογελάει.

Καλή τύχη, Μαρία.

■ ■ ■

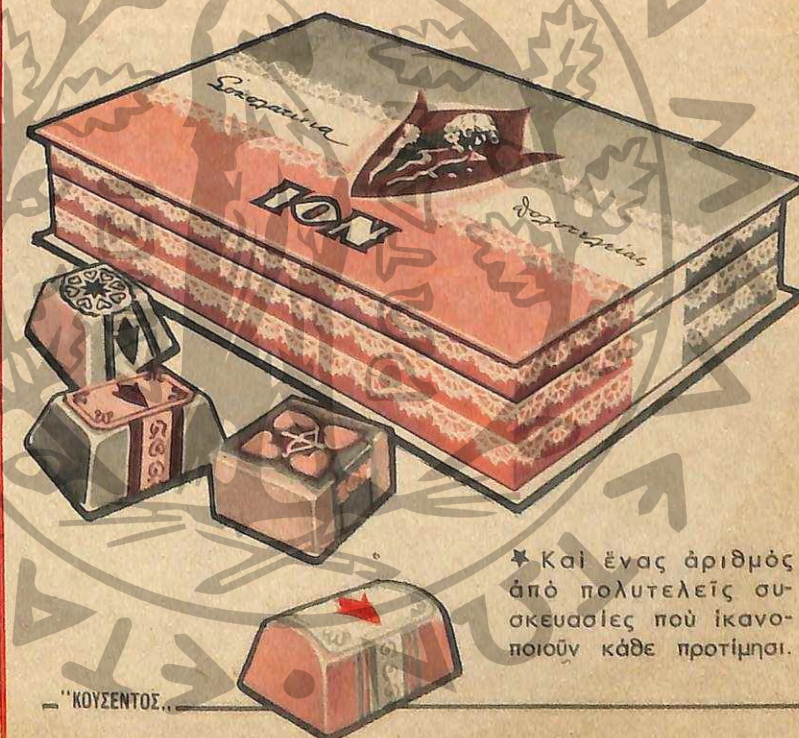

ΤΑ ΠΡΩΤΑ βήματα της Μαρίας, στη νέα χιονοσκεπαστή πατρίδα της, πρέπει να γίνουν επάνω στα σκί. Με πολλή αγάπη σκύβουν επάνω της δυο καλοί δάσκαλοι — τα θετά της αδελφία.

ΕΦΥΓΕ πάρα πολύ μικρή από την Ελλάδα, για να της θυμίζουν τίποτε ιδιαίτερο οι δυο αυτές κούκλες. Σε λίγα χρόνια θα είναι κάτι πάρα πολύ σπάνιο —μια μελαχροινή Φινλανδέζα.

...μέ ένα κουτί
ΣΟΚΟΛΑΤΙΝΙΑ **ION** ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
...Το πιο εύπρόσδεκτο
ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ ΔΩΡΟ

*Και ένας αριθμός από πολυτελείς συσκευασίες που ικανοποιούν κάθε πρότιμη.

...ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ...

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΣΥΝΘΕΤΗΣ Μπέντζαμιν Μπρίττεν μετά το τέλος μιάς πρόβας, μοιράζει αυτόγραφα στα «ζώα»-πρωταγωνιστές της παραστάσεως. ↓

ΨΥΧΗ της πρωτότυπης παραστάσεως του "Αλντεμποργκ" ήταν ο Κόλιν Γκράχαμ, στέλεχος του θιάσου της αγγλικής "Οπερας". Ο Γκράχαμ, που δείχνει εδώ στο «Περιστέρι» πώς να πετάει πάνω από τα κύματα, σκηνοθέτησε την «Κιβωτό του Νώε» και σχεδίασε την ίδια την κιβωτό, ενώ τα κοστούμια και οι μάσκες των ζώων έγιναν από τον γνωστό ένδυματολόγο Κέρι Ρίτσαρντς.

ΕΝΩ Η ΚΙΒΩΤΟΣ παλεύει με τα κύματα, η οικογένεια του Νώε παρακαλεί το Θεό να κατευνώση τον άνεμο, ψάλλοντας τον ύμνο «Αιώνιε Πατέρα». Μαζί με τους ήθοποιους ψάλλουν ή παιδική χορωδία κι όσοι παρακολουθούν την παράσταση. →

(Camera Press)

Πιο κοντά στη μουσική, πιο κοντά στο Θεό

Μια παιδική παράσταση του «κατακλυσμού του Νώε» ένθουσιάζει το κοινό και τους κριτικούς

ΜΙΑ ΟΜΑΔΑ ΠΟΥΛΙΩΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙ ΤΟ ΘΕΟ Μ' ΕΝΑ «ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ» ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΣΩΣΗ ΤΗΣ

Ενώ στις λατινικές χώρες οι επιδιώξεις των μυστηρίων ζούν στην ψυχή των πιστών (ΕΙΚΟΝΕΣ τεύχ. 182), στην Αγγλία, όπου η παράδοση διεκόπη από την Μεταρρύθμιση του Έρρίκου του Η', για να αναπαρασταθώ, στο περυσινό Φεστιβάλ του Άλντεμποργκ, στο Σάφολκ, ένα διδλτικό έπείσοδιο, ε'Ο κατακλυσμός του Νώε», χρειάστηκε να επιστρατευθούν διδλία και σκηνοθέτες και μουσικοσυνθέτες.

Παιδιά με σπάνιο ταλέντο

Χρησιμοποιήθηκε, βέβαια, ένα μεσαιωνικό κείμενο, από αιώνες καταχωνιασμένο και ξεχασμένο, αλλά τη μουσική την έγραψε ένας από τους πιο καθιερωμένους σύγχρονους συνθέτες της Αγγλίας, ο Μπέντζαμιν Μπρίττεν. Η παράσταση δόθηκε μέσα στην παμπάλαια εκκλησία της Όξφορδης και σαν ήθοιοι χρησιμοποιήθηκαν κυρίως παιδιά. Οι μικροσκοπικοί ήθοιοι απέδειξαν ότι διαθέτουν έμφυτο ταλέντο, γιατί συνέλαβαν τα δραματικά στοιχεία χωρίς να ολισθήσουν στην υπερβολή. Με φυσικότητα απέδωσαν το θρησκευτικό δέος, πράγμα που έκανε το θρησκευτικό δρά-

μα πιο ελκρινές. Ο Μπέντζαμιν Μπρίττεν πιστεύει πως τα παιδιά αισθάνονται την μοντέρνα μουσική πιο άμεσα από τους μεγάλους. Γι' αυτό χρησιμοποίησε σάλτιγγες, κουδούνια, κύμβαλα, ακόμη και μερικά φλυτζάνια κρεμασμένα σ' ένα σπάγγο, που όταν τα χτυπούσαν μ' ένα ξύλινο κουτάλι απέδιδαν τον ήχο που κάνουν οι σταγόνες της βροχής. Σε διάφορα σημεία του έργου η μουσική αναμιγνυόταν με ψαλμούς, τους όποιους, εκτός από τους ήθοιους, έψαλλαν και οι θεαταί.

Έμπνευσμένη παράσταση

Ο «Κατακλυσμός του Νώε» ήταν μια τολμηρή ανάμιξη παλιού και μοντέρνου και πολλοί διαπρεπείς κριτικοί την χαρακτήρισαν ως έμπνευσμένη παράσταση. Στην επιτυχία της αναμφισβότως συνέβαλε και η τέλεια εκτέλεση της παιδικής χορωδίας, που διηύθυνε ο Τσάρλς Μάκερρας, με τη βοήθεια του Ζάν Κερβένκα. Και η όρχήστρα αποτελεότο από νεαρούς εκτελεστές, μαθητές της περιφέρειας του Σάφολκ. Συνολικά έλαβαν μέρος πάνω από εκατόν πενήντα παιδιά. Τα μισά απ' αυτά συνεκρότησαν την όρχήστρα.

ΦΙΝΑΛΕ. Το ούράνιο τόσο επικυρώνει την κατάπαυση της θεικής όργης. Θιάσος, κόρο και εκκλησία-σμα ψάλλουν με έξαρση και συγκίνηση τον τελευταίο ύμνο: «Τό Άπειρο Στερέωμα του Ύψιστου».

Χρημυγή στη νύκτα

Νουβέλλα του Ε. Ουίδερς
σε τέσσερις συνέχειες

ΠΕΡΙΛΗΨΗ: 'Η Λούσου, ένα κοριτσάκι δώδεκα ετών, είναι πολύ λυπημένη επειδή η μητέρα της πνίγηκε ενώ κολυμπούσε στη θάλασσα που βρίσκεται πολύ κοντά στο έξοχικό του σπίτι. Μία νύκτα, λίγες μέρες μετά το δυστύχημα, η Λούσου αντιλαμβάνεται τον πατριό της Πώλ να μπαίνει στο δωμάτιό της, και γλιστράει έξω, γεμάτη από έναν ανεξήγητο φόβο. Θέλει να πη τους φόβους της στη θεία της Μίλλισεντ, που μένει μαζί της, αλλά διστάζει. Την επομένη, ο Πώλ της προτείνει να πάνε να κολυμπήσουν μαζί. Ψάχνοντας στο δωμάτιό του, ωστόσο να κατέβη, η Λούσου ανακαλύπτει ένα ήμερολόγιο, απ' το οποίο λείπει μία σελίδα — η σελίδα που αντιστοιχούσε στην ημέρα του θανάτου της μητέρας της. 'Η Λούσου παίρνει την διπλανή σελίδα, όπου υπήρχε ένα αποτύπωμα από μελάνη, και τη βάζει μπροστά ο' έναν καθρέφτη. Τό αποτύπωμα έλεγε: «2 η ώρα: Κολύμπι». 'Η μικρή συμπεραίνει πως ο Πώλ έπνιξε την μητέρα της για να την κληρονομήσει, κ' έσχιζε αργότερα τη σελίδα για να μην ένοχοποιηθῇ.

3

Ενώ πώς όταν πρόκειται να δολοφονή-
σης κάποιον... υπάρχουν ευκολότεροι τρόποι απ'
το να τον δηλητηριάσεις! "Αν τον πατήσης μ'
ένα αυτοκίνητο, μπορεί να φωνή σαν δυστύχημα.
"Η αν πέση από κάπου ψηλά, κανείς δεν θα μπο-
ρούσε να πῇ αν τον έπνιξε...

Σταμάτησε, κ' έπειτα είπε με μία αναπνοή,
δσο πῶ, γρήγορα μπορούσε:

— "Η ίσως με το πνίξιμο...

— Λούσου! είπε η θεία Μίλλισεντ. Δεν ξέρεις
τι λές! 'Η δυστυχισμένη μητέρα σου...

— Αλλά πώς ξέρετε ότι η μητέρα πνίγηκε πρα-
γματικά; 'Ηταν καλή κολυμβήτρια. Δεν έκανε πο-
τέ τίποτα το επικίνδυνο. Δεν ήταν απρόσεκτη.

— Μα, Λούσου, δεν θέλω να σε ακούω να λές
τέτοια πράγματα, είπε η θεία Μίλλισεντ. Είσαι ά-
νοστασιμένη κι' αυτό είναι όλο.

— Δεν είμαι άνοστασιμένη! Δεν πνίγηκε τυ-
χαία. Την σκότωσαν επίτηδες! Είναι αλήθεια, το
ξέρω πως είναι αλήθεια...

— Καλά, λοιπόν. Ποιός νομίζεις πως την σκό-
τωσε;

— 'Η Λούσου δίστασε για ένα δευτερόλεπτο κ'
έπειτα χωρίς να κοιτάξει γύρω της είπε με πνιγμέ-
νη φωνή:

— 'Ο Πώλ!

— 'Αλλ' αυτό είναι εντελώς γελοίο! "Ακουσε,
αγάπη μου, ο Πώλ, αγαπούσε τη μητέρα σου. Κ'
έκείνη τον αγαπούσε. 'Ηταν ο τελευταίος άνθρω-
πος στη γῆ που ήθελε να της κάνει κακό. Δεν
ήταν καν στο σπίτι το απόγευμα που πνίγηκε η
μητέρα σου.

— Μα ἦ τ α ν στο σπίτι!

— "Ολοι ξέραμε πως έφυγε με τ' αυτοκίνητο
— έλειπε πολλές ώρες.

— Αλλά ήταν στο σπίτι! Κολυμπούσε την ώ-

ρα που πνίγηκε η μητέρα και δεν θέλει να το μά-
θη κανείς.

— 'Η θεία Μίλλισεντ άνασχημάτιζε και είπε:

— Πώλ, είναι αλήθεια αυτό;

— Καί βέβαια όχι, είπε ο Πώλ με αδιάφορο
τόνος.

— 'Η Λούσου κοίταξε γρήγορα προς το μέρος του.
'Η έκφρασή του ήταν σχεδόν θαρραλεμένη —
σχεδόν, αλλά όχι αρκετά. Προσπαθούσε να φανῇ
θαρραλεμένη, αλλά δεν το πετύχαινε εντελώς...

— Τὸν είδες; ρώτησε η θεία Μίλλισεντ τη
Λούσου.

— "Οχι, αλλά το έγραψε στο ήμερολόγιο
του! Φυσικά, την έσχιζε αυτή τη σελίδα. Την
έσχιζε, ώστε να μη μπορεί κανείς να τη διαβά-
σει... Φοβόταν μήπως το δη κανένας. Αλλά άποτυ-
πώθηκε στην απέναντι σελίδα. Κι' αυτήν την έ-

χει τώρα εκείνος. Δεν πρόλαβε να την ξεφορτωθῇ.
Τὴν βρήκα μόλις σήμερα το πρωί.

— Ποῦ την βρήκες εσύ;

— Στο ήμερολόγιο του.

— Την έσχιζες απ' το ήμερολόγιο του Πώλ;
ρώτησε η Μίλλισεντ τη Λούσου, με πῶ ἥρεμη τό-
να φωνή.

— Ναί, αλλά...

— Καί πῶ είναι τώρα;

— Την πήρε ο Πώλ. Την άφησε μέσα στην
καμπίνα σήμερα το πρωί και την πήρε εκείνος.

— Καλά, είπε η θεία Μίλλισεντ. Αυτό είναι
κάτι που μπορεί ν' αποδειχτῇ εύκολα νομίζω. Πώλ,
θα σε πείραζε να βλέπαμε τι έχεις μέσα στις τσέ-
πες σου, ὅστε να κανονιστῇ αυτό το ζήτημα μία
γιά πάντα;

— "Οχι, δὲν με πειράζει καθόλου.

Σηκώθηκε με θαρραλεμένο ὄψος κι' άρχισε
ν' αδειάζει το περιεχόμενο απ' τις τσέπες του πά-
νω στο τραπέζι. Τὸ χαρτί δὲν ὑπῆρχε πουθενά.
Οὔτε μέσα στο πορτοφόλι του.

— Λοιπόν, αγάπη μου, τι λές τώρα; είπε η
θεία Μίλλισεντ. 'Ηταν άνοησίες ὅλ' αυτά που

μᾶς είπες και νομίζω πῶς άκούσαμε αρκετά γι'
αὐτό το ζήτημα!

— 'Η Λούσου κοίταξε τὸ τραπέζι και δὲν είπε τί-
ποτα. 'Ο Πώλ είχε άρχισει να βάζει τα πράγμα-
τά του πίσω στις τσέπες του. "Επειτα κάθισε πᾶ-
λι στη θέση του κι' εξακολούθησε τὸ φαγητό του
ἀτάραχος.

— Κι' ὅμως, είμαι σίγουρη πῶς πρέπει να τὸ
έχη, σκέφτηκε η Λούσου. Δεν είχε κανένα τρόπο
για να τὸ ξεφορτωθῇ...

— Καί τώρα, αγάπη μου, είπε η θεία Μίλ-
λισεντ, νομίζω πῶς πρέπει να καταλαβαίνεις πόσο
γελοία ήταν ὅλ' αυτά και να ζητήσης συγγνώμη
απ' τὸν Πώλ!

— Συγγνώμη, είπε η Λούσου, χωρίς να σηκώσει
τά μάτια της.

— Σε συγχωρῶ, είπε ο Πώλ, και γέλασε δυ-
νατά.

— 'Η θεία Μίλλισεντ γέλασε επίσης, αλλά όχι
τὸ ίδιο χαρούμενα, και είπε:

— Να φᾶς ὅλο τὸ φαγητό σου, αγάπη μου!
Δὲν επιτρέπω ποτέ στα κορίτσια μου ν' αφήνουν
φαγητό στο πάτο τους...

Οἱ μόνοι θρόνοι που άκουγόntonσαν στο δω-
μάτιο ήταν τὸ χτύπημα τῶν μαχαιριῶν πάνω στα
πιάτα και τὸ σερόβισμα τῶν φαγητῶν. 'Ηταν
μία πολύ ερηνική σκηνή, σαν θάλασσα που μοιά-
ζει με καθρέφτη πρὶν ἀπὸ μία καταιγίδα.

— 'Η "Αμν ὑπῆκε μέσα κι' άρχισε να μαζεῖν
τά πιάτα, λέγοντας πῶς ὑπῆρχε και παγωτό.

— Δὲν φαίνεται πῶς θὰ βρέξῃ, ὅπως μοῦ εἶ-
πες πῇ, Πώλ, είπε η θεία Μίλλισεντ. Θὰ πάω να
κολυμπήσω. Θάρηθς και σὺ, Πώλ;

— Αργότερα, είπε ο Πώλ.

Σηκώθηκε κι' εκείνος κι' η "Αμν τοῦ είπε:

— Έρχεστε μία στιγμή στην κοζίνα, κύριε;
'Εσὺ, Λούσου, πάρε τὸ παγωτό σου, αγάπη μου...
Θέλω να σᾶς δείξω τὸν θάμνο που χρειάζεται να
κοπῇ — αὐτὸν που είναι κοντά στην πίσω πόρτα.

— Όταν η Λούσου έμεινε μόνη στην τραπέζα, σκέ-
φτηκε: «Ξέρω τι θὰ κάνει ο Πώλ τώρα, πρὶν

πάει να κολυμπήσει. Θὰ θελήσῃ ν' αλλαγῇ ἀπὸ
κεῖνο τὸ χαρτί και πρέπει να τὸν ἐμποδίσω να
τὸ κάνει. Τί θάκανα αν ήθελα να εξαφανίσω ένα
χαρτί; Θὰ τὸ ἔκαιγα. Ποῦ θὰ τὸ ἔκαιγα; "Εξω;
Κάποιος θὰ μπορούσε να με δῇ...».

— Άρχισε να τρώει τὸ παγωτό της γρήγορα.
"Όταν τελείωσε, σηκώθηκε και πῆγε σιγά-σιγά
στο λιβινγκ-ροῦμ. Είχε σκεφτῇ πῶς τὸ καλύτερο
μέρος για να κἀνῃ ο Πώλ τὸ χαρτί θὰ ήταν
ἀσφαλῶς τὸ τζάκι και σκέφτηκε να κρυφτῇ πίσω
ἀπὸ μία πολυθρόνα που ήταν στην ἀντίθετη πλευ-
ρά τοῦ τζακιῦ, με τὴν πλάτη της γυρισμένη πρὸς
τὴν τραπέζα. "Ερεξε πίσω της και γονάτισε
ἐκεῖ. "Εξερε πῶς δὲν ήταν πολύ καλά κρυμμένη
και πῶς θὰ μπορούσε να τὴν δῇ κανείς εύκολα
απ' τὴν βεράντα. Αλλά εκείνος δὲν ἔρχόταν απ'
τὴν κοζίνα.

Τῆς φάνηκε ἀτέλειωτη ἡ ὥρα που περιέμενε
κοινοποιήσῃ ἐκεῖ, σὲ μία στάση που δὲν ήταν
καθόλου ἀναπνευστική. Καί ξαφνικά, ἐκεῖ που δὲν
τὸ περιέμενε, άκουσε τὸν ἦχο ἐνὸς σπύριτου κοντά
στο τζάκι. Βρέθηκε εντελῶς ἀπροετοίμαστη, γι-
ατι δὲν τὸν είχε κινῶσει να μπαῖνῃ μέσα στο δω-
μάτιο. Θὰ είχε ἔρθει μέσα πολύ γρήγορα και θὰ
νόμιζε τὸν εαυτό του πῶς ἀσφαλῇ.

— 'Η Λούσου σηκώθηκε μ' ἕνα πήδημα κι' έτρεξε
πρὸς τὸ τζάκι. 'Ο Πώλ κρατούσε στο ένα του χέρι
ένα ἀναμμένο σπύριτο. Στο ἄλλο χέρι, τὸ χαρτί ξε-
διπλωμένο, περιέμενε ν' ἀγγιχτῇ απ' τὴ φλόγα.

— Όταν τὴν άκουσε, γύρισε τὸ κεφάλι του ἀπό-
τομα πρὸς τὸ μέρος της, κρατώντας τὸ ἀναμμένο
σπύριτο σταθερά, για να μὴ σβῇ. 'Η Λούσου πήδη-
σε γρήγορα για ν' ἀρπάξῃ τὸ χαρτί, αλλά εκείνος,
μ' ἕνα στανικό γέλιο, σήκωσε τὸ χέρι του πῶς
ψηλά, τόσο πῶς ἐκείνη δὲν μπορούσε να τὸ φτά-
σῃ. 'Η Λούσου κρεμάστηκε στο μπράτσο του και
προσπάθησε να τὸ κατεβάσῃ. Τὸ σπύριτο ἔσβησε.
Τὸ μπράτσο του είχε άρχισει να κατεβαίνει κανέ-
να πόνο και τότε, τῇ στιγμῇ ἀκριβῶς που ἐκείνη
νόμιζε πῶς θὰ μπορούσε να τὸ φτάσῃ, ο Πώλ
τῆς ἔδωσε μία δυνατὴ κλωτσιά στην γάμπα.

— 'Η Λούσου ἔδωλε μία δυνατὴ κραυγὴ κι' ἄ-
φησε ἀμέσως τὸ χέρι του. Καθὼς ἔσκυψε νὰ κοι-
τάξῃ τὸ χτυπημένο πόδι της, εκείνος ξανασήκωσε
πάλι τὸ χαρτί ψηλά. Χωρὶς να σκέπτεται σχεδόν

τί ἔκανε, ἡ Λούσου ἔσκυψε και δάγκωσε τὸ πόδι
του πάνω ἀπὸ τὸ πανταλόνι του, λίγο πῶς ψηλά
απ' τὸ γόνατό του. Με τὸ ἐλεύθερο χέρι του, ο
Πώλ τὴ χτύπησε τόσο δυνατά, ὅστε ἡ μικρὴ ἔ-
χασε τὴν ἰσορροπία της κι' ἔπεσε ἀκριτὰ πῶς μα-
κριά, πάνω στο χαλί.

Μὲ θολὰ μάτια τὸν είδε ν' ἀνοικτὰ τὸ χέρι
του στο πόδι του και να τὸ βγάξῃ ματωμένο. Γὰ
μία στιγμή νόμισε πῶς θὰ τὴν ξαναχτυπούσε. Αλ-
λά ἐκείνος πήρε πάλι τὸ κοντὶ τὰ σπύριτα, πῶς
τὰ είχε ἀνοικτῇ πάνω στο τζάκι, κι' άναψε ἕνα
δευτερο σπύριτο, τὸ κράτησε στην ἄκρη τοῦ χαρ-
τιῦ κι' ἐκείνο άναψε ἀμέσως.

Δὲν σκέταξε τὴ Λούσου, είχε ὅλη του τὴν προ-
σῆχ συγκεντρωμένη στο χαρτί. 'Η Λούσου σύρθη-
κε τότε σιγά-σιγά πρὸς τὸ μέρος του κι' αὐτὴ
τῇ φορὰ βύθισε τὰ δόντια της στη γάμπα του.
Καθὼς ἐκείνος γύριζε πρὸς τὸ μέρος της, τὸ χαρ-
τί ἔφυγε απ' τὰ χέρια του και χώθηκε στο βάθος
τοῦ τζακιῦ, ἀνάβοντας ἀκόμη ἐλάχιστα στη μία
πλευρά του.

Οἱ φλόγες είχαν πειράξει μόνο τὴ γωνία και
τὴ μία ἄκρη. 'Η ἡμερομηνία και τὸ ἀποτύπωμα
δὲν είχαν περαχτῇ ἀκόμα. 'Η Λούσου άρχισε να
περπατᾷ με τὰ τέσσερα πάνω στο χαλί και να
κατευθύνεται γρήγορα πρὸς τὸ τζάκι. Περιέμενε
να δεχτῇ κανένα δυνατό χτύπημα, αλλά τὸ χτύ-
πημα δὲν ἔρχόταν. "Εφτασε στο τζάκι κι' ἔχωσε
μέσα τὸ κεφάλι και τοὺς ὄμους της. Τὸ χαρτί
ήταν πῶς μέσα. Δὲν μπορούσε να τὸ φτάσῃ. Κά-
θηκε ἀκόμα περισσότερο κι' ἀκούμπησε τὴν παλά-
μη της με δύναμη πάνω στ' ἀναμμένο χαρτί για
να τὸ σβῇ. "Ενοίωσε ἕνα δυνατό πόνο, αλλά
ἡ φλόγα είχε σβῇ. Είχε σῶσει τὸ χαρτί.

Τὸ κράτησε, τρέμοντας, στο καμένο της χέρι.
"Εκανε μεταβολή, αλλά δὲν ὑπόρσε να δῇ τὸν
Πώλ ἀμέσως. Καί τότε κατάλαβε τί ἔκανε ο Πώλ:
Είχε γυρίσει τὸν διακόπτη κι' ἡ σιδερένια ὁδὸν
κατέβαινε σιγά-σιγά για να τὴν φυλάκισῃ μέσα
στο τζάκι...

Κλεισμένη μέσα στο πυκνὸ σκοτάδι τοῦ τζα-
κιῦ, ἡ Λούσου ἀναρωτιόταν τί σκόπευε να τὴν
κάνῃ ο Πώλ. Δὲν θὰ ήθελε ἀσφαλῶς να τὴν ἀ-
φήσῃ κλεισμένη μέσα στο τζάκι... Τὸ σκοτάδι κι'
ὁ κλειστός χώρος τὴν φόβιζαν. 'Ηταν εὐτύχημα

πῶς τὸ τζάκι του ήταν τόσο μεγάλο. 'Ακούμπησε
τὰ δάχτυλά της κάτω και δὲν ἔνοιωσε τίποτ' ἄλ-
λο παρὰ λίγη σκόνη, τ' ἀπομεινάρια παλιάς στά-
χτης. 'Ηταν ἄδειο, δὲν είχε μέσα παρὰ μερικά
ἀποσπάρματα. Καί τότε, τὰ δάχτυλά της άγγισαν
τὸ χαρτί. Τὸ είχε ξεχάσει για μία στιγμή, αλλά
τώρα τὸ δάκλωσε προσεχτικά. Δὲν είχε τσέπες
και δὲν ήξερε πῶς να τὸ βάλῃ. Σκέφτηκε λίγο κι'
έπειτα τὸ ἔχωσε μέσα στο κοντὸ μαντί της. Δὲν
μπορούσε να σκεφτῇ κανένα ἄλλο μέρος.

— Άρχισε να ἐρευνᾷ τὴ φυλακὴ της και σκέ-
φτηκε: «Αν μπορούσα να σκαρφαλώσω στην κα-
πνοδόχο, θὰ μπορούσα ἴσως να φτάσω στη στέγη». Δὲν
τῇ πέρασε απ' τὸ νῶς να σκεφτῇ πῶς θὰ
σκαρφάλωνε μέσα σὲ μία ἐντελῶς ἴσια καπνοδό-
χο ἡ ἀκόμα ν' ἀναρωτιήθῃ τί θὰ ἔκανε δταν θὰ
ἔφτανε στην κορυφή.

— Έφραξε στα τυφλά να βοῇ τὸ ἀνοιγμα της κα-
πνοδόχου και σηκώνοντας σιγά-σιγά τὸ κεφάλι της
προσπάθησε να τὸ περάσῃ μέσα σ' αὐτό. 'Ηταν,
ὅμως, ἀνώφελο. Τὸ κεφάλι της ήταν πολύ μεγάλο
και τὸ ἀνοιγμα μικρό. "Αν κατῶρθωνε, ὅμως, να
περάσῃ απ' τὸ ἀνοιγμα αὐτό, ήξερε πῶς τὸ ἔσω-
τερὸ τῆς καπνοδόχου ήταν πῶς μεγαλύτερο.

— Έπειτα ἀπὸ μερικὲς ἀποτυχημένες προσπά-
θειες πῆσε τ' αὐτιά της κοντά στο κεφάλι της κι'
ἔδωσε ἕνα τελευταῖο σπρώξιμο. Τὸ κεφάλι της πέ-
ρασε μέσα! Τὸ ἕνα πλευρὸ τοῦ προσώπου της γρο-
τζουνίστηκε ἄσχημα ἀπὸ ἕνα κομμάτι τραχὺ μετάλ-
λο. Σημπεύοντας ὅσο μπορούσε τοὺς ὄμους της,
κατῶρθωσε να τοὺς περάσῃ κι' αὐτοὺς απ' τὸ ἀ-
νοιγμα. Τώρα στεκόταν για πρώτη φορὰ δρθῶ
μέσα στο τζάκι.

— 'Ηταν τόσο χροῖσμένη πῶς ἔβλεπε τώρα μία
μικρὴ ἐλπίδα διαφυγῆς απ' τὴ φυλακὴ της, ὅστε
δὲν πρόσξε πῶς, απ' τὴν προσπάθεια, τὰ γυαλιά
της είχαν γλιστρήσει πάνω στη μύτη της και με
τὴν πρώτη κίνηση πῶς ἔκανε ἔπεσαν κάτω στο
τζάκι. Τῆς ήταν ἀδύνατον τώρα πᾶ να σκύβῃ
για να τὸ πιάσῃ.

Τὴν ἔπιασε ἀπελπισία πάλι και ήθελε να βάλῃ
τὰ κλάματα. Τὸ κεφάλι της τὴν πονούσε, τὸ χέρι
της ἔκαιγε, τὸ πρόσωπό της ήταν καταγατρου-
νισμένο κι' ἔτρεχε αἷμα. Κοιτάζοντας ψηλά στην

"ΑΛΕΚΤΟΡ"

ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΤΥΧΟΥΝ ΤΑ ΓΛΥΚΑ ΣΑΣ
BAKING POWDER

I. ΓΙΩΤΗ

ΟΥΪΣΚΥ ΣΚΩΤΙΑΣ
Παγκοσμίου Προτιμήσεως
Από το 1742

WHITE HORSE
Scotch Whisky

καπνοδόχο, δεν μπορούσε να διακρίνει παρά ένα άκαθόριστο μικρό φως στην άκρη του.

Ήταν φανερό πως ένας μόνο τρόπος υπήρχε για να σκαρφωλώσει μέσα στην καπνοδόχο: "Έπρεπε ν' άκουμπήσει την πλάτη της στον ένα τοίχο της καπνοδόχου και τα πόδια της στον απέναντι και σιγά-σιγά να στρώσει τον εαυτό της προς τα επάνω.

Στηρίχτηκε προσεκτικά στα τοιχώματα της καπνοδόχου κι άρχισε να σηκώνει σιγά-σιγά τα πόδια της, ώσπου χώθηκε ολοκληρωτά το σώμα της μέσα. Έπειτα σήκωσε το ένα πόδι της ψηλότερα στον τοίχο, στήριξε με δύναμη τα χέρια της στα πλάγια κι ανέβασε την πλάτη της τέσσερις ή πέντε πόντους. Κοίταξε πάλι την κορυφή της καπνοδόχου και της φάνηκε τόσο μακρινή όσο και το φεγγάρι... Ξανασήκωσε πάλι λιγάκι τα πόδια της κι άρχισε την ίδια κίνηση με ύπομονη.

Αυτό εξακολούθησε αρκετή ώρα, ώσπου ξαφνικά ένοιωσε τις άκτινες του ήλιου πάνω στο πρόσωπό της. Άκόμα ένα σπρώξιμο και θα έφτανε στην κορυφή! "Έβαλε όλη της τη δύναμη γι' αυτή την τελευταία σπρωξιά κι έφτασε στην άκρη της καπνοδόχου. Σύρθηκε με δυσκολία έξω κ' έπεσε σαν πάνινη κούκλα πάνω στη στέγη.

Ο ήλιος ήταν εκείνος που την άναυωγόνησε. Άναυωγος και το σώμα της άρχισε να ιδρώνει ξαφνικά φοβερά. Έφερε το ρολόι της πολύ κοντά στα μάτια της και το κοίταξε. Ήταν τρεις παρά τέταρτο και το ρολόι εξακολουθούσε να δουλεύει.

Η απώλεια των γυαλιών της ήταν η πιο σοβαρή ζημιά που είχε υποστεί. Στηρίχτηκε στην καπνοδόχο και σύρθηκε ως την άκρη της στέγης. Βρισκόταν απάνω ακριβώς απ' την βεράντα που ήταν έξω απ' το λιβινγκ-ρούμ. Δεν υπήρχε τίποτα από κάτω, εκτός απ' το άδυσωπτο λιθόστρωτο. Τραβήχτηκε πίσω. Φοβόταν να πηδήσει.

Σκέφτηκε: ε'φ' θεία Μίλλισεν είναι το μόνο πρόσωπο που μπορεί να με βοηθήσει. Θα πρέπει να περιμένω ώσπου να βγί στην βεράντα και να την φωνάξω.

Έπειτα από λίγο άκουσε πραγματικά τα δάματα της θείας Μίλλισεν που έβγαζαν στην βεράντα, αλλά πίσω της άκουσε τη φωνή του Πάολ, που της έλεγε πως θα καθόταν να διαβάσει. Όσο ήταν ο Πάολ εκεί, δεν θα μπορούσε να την φωνάξει...

Ξανατραβήχτηκε πίσω, για να περιμένη να γυρίσει η θεία της απ' τη θάλασσα.

Στις τέσσερις και είκοσι άκουσε τη θεία της που γύριζε απ' τη θάλασσα. Ήταν έτοιμη να την φωνάξει, όταν την άκουσε να λέει:

—Πάολ, είχες δικιο για τον καιρό...

Κ' έπειτα, τη φωνή του Πάολ να λέει απ' το παράθυρο:

—Ναι, φαίνεται πως πραγματικά θα βρέξει. Κι' αυτή η είνκαιρία είχε χαθή! Ποιος ήξερε τότε θα ξαναβρισκε άλλη είνκαιρία! Απάνω στην απέλπισία της ένοιωσε και μια χοντρή σταγόνα βροχής πάνω στο μπράτσο της. Μια δεύτερη χτύπησε στο μέτωπό της. Έπειτα από λίγο άρχισε να βρέχει για τα καλά και δεν άργησε να γίνει μούσκεμα.

Μαζεύτηκε όσο μπορούσε περισσότερο. Τα γόνατά της άκουμπούσαν στο στήθος της. Ο Πάολ καθόταν μέσα, στη ζεστασία, διαβάζοντας, περιμένοντας...

Δεν είχε καταλάβει ότι την έπαιρνε ο ύπνος. Ο μονότονος ήχος της βροχής είχε την επίδραση νανουρίσματος πάνω της.

Ξύπνησε ξαφνικά. Σήκωσε το κεφάλι της και κοίταξε γύρω της. Είχε πιά σχεδόν σκοτεινιάσει. Προσπάθησε με κόπο να διαβάσει το ρολόι της: "Έλεγε έφτά και δέκα. Τό έφερε στ' αϊτή της και το άκουσε να χτυπά κανονικά. Η βροχή είχε κοπώσει αρκετά τώρα πιά.

Κοίταξε κάτω στην βεράντα. Τό βρεγμένο λιθόστρωτο γυάλιζε στο χρυσό φως που έβγαине απ' το λιβινγκ-ρούμ.

Έπειτα από μια ώρα περίπου άκουσε βήματα στο κατώφλι της μπαλκονόπορτας. Κάποιος στεκόταν και κοίταζε έξω στη βροχή. Μπορούσε να

ήταν ή θεία Μίλλισεν, αλλά μπορούσε να ήταν και ο Πάολ.

Τότε, όμως, διέκρινε καθαρά τη σκιά που κυνιόταν στην πόρτα και κατάλαβε πως θάπρεπε να ήταν ή θεία Μίλλισεν. Δεν είχε μιλήσει καθόλου στη ώρα στεκόταν εκεί, λοιπόν θάπρεπε να ήταν μόνη στο δωμάτιο.

Η Λούσυ έσκυψε όσο περισσότερο μπορούσε και φώναξε σιγανά: «Θεία Μίλλισεν!»

Η σκιά ξανακινήθηκε. Έπειτα ή φωνή της θείας Μίλλισεν είπε:

—Λούσυ; Πού είσαι, αγάπη μου; Δεν μπορώ να σε δω!

—Σούτ!

—Μα γιατί δεν έρχεσαι μέσα; Πού είσαι; Τι κάνεις;

—Σούτ, είτε πάλι ή Λούσυ κ' έπειτα πρόσθεσε: Δεν μπορώ να κατέβω! Είμαι στη στέγη. Έλα και δοθήσέ με...

Η σκιά βγήκε στην βεράντα και κοίταξε ψηλά, λέγοντας:

—Τι στο καλό κάνεις εκεί πάνω; Πού ήσουν;

—Δεν μπορώ να κατέβω, είτε πάλι ή Λούσυ.

—Δεν μπορείς να πηδήσεις; Θα σε πιάσω. Δεν είναι πολύ μακρινό.

Η Λούσυ της ψιθύρισε:

—Πού είναι ο Πάολ;

—Ω, είναι κάπου μέσα στο σπίτι. Δεν ξέρω. Πρέπει να είναι στο δωμάτιό του. Ω, θα πάω να τον φέρω να σε βοηθήσει.

—Ποιος πήρε τα δυναμωτικά μου;

—Όχι, όχι! Άκουσε, θεία Μίλλισεν, δεν μπορείς να τραβήξεις ένα τραπέζι εδώ, κάτω ακριβώς από μένα; Θα μπορούσες να σταθείς απάνω του και να με βοηθήσεις.

Η Λούσυ παρακολουθούσε τη θεία Μίλλισεν καθώς πήγε στην άλλη άκρη της βεράντας κι άρχισε να τραβά το σιδερένιο τραπέζι που υπήρχε εκεί. Τα μεταλλικά πόδια του έβγιναν το λιθόστρωτο.

Όταν έφερε το τραπέζι σχεδόν κάτω απ' την καπνοδόχο, ή θεία Μίλλισεν είπε:

—Θέλεις, δηλαδή, ν' ανέβω απάνω στο τραπέζι για να σε βοηθήσω;

—Ναι.

—Ω!

Ξαναγύρισε στην άκρη της βεράντας και πήρε μια καρέκλα. Όταν την έφερε κοντά στο τραπέζι, σκαρφώθηκε αδέξια απάνω της κι από εκεί απάνω στο τραπέζι.

Είμαι έτοιμη τώρα, είπε.

Απλώσε τα μπράτσα της κι ή Λούσυ, αφήνοντας τα πόδια της να κρεμαστούν στο κενό, ένω τα χέρια της εξακολουθούσαν ν' αγκαλιάζουν την καπνοδόχο, μίμωρεσε να νοιώσει τα δάχτυλα της θείας της ν' αγγίζουν την άκρη των παπουτσιών της.

Όλα έγιναν πάρα πολύ γρήγορα. Δεν έφευγε προς τη θεία Μίλλισεν, αλλά δίπλα της. Κι' ο

μως, πως μπορούσε να συμβαίνει αυτό; Η θεία Μίλλισεν ήταν δίπλα της τώρα, τα πρόσωπά τους στην ίδια γραμμή. Η Λούσυ άφησε να της ξεφύγει μια κραυγή — μια δυνατή κραυγή μέσ' στη νύχτα...

Κ' έπειτα χτύπησε πάνω στο τραπέζι. Τα πόδια της γλίστρησαν κ' έπεσε προς τα εμπρός. Τό σώμα της έπεσε φαρδύ - πλατύ πάνω στην βεράντα...

Τό μυαλό της δεν σταμάτησε να εργάζεται για μια στιγμή. Μέσα στους δυνατούς πόνους της, σκέφτηκε: «Τι κάνει ή θεία Μίλλισεν; Γιατί δεν με βοηθάει; Γιατί δεν μ' έλπισε;» Κ' έπειτα από λίγα δευτερόλεπτα άκουσε ένα θόρυβο: Η θεία Μίλλισεν κατέβαινε απ' το τραπέζι στην καρέκλα κ' έπειτα κάτω στην βεράντα... Άλλά τα δάματά της δεν σταμάτησαν κοντά της, την προσπέρασαν. Η θεία Μίλλισεν έφερε την καρέκλα πάλι πίσω, στην άκρη της βεράντας.

Έγινε λίγη ήσυχια κ' έπειτα τα δάματα ξαναγύρισαν προς τό μέρος της. Αυτή τη φορά άκουσε τό βαρύ σύρσιμο του τραπεζιού, που τραβιόταν στη συνηθισμένη του θέση. Και τελικά, έπειτα απ' όλο αυτό τό διάστημα, άκουσε τη φωνή της θείας Μίλλισεν κοντά στ' αϊτιά της, να της λέει:

—Λούσυ! Λούσυ! Είσαι καλά, αγάπη μου; Έχεις χτυπήσει;

Έκανε μεγάλη προσπάθεια και κατόρθωσε να σηκώσει τό κεφάλι της. Ο πόνος ήταν δυνατός σ' όλο της τό σώμα καθώς κουνήθηκε.

—Εμπρός, άφησέ με να σε βοηθήσω να σηκωθείς! Δεν ξέρω πως τό κατέφερες να πηδήσεις έτσι... Έπρεσε δίπλα μου πριν προφτάσω να σε πιάσω.

Η θεία Μίλλισεν την είχε γυρίσει τώρα με την πλάτη και την τραβούσε για να την σηκώσει. Η Λούσυ την άφησε να την τραβά. Σκεπτόταν: «Όυτε καν αρσπαχίθες να με πιάσει καθώς έπεφτα!»

Είχε άνασκηωθή στα πόδια της τώρα. Η θεία Μίλλισεν μιλούσε δυνατά, χωρίς οίκτο, καθώς την ώδηγούσε προς την μπαλκονόπορτα.

—Κοίταξε πως είσαι! Τι έκανες, βρε παιδί μου; Είχαμε πεθάνει απ' την άνησυχία για σένα... Γιατί δεν ήρθες να φάς;

Είχαν φτάσει στην μπαλκονόπορτα κ' ή θεία Μίλλισεν της είπε να βγάλι τό φόρεμά της και τό παπούτσια της, για να μη λερώσει τό άσπρο χαλί. Η Λούσυ την υπάκουσε χωρίς καμιά αντίρρηση.

Έπειτα ή θεία Μίλλισεν την ώδήγησε στο δικό της δωμάτιο, έχωσε τό βρεγμένο φουστάνι της μέσα στην ντουλάπα και την έβαλε να πέσει στο κρεβάτι.

—Πηγαίνω τώρα να φέρω μία πετσέτα για να σε στεγνώσω λιγάκι.

Η Λούσυ άκούμπησε μαλακά τό κεφάλι της στο μαξιλάρι κ' ένοιωσε ένα πολύ εύτυχισμένο συναίσθημα.

Όλα της φαίνονταν τώρα τόσο γαλήνια... τόσο όρατα... τόσο ασφαλή... τόσο στεγνά...

Άκουσε ένα θόρυβο, ένο θόρυβο που θάπρεπε ίσως να την τραβήξει, αλλά τώρα δεν την ένοιαζε. Ήταν ασφαλής... Κ' έπειτα από ένα λεπτό, άκουσε τη φωνή της θείας Μίλλισεν πολύ κοντά στ' αϊτιά της να της λέει σιγανά:

—Κοιμάσαι, αγάπη μου;

—Όχι.

Και τότε σκέφτηκε πως ή θεία Μίλλισεν είχε άργήσει πολύ να φέρη την πετσέτα. Κ' έπειτα συλλογίστηκε: «Θα πρέπει ν' άνοίξω τό μάτι μου και να καθήσω». Έκανε την προσπάθεια. Άνοιξε τό μάτια και κοίταξε γύρω της. Η θεία Μίλλισεν στεκόταν απ' τη μία πλευρά του κρεβατιού κι ή Πάολ απ' την άλλη...

Η καρδιά της άρχισε να χτυπά τρελλά απ' τό φόβο. Άλλά συνήρθε σχεδόν άμέσως: Τίποτα δεν μπορούσε να της συμβή όσο δεν ήταν μόνη μαζί του...

Κοίταξε πάλι βιαστικά την ψηλή σιλουέτα του, καθώς στεκόταν άκίνητος και σιωπηλός κοντά στο κρεβάτι κ' έπειτα ένοιωσε τό χέρι της θείας Μίλλισεν πάνω στον ώμο της να την σπρώχνει πίσω στο μαξιλάρι και την άκουσε να της λέει μαλακά: —Σάπλωσε, αγάπη μου... Κλείσε τό μάτια σου.

Η θεία Μίλλισεν κρατούσε την πετσέτα στο άλλο της χέρι, κ' ή Λούσυ είδε πως ήταν βρεγμένη. Αυτό είναι άστείο», σκέφτηκε. «Γιατί να φέρε βρεγμένη πετσέτα για να με στεγνώσει;»

Εσκυβαν τώρα κ' οι δύο από πάνω της. Η θεία Μίλλισεν έδωσε την πετσέτα στον Πάολ κ' εκείνος την έβαλε γρήγορα πάνω στο πρόσωπό της και την κράτησε εκεί, άποκλείοντάς της τό φως, τόν άέρα, όλη την ασφάλεια που νόμιζε πως είχε...

Ένοιωσε τό σώμα της να σφандάξει και ν' άρχίζει να παλεύει, παρ' όλο που τό μυαλό της δεν τού τό είχε προστάξει. Άλλά ή πετσέτα ήταν τόσο άκίνητη στο πρόσωπό της κ' ή θεία Μίλλισεν κρατούσε τόσο δυνατά τούς ώμους της, ώστε δεν μπορούσε να κάνει τίποτα.

Άκουγε την άναπνοή τους, καθώς έσκυβαν από πάνω της.

Οί μόνοι συνδυτικοί της κρίκοι με τόν κόσμο ήταν ή άνάσα που άκουγε από πάνω της κ' ή γεύση της βρεγμένης πετσέτας στο στόμα της...

Η Λούσυ δεν είχε πιά την αίσθηση τού χρόνου — ένοιωσε γαλήνη μονάχα κ' εύτυχία. Ξαφνιάστηκε όταν αυτό διακόπηκε. Η πετσέτα σηκώθηκε απ' τό πρόσωπό της. Αυτό την ενόχλησε... Τό δωμάτιο ήταν ήσυχο. Όταν κάποιος μίλησε, αισθάνθηκε αγανάκτηση. Η φωνή είπε:

—Νόμισα πως την άκουσα να γυρίξει...

Χρειάστηκε να περάσει ένα λεπτό για να καταλάβη πως ήταν ή φωνή της "Αμν.

—Σούτ, είτε ή θεία Μίλλισεν. Κοιμάται...

—Κοιμάται με τις κάλτσες της; είτε ή "Αμν.

Θα πρέπει να είναι εξαντλημένη!

Ο Πάολ είπε άπότομα:

—Δεν μπορείς να την πιάς στο κρεβάτι, "Αμν!

Θα την φροντίσουμε έμεις...

—Ω, όχι. Θα την φροντίσω εγώ! Θα αισθάνεται πολύ καλύτερα όταν θα φορέσει τις πιτζάμες της και θα πέσει στο δικό της κρεβάτι...

Η Λούσυ ένοιωσε τό μεγάλο, στεγνό χέρι της "Αμν να κρατά τό δικό της και την άκουσα να λέει:

—Ξύπνησε, αγάπη μου... Πρέπει να σηκωθείς. Θα σε πάω στο δωμάτιό σου. Έλα, εμπρός.

Η "Αμν πέρασε τό μπράτσο της γύρω απ' τό σώμα της και την σήκωσε απ' τό κρεβάτι. Για ένα λεπτό, στάθηκαν αλορνούμενες πάνω στο χαλί, πλάι-πλάι. Έπειτα προχώρησαν ως την πόρτα, σιωπηλές. Και τότε, ή θεία Μίλλισεν είπε, με ξαφνική ένεργητικότητα:

—Λοιπόν, ίσως θα πρέπει να κάνω κάτι. "Ι-σως πρέπει να τηλεφωνήσω στο γιατρό. "Όχι, όχι... είμαι σίγουρη πως δεν χρειάζεται γιατρό. Έννοούσα μόνο... δώσε της μία άσπιρίνη, "Αμν. Αυτό θα της κάνει καλό...

—Μάλιστα, κυρία.

Βγήκαν έξω απ' την πόρτα και προχώρησαν προς την κρεβατοκάμαρα της Λούσυ. Η "Αμν έσπρωξε την πόρτα και την έκλεισε άμέσως πίσω τους.

—Κοίταξε χάλα! είτε ή "Αμν. "Όλο σου τό σώμα είναι καταγρτσουσινμένο και χτυπημένο. Τι σου συνέβη;

—"Ημουν...

Ήταν έτοιμη να διηγηθή τη φοικτή ιστορία. "Ηθελε άπελπισμένα να της πη, ν' άφήρη κάποιον άλλο ν' αναλάβη την ευθύνη της προστάσιας της. Άλλά κάτι άνεξηγήτο την κράτησε σιωπηλή.

Η "Αμν της έτοιμασε τό μπάνιο της, της έλουσε τό μαλιά, της έβαλε να φάη και την ταχτοποίησε στο κρεβάτι της. Όταν ή "Αμν είδε πως ή Λούσυ είχε πραγματικά άποκοιμηθή, έσησε τό φως και βγήκε απ' τό δωμάτιο.

...Ποτέ, δεν θα σάς θυμωθώ...

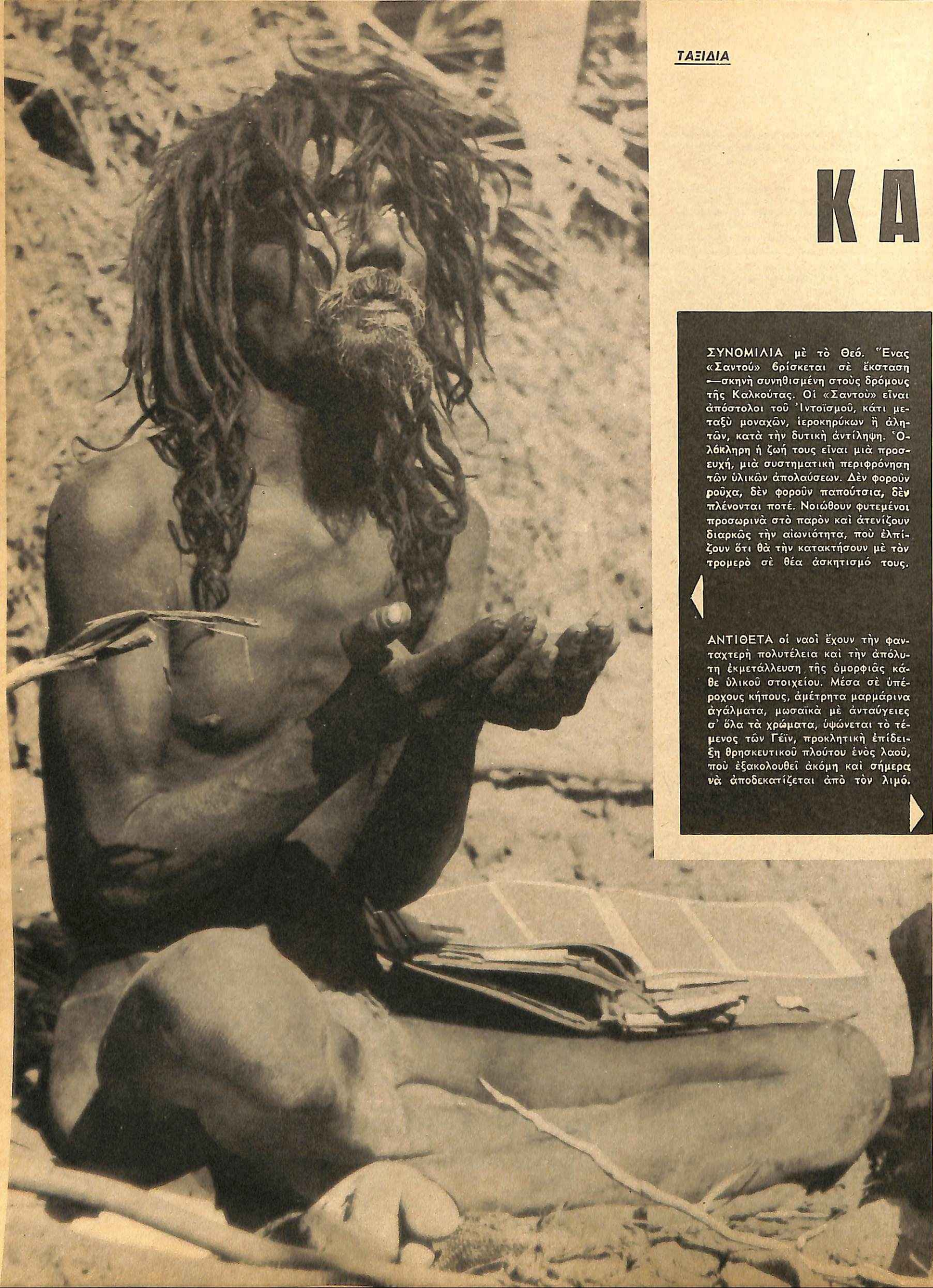
...άν χρησιμοποιήσετε

ΛΑΜΠΟΛΙΝ

ΓΥΑΛΙΖΕΙ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΓΛΥΣΤΡΑ

ΜΟΣΑΙΚΑ - ΠΛΑΚΑΚΙΑ - ΜΑΡΜΑΡΑ - ΠΛΑΣΤΙΚΑ Κ.Λ.Π. ΔΑΠΕΔΑ

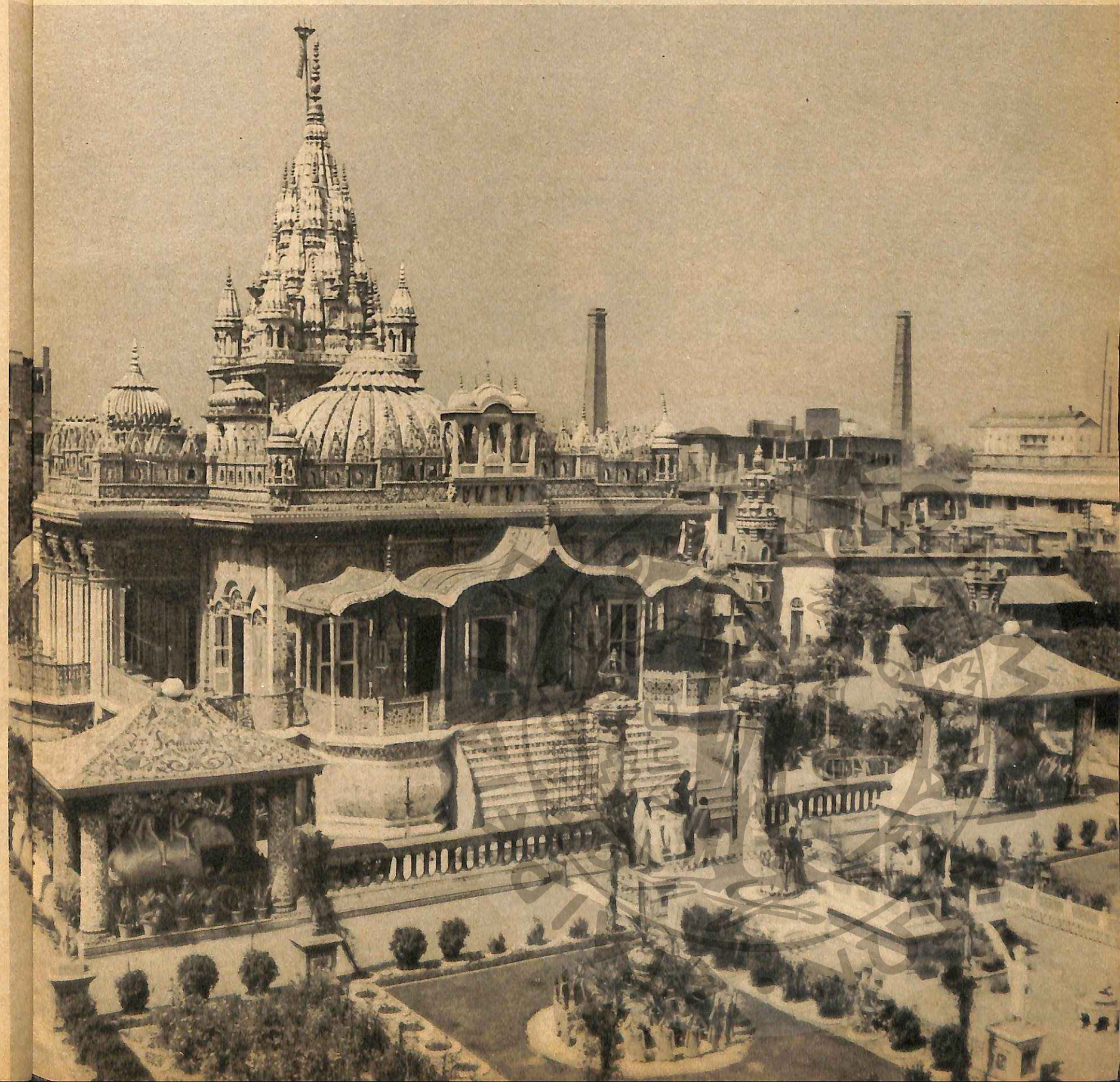
ΤΑΞΙΔΙΑ

ΚΑΛΚΟΥΤΤΑ:

Η ΠΥΛΗ ΤΗΣ ΠΑΝΑΡΧΑΙΑΣ
Η ΡΩΓΜΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΑΣΙΑΣ

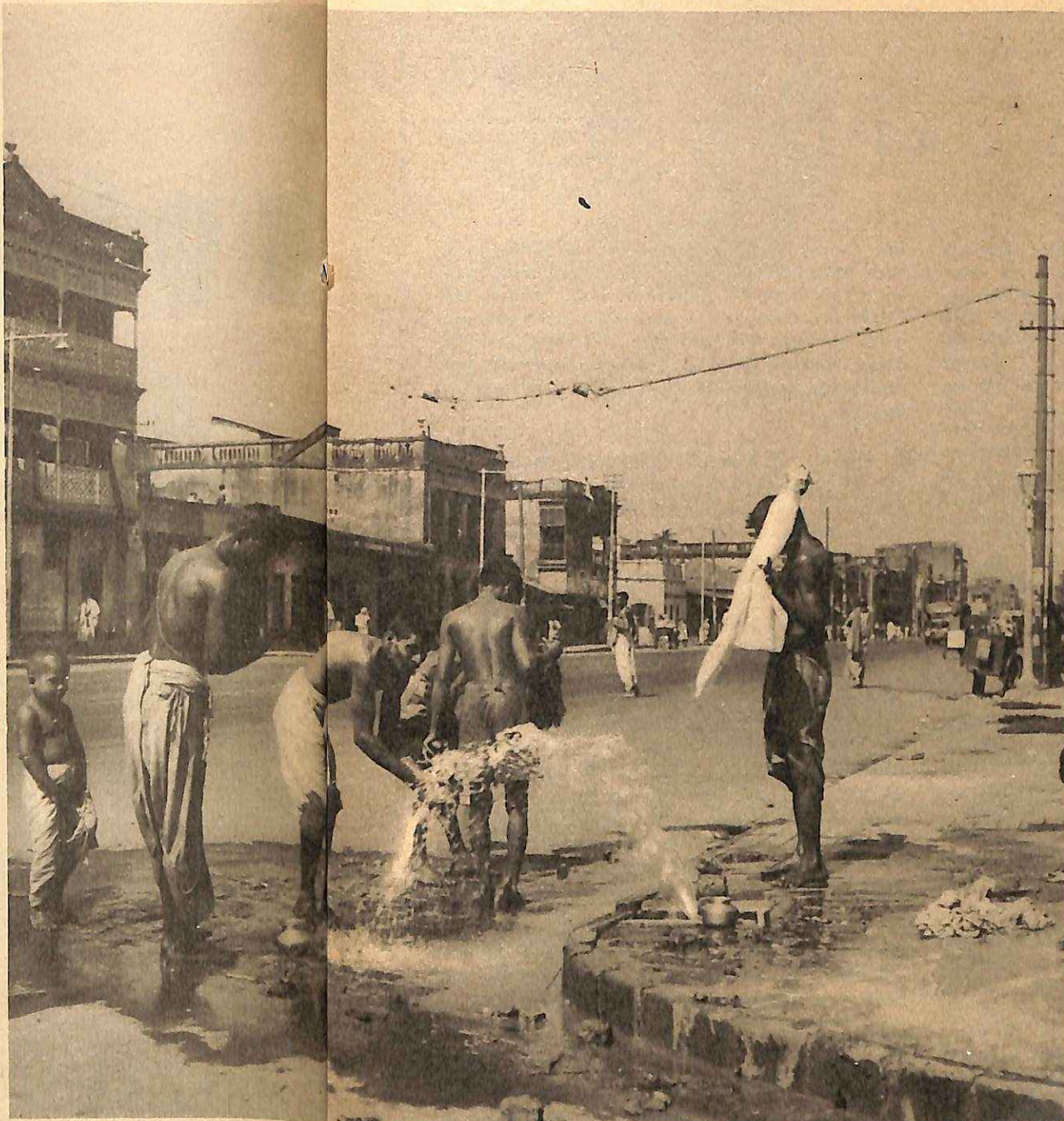
ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ με τὸ Θεό. Ἐνας «Σαντού» βρίσκεται σὲ ἑκστάση —σκηνὴ συνηθισμένη στοὺς δρόμους τῆς Καλκούττας. Οἱ «Σαντού» εἶναι ἀπόστολοι τοῦ Ἰντοϊσμοῦ, κάτι μεταξύ μοναχῶν, ἱεροκηρύκων ἢ ἀλητῶν, κατὰ τὴν δυτικὴ ἀντίληψη. Ὁλόκληρη ἡ ζωὴ τους εἶναι μιὰ προσευχή, μιὰ συστηματικὴ περιφρόνηση τῶν υλικῶν ἀπολαύσεων. Δὲν φοροῦν ρούχα, δὲν φοροῦν παπούτσια, δὲν πλένονται ποτέ. Νοιώθουν φυτεμένοι προσωρινὰ στὸ παρὸν καὶ ἀνενίζουν διαρκῶς τὴν αἰωνιότητα, πού ἐλπίζουν ὅτι θὰ τὴν κατακτήσουν με τὸν τρομερὸ σὲ θέα ἀσκητισμὸ τους.

ΑΝΤΙΘΕΤΑ οἱ ναοὶ ἔχουν τὴν φανταχτερὴ πολυτέλεια καὶ τὴν ἀπόλυτὴ ἐκμετάλλευση τῆς ὀμορφιάς κάθε υλικοῦ στοιχείου. Μέσα σὲ ὑπέροχους κήπους, ἀμέτρητα μαρμάρινα ἀγάλματα, μωσαϊκὰ με ἀνταύγειες σ' ὅλα τὰ χρώματα, ὑψώνεται τὸ τέμενος τῶν Γέιν, προκλητικὴ ἐπίδειξη θρησκευτικοῦ πλούτου ἐνὸς λαοῦ, πού ἐξακολουθεῖ ἀκόμη καὶ σήμερὰ νὰ ἀποδεκατίζεται ἀπὸ τὸν λιμό.

ΙΕΡΑ ΖΩΑ ΟΙ ΑΓΕΛΑΔΕΣ ΔΕΝ ΥΠΟΚΕΙΝΤΑΙ ΣΕ ΚΑΝΕΝΑ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟ ΤΗΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ

ΤΡΟΠΙΚΗ Η ΖΕΣΤΗ ΦΘΑΝΕΙ ΩΣ ΤΟΥΣ 50 ΒΑΘΜΟΥΣ. ΕΝΑ ΜΠΑΝΙΟ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΕΙΝΑΙ ΕΥΛΟΓΙΑ ΘΕΟΥ

ΦΤΗΝΗ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ στη συνοικία της αθλιότητας. Μιά χορεύτρια και τραγουδίστρια συνάμα, χωρίς δέβαια καμιά πολυτέλεια στην εμφάνισή της, επίδεικνύει, μονότονα μάλλον, την τέχνη της σ' ένα κοινό, που συνωθεύεται για να την θαυμάσει, προτιμώντας το θέαμα από τον έρτον

(Φωτ. H. Vogenbeck)

ΤΥΠΙΚΟ ΣΟΚΑΚΙ σε φτωχογειτονιά της Καλκούττας. Γέροι, παιδιά, κόττες συνθέτουν τον πίνακα της φτώχειας και της αδιαφορίας. Μόνο όταν έλθει η νύκτα—ύγρη και ζεστή—τό σκοτάδι ξεωραίζει κάπως τον χώρο.

ΣΕ ΜΙΑ ΠΟΛΗ ΟΠΟΥ ΣΥΝΑΝΤΩΝΤΑΙ ΟΛΑ ΤΑ ΕΚΝΕΥΡΙΣΤΙΚΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙ Η ΠΙΟ ΑΠΙΘΑΝΗ ΓΑΛΗΝΗ ΔΙΧΩΣ - ΜΑΚΑΡΙΟΤΗΤΑ

Ο ύγρος αέρας των τροπικών κρέμεται βαρύς πάνω απ' την Καλκούττα. Οι δρόμοι της και τα σοκάκια της θυμίζουν ένα εγκαταλελειμμένο πεδίο μάχης κάθε πρωί, όταν οι χιλιάδες άστεγοι αυτής της πόλης των εκατομμυρίων συνωθούνται, στα πεζοδρόμια, όπου πέρασαν όλη τη νύχτα τους. Εκείνη την ώρα, στη συνοικία της αγοράς, όπου άνθρωποι και ζώα μένουν μαζί, σε άεστοις παρπατήματα, ζώντας μια άχαρη ζωή, αρχίζει μια καινούργια μέρα. Πρόκειται κυρίως για Μουσουλμάνους, που ασκούν εκεί το εμπόριό τους έξω απ' την ινδική κοινότητα, και προμηθεύουν κρέας, αντίθετα προς τις αρχές των φαταϊκών Ινδιστών, στους κρεοφάγους Ινδούς της μεγαλόπολης. Οι παράγκες τους, στριμωγμένες ή μια πάνω στην άλλη, μέσα σε άθλια σοκάκια, θυμίζουν κυμέλες μελισσών. Ένώ τα μικρά παιδιά κοιμούνται ακόμα μέσα στους δρόμους των κουνουπιών, αναπνέοντας τον βρωμισμένο αέρα τις ανάσες των ζώων αέρα, οι γυναίκες τρέφουν τους τετράποδους φίλους τους με απορρίμματα, που τάχουν μαζέψει απ' τη λαχαναγορά. Οι άνδρες τους, οι σφαγείς, τριγυρισμένοι από εκατοντάδες ιπτάμενους φορείς βασιλλίων, γδέρνουν τα σκοτωμένα ζώα. Αυτή η φτωχοσυνοικία της κεντρικής αγοράς, με τους δρόμους - σφαγεία της, δεν είναι όμως μόνον η επόλη των αίρετικών. Είναι κι' ένα ιδεώδες φωτογείο για τις κάθε λογής αρρώστιες. Στο μισοσκόταδο της αλγής βλέπει κανείς κούλιδες, συγκεντρωμένους σε μικρές ομάδες, να κοιτάζουν με όνειροπόλα μάτια τις φλόγες των μικρών καμινέτων, με τα οποία ζεσταίνουν το σώμα τους. Τα μαυριδερά, άδονατισμένα κορμιά τους, τυλιγμένα σε λεπτά μπαμπακερά ύφασματα, σιγοτρέμουν στον ύγρο πρωινό αέρα. Σιωπηλοί, ιδιότροποι σε σκέψεις, ασχολούνται με την καινούργια μέρα, που άσφαλώς θα τους φέρη καινούργια βάσανα. Οι καρδιές τους, γεμάτες άσισιακή μελαγχολία, είναι πληγωμένες απ' τη σκληρότητα της γκρίζας καθημερινής ζωής, που τους θέτει αδιάκοπα το πρόβλημα της επιβίωσης. Σε βάθος της ψυχής τους κρύβεται ο πόθος για μια καλύτερη ζωή, για μια ζωή πιο αξιοπρεπή και πιο ανθρώπινη. Ξέρουν πως δεν είναι οι φτωχότεροι απ' τα εκατομμύρια της μεγαλόπολης, γιατί χάρη στην «τέχνη» τους μπορούν πάντα να κερδίζουν το φτω-

χό τους μεροκάματο και δεν είναι καταδικασμένοι να ζούν απ' την έλεησύννη των άλλων, σαν τους αναπήρους και τους ζητιάνους, που γυρίζουν στην πόλη κατά χιλιάδες, Ξέρουν όμως επίσης ότι η «τέχνη» τους δεν θα τους επιτρέψει ποτέ να ζήσουν μια αξιοπρεπή ζωή κι ότι το κράτος τους δεν έκανε γι' αυτούς απολύτως τίποτα... Σιγά - σιγά, όσο το φως της μέρας γίνεται έντονα, σβήνουν σ' όλα τα μέρη της πόλης πιά φανάρια. Τα βουδάλια προκαλούν κυκλοφοριακή συμφόρηση Στους δρόμους της Καλκούττας, πλάι στα λιγοστά οχήματα και στα τράμ, βλέπει κανείς έφθονα τετράποδα, μιλίως βόδια και αλογα, που κοιτάζουν με δυσφορία τους τροχοφόρους ανταγωνιστές των. Οι καταδρεκτικές του δήμου, που γυρίζουν το πρωί όλη τους τη δύναμη, ξυπνούν, με τα νερά τους, στους ανθρώπους έξοκαλουθούν ακόμα να είναι ξαπλωμένοι στα πεζοδρόμια. Μουσικένοι οι «υπναράδες» αυτοί της υπαίθρου πετάγονται απ' τα σκαλιά των σπιτιών, όπου έχουν τοποθετήσει τα πρόχειρα στρώματά τους, και απομακρύνονται σιγά - σιγά, αναμνησμένοι με το τεράστιο ανώνυμο πλήθος... Η κυκλοφορία αποτελεί σοβαρότατο πρόβλημα στην Καλκούττα. Στη γέφυρα του Χόδρα ιδίως, ένας κολασμός από χάλυθα, που έχει πλάτος 500 μέτρων κι' είναι έργο ευρωπαϊκής τεχνικής, η κίνηση των τροχοφόρων είναι αφάνταστη. Η γέφυρα τρίζει και δονείται απ' το αδιάκοπο ρεύμα των άμαξιόν, των αυτοκινήτων, των φορτηγών και των κάρρων με τα βουδάλια, που συνωστίζονται με άσιστική «κυκλοφορία» σε άτελειωτες μάζες. Οι βουδάλια προκαλούν τις περισσότερες κυκλοφοριακές συμφορές. Τα βαρύνοντα αυτά ζώα δεν μπορούν, απλούστατα, να καταλάβουν πώς πρέπει να συμπεριφερθούν μέσα στη «σύγχρονη κυκλοφορία» μιας άσιστικής πόλης εκατομμυρίων κατοίκων. Άλλα οι «συμφορές» αυτές της «κυκλοφορίας» έχουν ένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό, σχετικά με τις ευρωπαϊκές: 'Ο κόσμος δεν παύει, δεν νευριάζει. Όλοι είναι ήσυχoi, άσισιακά ήσυχoi και περιμένουν τη στιγμή που οι βουδάλια θα λογιευθούν και θα ξαναξεκινήσουν...

Στην οδό Νταραμτάλα, το δρόμο των μικροπωλητών, ιδιαίτερη θέση κατέχουν οι πωλητές ανδρικών καλτσών. Οι έμποροι αυτοί τοποθετούν στους τοίχους ατελείωτους σπάγγους και σχοινιά, απ' τα οποία κρεμούν τις καλτσες, για να ικανοποιήσουν τις επιθυμίες των «αγοραστών του δρόμου», που θέλουν να διαλέξουν χωρίς κόπο ένα ζευγάρι, έτσι καθώς περνούν απ' την αγορά. Οι έμποροι αυτοί καλτσών κατορθώνουν να πουλάνε στους πελάτες τους σε τιμές «πρώτης κατηγορίας» ζευγάρια δευτέρας διαλογής, που συχνά δεν έχουν το ίδιο μέγεθος και χρώμα... Άλλο επάγγελμα που συναντά κανείς στην Καλκούττα είναι οι «ώτοκαθαριστές» — ένα είδος υπαίθριων γιατρών, που καθαρίζουν και θεραπεύουν συγχρόνως τ' αυτιά των Ινδών στο «Μαϊντάν», ένα πάρκο που βρίσκεται στο κέντρο της πόλης. Είναι οι τελευταίοι αυτού του «επαγγέλματος». Όσοι γνωρίζουν τα πράγματα πιστεύουν ότι το είδος αυτό της υπαίθριας επίσημης πράκειται σύντομα να εκλείψει, ελλείψει πελατών. Οι «ώτοκαθαριστές» χρησιμοποιούν ειδικά εργαλεία που μόνο αυτοί κατέχουν απ' όλο τον Ιατρικό κόσμο της γής. Πρόκειται για μακρύ κι' εύλιγιστο καλαμάκι, που τα βυθίζουν πολύ βαθιά μέσ' στ' αυτί, ή για μικρές λαβίδες κι' άλλα εργαλεία, που χρησιμοποιούνται σε περιπτώσεις σοβαρότερης διάθεσης του αυτιού. Η «έγχείρηση» αυτή στοιχίζει κάπου 2 άννας, δηλαδή 70 λεπτά! Άσιατικές καλλονές, ζητιάνες και χωριάτισσες Μ έσα στα ατελείωτα ρακένδυτα πλήθη, που πλημμυρίζουν τους δρόμους της Καλκούττας, βλέπει κανείς συχνά πολύ ώρες γυναίκες, με λεπτές συλουέτες, ντυμένες με μεταξωτά πολύχρωμα «σαρί» και με μακριές κοτσίδες, που φτάνουν ως τους γοφούς τους. Οι ώρες αυτές 'Ινδές σταματούν μπροστά στις διπλινές των κατστημάτων γυναικείων υφασμάτων και θαυμάζουν όσα βλέπουν εκεί.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 53

Έδω κι' Εκεί

■ **ΜΙΑ** τελεολογική αεροπορική εταιρία διαθέτει στα αεροπλάνα της που εξυπηρετούν τη γραμμή Καίρου «εχάλα προερχής», για τους Μωσαε-θανούς ταξιδιώτες.

■ **Ο ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ** της υδρογείου που υπολογίζεται τώρα σε 2.737 εκατομμύρια, αυξάνει κάθε ώρα κατά 5.000 ψυχές, δηλαδή, κατά 120.000 την ημέρα και 43 εκατομμύρια το χρόνο. Με τον ρυθμό αυτό ο πληθυσμός της γης θα έχει διπλασιασθεί μέχρι τέλους του 20ού αιώνα.

■ **ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΕΣ**, 27 κυρίες ίδρυσαν στη Μασσαλία τη «Λέσχη των μεγάλων μύτων». Σκοπός του περιέργου αυτού σωματείου είναι να εξασφαλίσουν εν καιρώ στα μέλη του τα έσοδα μίας αισθητικής εγχειρήσεως για τη διόρθωση των ατελειών της μύτης τους.

■ **Η ΠΩΛΗΣΗ** του διδύλου «Η γέφυρα του ποταμού Κβάι» έφτασε στην Αγγλία τα 200.000 αντίτυπα και στην Αμερική τις 850.000!

■ **Ο ΔΙΣΕΠΓΟΝΟΣ** του Πούσκιν, Γερηγκόρη Γερηγκόροβιτς, εργάζεται ως λινοτυπίστη στο τυπογραφείο της «Πράβδα».

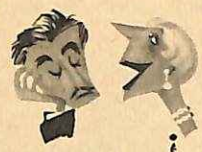
■ **ΙΚΑΥΤΣΕΣ** με κάβρες ρίγες (για να φαίνονται λεπτές οι χοντρές γάμπες) έκαναν την εμφάνισή τους στη Νέα Υόρκη.

■ **ΣΤΟ** Πάμ-Μπίτς (Φλόριντα) είναι πολύ της μόδας τα «φασμαίνια» από ρόζ γυαλί. Έχουν αντικαταστήσει σχεδόν τα μαύρα γυαλιά του ήλιου.

■ **ΣΤΗΝ** Αμερική τα ψάρια δεν θα ψαρεύονται στο εξής. Θα απορροφώνται χωρίς σε μία νέα συσκευή που αποτελείται απ' ένα μακρύ σωλήνα ελαστικού και μία απορροφητική αντλία. Ο χειριστής της συσκευής θα αναρρίξει στη θάλασσα το νερό που απορροφά η αντλία και τα ψάρια μένουν μέσα σ' ένα υπεζώτιο. Η μέθοδος δοκιμάστηκε στις θόρρες άκτες της Αμερικής με απόδοση καταπληκτική. Τρεις τόννοι ρέγγες πιάστηκαν μέσα σ' ένα λεπτό.

■ **ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΘΕΙΣ** σε φυλάκιση για κλοπή, ο Τζάιμς Ρόμπερτ Μάλλεν, από το Κάνσας Σίτυ, άντελήφθη ότι του έλειπαν από πορτοφόλι τη στιγμή που οδηγείτο στις φυλακές. Ο Μάλλεν υπέβαλε άμεσως μήνυση. Υποπτεύεται τους δύο αστυνομικούς που τον συνόδευσαν.

■ **Ο ΓΙΟΥΛΑ** Μπέρνερ, ο φαλακρός γόνις, κάνει συλλογή αυτογράφων αρχηγών κρατών πάνω σε γραμματόσημα. Έχει ήδη αυτόγραφο του στρατηγού Φρόνκλιν, του στρατηγού Ντέ Γκωλλ και περιμένει τώρα στο Λονδίνο την υπογραφή της βασίλισσας Ελισάβετ.

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

7 Π ρ ό — Π ό... παίζουν πλέον όλοι. Σοβαρές Αθηναίες δέσποινες, που δεν γνώριζαν την ύπαρξη της στρογγυλής μπάλλας, αρχίζουν να εξοικειώνονται με Α.Ε.Κ. και ΔΑΦΝΕΣ ΑΘΗΝΩΝ, με ΠΑΝΑΙΓΙΑΛΕΙΟΥΣ, ΑΠΟΛΛΩΝΕΣ και ΔΟΞΕΣ και μελετούν τα τρία μαγικά σύμβολα: 1, 2, Χ, στο σαλόνι, συγχρόνως με την μαγειρίτσα και την καμαριέρα, οι οποίες και αυτές στην κουζίνα θυσιάζουν το δικό τους ταλληράκι για το δικό τους Πρό-Πό... Ούματα παρουσιάζονται οι κουλουρτζήδες, γιατί οι νεωτάτης ηλικίας Έλληνες, κυνηγοί της τύχης θυσιάζουν τις εβδομαδιαίες δραχμούλες, με τις οποίες αγόραζαν κουλούρι και το τσιγαρόχαρτο του τυριού και, συγκεντρώνοντας τις, αγοράζουν Πρό-Πό. Το παιχνίδι έπιασε τόσο, ώστε ήδη παρουσιάζονται επαγγελματίες έτοιμοι να διδάξουν στους άφελείς πώς θα κερδίζουν στο Πρό Πό, σαν να είχαν ανάγκη να διδάξουν, διτιδήποτε, αν το μέγα μυστικό το γνώριζαν οι ίδιοι...

7 Π ρ ώ τ ο ι ... εγράψαμε πέρυσι για το θαυμάσιο νέον θέαμα, «Ήχος και Φώς», που έφθανε στους Αθήνας. Τώρα οι εγκαταστάσεις τελειώνουν, οι προβολείς τοποθετούνται σε στρατηγικά σημεία, κρύβονται όσο το δυνατόν πιο αποτελεσματικά από θάμνους, πέτρες, δένδρα. τοίχους, σε λίγες εβδομάδες θα αναγγελθεί η «πρώτη» και όλα τα προγνωστικά συμφωνούν. Το θέαμα θα είναι θαυμάσιο, επιβλητικό, συγκινητικό. Δεν περνά τώρα ξετάσεις. Τις έχει περάσει άλλοι.

7 Μ έ γ α ... ενδιαφέρον έχει δημιουργηθεί πάλι γύρω από το σενάριο της «Ίφιγενείας». Ο Μιχάλης Κακογιάννης, ο οποίος προσεκλήθη και στις Κάννες ως μέλος της Διεθνούς Κριτικής Επιτροπής (ή επιτυχία του στο εξωτερικό και το ενδιαφέρον το οποίο προκαλεί στους ξένους κινηματογραφικούς κύκλους είναι αντιστρόφως ανάλογο προς το ενδιαφέρον των Έλλήνων άρμοβίων), προχωρεί πάλι προς την ιδέα της δημιουργίας μίας κλασικής ταινίας σινεμασκοπ άσπρόμαυρης, με την Έλλη Λαμπέτη στο ρόλο της Ίφιγενείας. Και έδω τα προγνωστικά από πάσης απόψεως, και καλλιτεχνικής και εμπορικής, είναι λαμπρά...

7 Ά σ τ έ ρ ε ς και ά σ τ ε ρ ί σ κ ο ι ... 'Ο

Ζάν Γκαμπαιν στο τελευταίο του φιλμ, «Ο αλήτης», τραγουδά «Τα ψίχουλα». Φυσικά, έδόθη μάχη για να δεχθεί ο Γκαμπαιν να γίνη... Δίσκος και έδωθη όχι μόνον για τα «ψίχουλα», αλλά για μια σειρά δόκλινρη από τραγούδια. Οι παλιότεροι δεν είχαν καμμιά εκπλήξη, γιατί ο Γκαμπαιν στα νειάτα του τραγουδούσε σε καμπαρέ μαζί με την Μιστεγκέ...

7 Ν έ α ... 'Η Μπριζίτ Μπαρντό αρχίζει νέα ταινία με τον Κλαυζώ. Τίτλος: «Η αλήθεια». Πρώτα εξωτερικά στη Μόσχα... Οι Ζάν Μορώ και Γκλν Φόρντ θα συναντηθούν σε ένα έρωτο-αστυνομικό με τίτλο «Η νύκτα»...

7 'Ι δ ε ω δ ε ς ... πρέπει να είναι για την ελληνική θεατρική νοοτροπία το νέο έργο του Γερμανού Σάιμον Βίνσελμπεργκ, που μόλις άρχισε να παίζεται στη Νέα Υόρκη. Λέγεται «Κατάκι» και χρειάζεται μόνον δυο ήθοποιούς, εκ των οποίων ο ένας δεν μιλεί καθόλου. Όλο το έργο διηγείται την περιπέτεια ενός Αμερικανού αεροπόρου που περνά 9 ημέρες σε ένα ξηρο νησί του Ειρηνικού με μόνη συντροφιά έναν Ιάπωνά αξιωματικό, ο οποίος δεν μιλεί παρά ιαπωνικά και συνεπώς και στις τρεις πράξεις ή είναι άφωνος ή ακατάληπτος. Τι άλλο ωραιότερο; Ένας πρωταγωνιστής μόνος, ανεξάρτητος, μιλεί επί τρεις ώρες ακατάπαυστα!

7 'Η κ. Ν τ ό λ λ α Λ ύ δ η, δεκάτη και τελευταία μας κομψή, απουσίαζε εξ Αθηνών και για τον λόγο αυτό αναβάλουμε την δημοσίευση της φωτογραφίας της. Πάντως, την υποσχόμεθα, γιατί η κ. Λύδη είναι μια από τις πλέον αντιπροσωπευτικές κομψές Αθηναίες και Αθηναία πραγματική, κόρη του στρατηγού Νικολαΐδη, τύπος ιδιαίτερα γοητευτικός, και που ανήκει απόλυτα στη σημερινή μας εποχή. Δεν είναι μόνον πάντοτε θαυμάσια ντυμένη, είτε με ρούχα του Ντιόρ, είτε με τα απλούστερα έργα μικρής σπιτικής μεδίστρας, αλλά έχει την χάρη της κινήσεως και την αφέλεια που τους δίνει ιδιαίτερη ζωή και ιδιαίτερο χαρακτήρα.

777

Με
ιριο
φρο
σό
νη

Εὐς συμβουλεύει
ὁ Ἀνδρὲ Μορονᾶ

Ἀποκλειστικότης ΕΙΚΟΝΩΝ καὶ OPERA MUNDI

Η μετριοφροσύνη είναι μια ώριμομένη επιφύλαξη ή σεμνότης στον τρόπο με τον οποίο μιλάει ή σκέπτεται κανείς για τον εαυτό του. Υπάρχουν γυναίκες —και άντρες— που είναι βέβαιες για τη σπουδαιότητά τους, για την εξυπνάδα τους, για την δημοφιλία τους, και δεν χάνουν ευκαιρία να δείξουν στους άλλους, με φορτικό τρόπο, την υπεροχή που νομίζουν πως έχουν. Αν οι άλλοι δεν συμφωνούν, αν δεν τους αποδώσει κανείς την προσοχή που πιστεύουν ότι δικαιούνται, οι υπερήφανοι αυτοί άνθρωποι γίνονται πικρόχολοι κ' ευερέθιστοι:

—Είναι άπιστευτον! Αυτή ή κυρία δεν με πρόσεξε καθόλου, οα να ήμουν ο πρώτος τυχών! Δεν μου μίλησε καν για το τελευταίο μου βιβλίο, για την επιτυχία μου στις εκλογές... Μ' έβαλε σε πολύ άσχημη θέση στο τραπέζι της... Δεν έχει καμμία συναίσθηση των αξιών! Δεν θα πατήσω πια στο σπίτι της!

Έσείς όμως είδατε μετριοφρων, κι αυτό είναι ακόμη πιο γοητευτικό, αν σκεφτεί κανείς πως δάχατε πολλούς λόγους να τρέφετε μεγάλη ιδέα για τον εαυτό σας. Είστε ωραία, έξυπνη, καλλιεργημένη. Μα δεν φαίνεστε να το ξέρετε... Πολύ σπάνια μιλάτε για τον εαυτό σας, και το κάνετε μόνο όταν σας το ζητούν.

Όλοι οās επιδοκιμάζουν. Όμως, μερικές φορές, σκέπτονται πως κάνετε άσχημα να οδήγετε τόσο πολύ τον εαυτό σας! Έχετε πνεύμα. Ψιθυρίζετε, σ' ένα φίλο σας ή στον παινό σας στο τραπέζι, ιδέες παράξενες και με βαθύτερο νόημα. Μά, στις συγκεντρώσεις, ή φωνή σας δεν ακούγεται σχεδόν καθόλου. Η φωνική σας κίνηση είναι να καθήσετε σε μια γωνιά, πίσω απ' τους άλλους, και ν' ακούτε.

Η μετριοφροσύνη είναι ασφαλώς άρετή, αλλά ακόμη κ' ή άρετή πρέπει ν' άσκηται με μέτρο. Αν πλάσματα σαν κ' εσάς, που αξίζουν τόσο πολύ, δεν ζητούν τίποτα, θα βρίσκονταν στην πρώτη σειρά οι ματαιόδοξοι, εκείνοι που κάνουν φιγούρα. Η υπερβολική μετριοφροσύνη κοντεύει να οās κάνη να ξεχαστήτε.

Συλλογίζεστε, στο βάθος της καρδιάς σας, ότι θαρθούν να οās θροούν σ' αυτή τη γωνιά όπου κοιμούνται. Ίσως. Αλλά δεν είναι οίγουρο. Οι άντρες είναι άμελείς, όκηροί. Η επίμονη γυναίκα που προβάλλει διαρκώς τον εαυτό της, τους ξεθίζει. Συμβαίνει όμως συχνά να θριαμβεύη —τιαν ιδίως οι πραγματικές αξίες, όπως ή δική σας, της παραχωρούν τη θέση τους!

Δεν πρέπει να επαινέ κανείς τον εαυτό του. Αλλά ανάμεσα στον κομπασμό —που είναι γελοίος— και στην ταπεινοφροσύνη —διαν είναι υπερβολική— υπάρχει τόπος για την αξιοπρεπή κι άποφασιστική οίαση της γυναίκας που, χωρίς καμιά άλαζονεία, έχει συνείδηση του τί αντιπροσωπεύει και εννοεί να κάνη τους άλλους να την εκτιμούν.

Ἀνδρὲ Μορονᾶ

"Ανοιξεις σημαίνει
ξανάνιωμα"

Και το ξανάνιωμα αυτό θα το εξασφαλίσουν στην επιδερμίδα σας ή Λανολίνη Μελπάν. Αυτή την εποχή, ή άναστατώνει των χυμών του οργανισμού, ή αύξησης της έντασης του ήλιου κ' ή άτμοσφαιρική άκαταστασία, προκαλούν στο δέρμα φωτοευαισθησία, φακίδες, τοίτωμα, λειχήνες, μπιμπικία, άγρίεμα. Η Λανολίνη Μελπάν οās άπαλλάσσει από κάθε Άνοϊζιάτικη άνωμαλία. Διότι, χάρις στο EXTRAIT PURIFIE A LA LANOLINE που μόνον ή Λανολίνη Μελπάν περιέχει, διαποτίζει το δέρμα με ΝΕΡΟ και τροποποιητικά συστατικά, το προστατεύει και το βοηδεί να πραγματοποιήσει μία άληθινή Άνοϊζιάτικη ανανέωση.

ΜΕΛΠΑΝ

ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΑΝΟΙΞΗ ΤΗΣ ΕΠΙΔΕΡΜΙΔΟΣ

● **ΕΝΑΣ** Σκωτσέζος πηγαίνει να παραλάβη τη γυναίκα του απ' την κλινική ύστερ' από μία άφαιρέση άμυγδαλών.

—Κανονικά, ή έγχείρηση αυτή έπρεπε να είχε γίνει πριν δέκα χρόνια, του έζηγει ο χειρουργός.

—Σας ευχαριστώ για την πληροφορία, γιατρέ μου. Αφού είναι έτσι, σας παρακαλώ να στείλετε το λογαριασμό στον πατέρα της γυναίκας μου. Έγώ την παντρεύτηκα μόλις πριν από πέντε χρόνια...

● **Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ** δίνει στους μαθητές του για θέμα έκθέσεως τί θα έκαναν αν γίνονταν εκατομμυριούχοι. Όλοι αρχίζουν να γράφουν, εκτός από τον Πετράκη που χαζεύει κοιτάζοντας τις μύτες να πετούν. Ο δάσκαλος μαζεύει τις εκθέσεις κι ο Πετράκης τρώει μισή μια λευκή κόλλα.

—Τι σημαίνει αυτό; ρωτάει ο δάσκαλος.

—Απλούστατα, κύριε, σας δείχνω τί θα έκανα αν γίνόμουν εκατομμυριούχος.

● **ΜΕΤΑΞΥ** νεονύμφων:

—Αγάπη μου, σου άρεσε το γλυκό;

—Μόνη σου το έφτιαξες;

—Τελείως μόνη.

● **ΑΝΕΚΔΟΤΑ** του Τέας: Ένας κάτοικος του Τέας — χώρα όπου οι εκατομμυριούχοι άφθονούν, αυτό είναι πολύ γνωστό— έλεγε κάποτε σε μία συντροφιά πως ο γιός του μάθαινε να οδηγεί αυτόκίνητο με μία απ' τις Καντιλάκ της οικογενείας.

—Μά, τέλος πάντων, τον δέκοφε ένας φίλος; ο γιός σου δεν είναι καλά-καλά δέκα χρονών.

—Ναι, άποκρίθηκε ο άλλος, γι' αυτό δεν τον άφήνω να οδηγεί την Καντιλάκ παρά μόνον μέσα στο σπίτι.

● **Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ** καταφάνει στο γραφείο του ναρτίτερα απ' τη συνήθισμένη ώρα και τσακώνει έναν υπάλληλο να φιλά τη δακτυλογράφο.

—Γι' αυτό σε πληρώνω; ρωτείται.

—Όχι, άπαντά ο υπάλληλος. Αυτό το κάνω δωρεάν.

● —ΚΑΙ πώς άρπαξε τόσο βαρύ κρύωμα ο άντρας σας;

—Πως να μην τ' άρπάξει;

—Απ' εκεί που άκούει στο ραδιόφωνο το Κάιρο, με 40 βαθμούς θερμοκρασία, γυρίζει και πάει άπότομα στη Μόσχα, με 10 υπό το μηδέν.

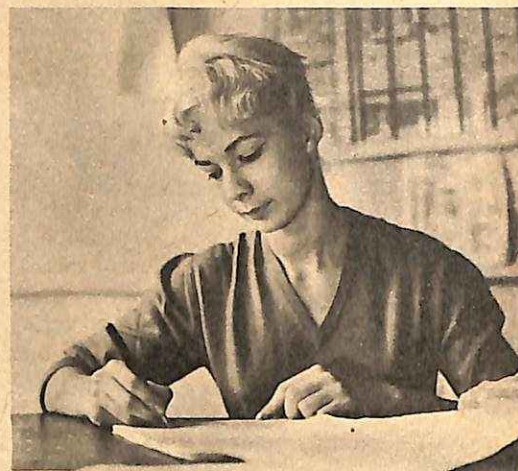
● **Η ΝΕΑΡΑ** κυρία στον άντρα της: —Ευτυχώς, άγάπη μου, δε θαχουμε πια άλλες ενοχλήσεις απ' την έφορία.

Τό χαρτί που μας στείλανε σήμερα τό λέει καθαρά... «Τελευταία είδοποίησις»...

ΜΕ ΕΙΚΟΣΙ ΜΟΝΟ ΧΡΟΝΙΑ ΑΛΛ' ΑΡΚΕΤΑ ΠΑΤΡΙΚΑ ΧΡΗΜΑΤΑ
Η ΜΙΣΕΛ ΝΤΙΜΙΤΡΙ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΤΑΙΝΙΑ ΤΗΣ

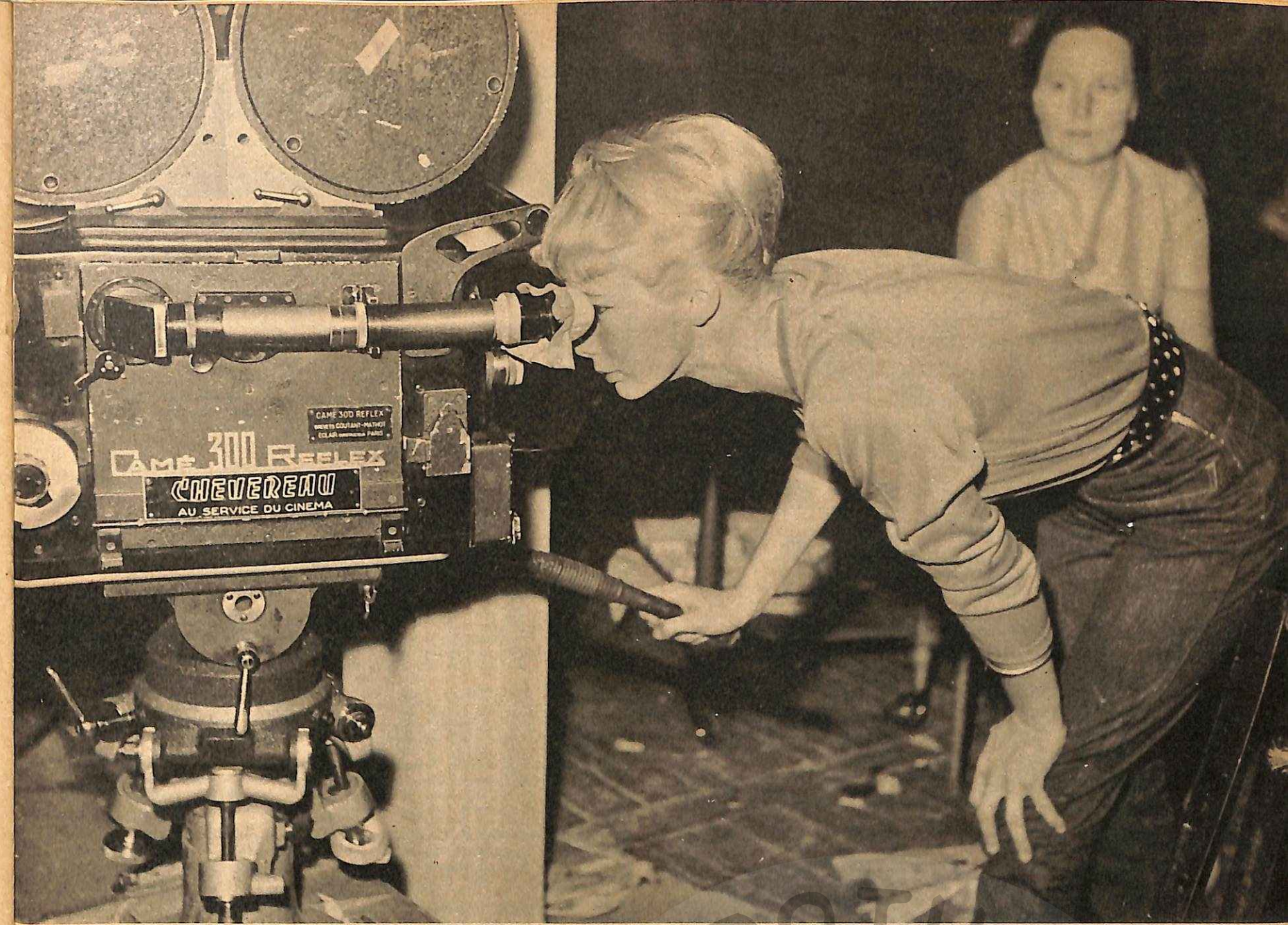
(Dalmas)

ΟΧΙ ΑΠΛΩΣ χρηματοδότης, αλλά παραγωγός με την κυριολεξία του όρου, η νεαρή Μισέλ Ντιμίτρι επιβλέπει και επεμβαίνει στο κάθε τί. Το σενάριο της τελευταίας ταινίας της αναλύεται, σχολιάζεται και τροποποιείται σύμφωνα με τις υποδείξεις της.

ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ της δεν είναι μόνον έμπορικό. Φιλοδοξία της είναι να γίνει γρήγορα και η ίδια διάσημη σκηνοθέτις. Στο πρακτικό σχολείο του στούντιο μαθαίνει να βλέπει τις σκηνές της ζωής ανάμεσα από τον φακό της κινηματογραφικής μηχανής.

ΤΟ ΝΤΕΚΟΥΠΑΖ, ή λεπτομερειακή ανάλυση των σκηνών σε «πλάνα», είναι ένα από τα μεγαλύτερα μυστικά της κινηματογραφικής αλχημείας. Με ύφος Κερβέρου παρακολουθεί η Μισέλ.

Η ΝΕΑΡΩΤΕΡΗ ΠΑΡΑΓΩΓΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΤΟ ΓΥΡΙΣΜΑ ΤΗΣ ΣΚΗΝΗΣ ΤΕΛΕΙΩΣΕ. ΕΛΕΓΧΕΙ ΤΩΡΑ ΤΗΝ ΗΧΟΛΗΨΙΑ

ΤΕΛΙΚΟ ΣΤΑΔΙΟ, Η ΕΜΦΑΝΙΣΗ. Η ΜΙΣΕΛ ΔΕΝ ΚΡΥΒΕΙ ΤΗ ΧΑΡΑ ΤΗΣ

Τα είκοσι χρόνια της χάρισαν στην Μισέλ Ντιμίτρι τον τίτλο της «νεώτερης» παραγωγού κινηματογραφικών ταινιών στον κόσμο. Άλλα ή φιλοδοξία της δεν περιορίζεται σε τούτο. Και η Μισέλ — όπως κάθε άλλος παραγωγός — θέλει η φίρμα της, «Ντιμίτρι Προντυξίν», να επιβληθεί με την ποιότητα των ταινιών της στο διεθνές κοινό.

Έχει κιάλας στο ένεργητικό της δύο ταινίες («Νεανικό Άμάρτημα» και «Κοσμική Χωροφυλακή») και ένα «ντοκουμανταίρ» («Το γράμμα και η Άνοιξη»). Ήδη χρηματοδοτεί την ταινία «Αυτά τα άγαπημένα μικρά» που σκηνοθετεί ο Βερναι και πρωταγωνιστούν η Σοφί Ντεμαρσάι, ο Φίλιπ Κλαί και η Γκομπριέλ Ντόρζια.

Η Μισέλ Ντιμίτρι ή 'Ελίζαμπετ-Μαρί-Έλέν Στεπανίκ, όπως είναι το πραγματικό της όνομα, γεννήθηκε από Ρώσους γονείς στη Φύρν του Βελγίου δυό μήνες πριν έκραγη ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος. Ακολουθώντας λίγο αργότερα την έξοδο των προσφύγων, έφθασε στο Παρίσι και στο Μπίσαρις. Άλλα μετά τον πόλεμο επέστρεψε στις Βρυξέλλες όπου και παρηκολούθησε τα πρώτα μαθήματα. Δεν γνώρισε, όμως, την τακτική ζωή των συνομηλίκων της, γιατί οι γονείς — κλασικοί τύποι μποέμ — άλλαξαν συνεχώς πόλη και η Μισέλ σχολείο. Το χαρακτηριστικώτερο, όμως, στοιχείο της παιδείας της είναι ότι οι γονείς της της φέρονταν πάντα οά να ήταν μεγάλη και της επέτρεψαν απόλυτη ελευθερία.

Η Μισέλ δεν αντεκάλυψε νωρίς την κλίση της για τον κόσμο του κινηματογράφου. Μέχρι 13 ετών ήταν ένα άτιθασο αγρίμι που έρχό-

ταν συχνά στα χέρια με τον αδελφό της, (γεννημένο στη Βουλγαρία σε κάποια από τις περιπλανήσεις των γονιών) και μοναδικό ενδιαφέρον εύρισκε στην Ιππασία και στο άγριο έλγος της. Αργότερα απεπορήθη τελείως από την «πανσιόν νεότητος» που ίδρυσε η μητέρα της στις Άρδέννες. Ο καιρός περνούσε ευχάριστα με περιπάτους στα δάση και με το φλέρτ. Το μόνο που ένοιωθε η Μισέλ ήταν θαυμασμός ανάμικτος με ζήλεια για τον αδελφό της που έπαιζε κιθάρα και τραγουδούσε. Ήδη ο νεαρός Στεπανίκ είναι γνωστός άστρο του θεατρικού κόσμου των Βρυξελλών.

Δεκάξη χρονών η Μισέλ ήταν μια θαρραλέα και όμορφη νέα, φαντατικό μέλος της Λέσχης Βέλγων Άλπινιστών, με επικίνδυνες αναβάσεις στο ένεργητικό της.

Το ενδιαφέρον της για τον κινηματογράφο ξυπνάει όταν γίνεται μαθήτριά στη δραματική σχολή του Ρενέ Σιμόν και της Φρανσουάζ Ροζάι. Οι καθηγητές της προδίδουν μία ένδοξη σταδιοδρομία, αφού η νεαρή μαθήτριά διαθέτει όλα τα προσόντα. Όμορφιά, προκλητικότητα, ταλέντο και θέληση ν' αναδειχθεί. Οι εμφανίσεις σε μικρούς ρόλους σε δύο ταινίες υπόσχονται να ξεπληθεύσουν τα όνειρα. Άλλα ξαφνικά οι φιλοδοξίες της Μισέλ αλλάζουν κατεύθυνση. Τώρα θέλει να γίνει σκηνοθέτις. Και για να εκποθήσει το στούντιο, με την πατρική βοήθεια αγοράζει το στούντιο. Τα σχέδιά της τώρα συνοψίζονται στο εξής: Μόλις η «Ντιμίτρι Προντυξίν» έδραιωθεί οριστικά, η παραγωγός θα γίνει και σκηνοθέτις.

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

1. 'Ο δεσποτικώτερος αὐθέντης! — Χημική ένωση, ὡς ἀρσενικόν, μέρος τῆς ὑδρογείου ὡς θηλυκόν.
2. Συνορεύει με τὸ 'Ιράκ.
3. Πρόδωκε — Τὰ ἔχουν οἱ περισσότερες κρέμες... πού τρώγονται Προηγούνται σημαίνοντων προσώπων — Μία οὐσία με τὸ ἄρθρον τῆς, πού χρησιμοποιεῖται πολὺ στὴ βαφή καὶ περιέχεται καὶ στὸ... τσάι (τρία γράμματα προφερόμενα μαζί).
4. Μία ἐφημερίδα πού πολεμήσε τὸν Περόν — Κόρη τοῦ Εὐρώτα (γε. νική).
5. 'Αναγράφονται εἰς τὰ αὐτοκίνητα τῶν σμηνιτών — Εἶδος παρασκευῆς τοῦ αὐτοῦ.
6. 'Εκατὸν ἐβδομήντα — 'Ενα τραγικό ὑπερωκεάνιο (γεν.).
7. Τὸν ἐγέννησε ἡ Καλλιρρόη — Σύμφωνον — 'Αναφορική ἀντωνυμία, νεοελληνιστί, ἕνα ζῶον, ἀρχαῖα.
8. Εἶναι τὸ σαμιώτικο κρασί (δημ.) — Χημικὸν σύμβολον ἐνὸς σκληροῦ μετάλλου.
9. Μὰς διαφεύγει ἀφοῦ τὸ δοῦμε — Τόσα χρόνια ἔζησεν ὁ 'Ιπποκράτης — Υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Μυσίας Θεοδόμαντος (γεν.).
10. Πολλοὶ ἡπιατικοὶ μεταχειρίζονται τέττα φάρμακα (γεν.).
11. Τὰ ἐκ πλάνης ἀπαρρέοντα — Μελανθικόν.
12. Γνωστὸ χωριὸ στὴν ἐπαρχία Καρδίτσας — Ἀθηναϊκή συνοικία στὴ γενική.

- ΚΑΘΕΤΩΣ:
1. Τοῦ ἀλλήνου τζέντλεμαν εἶναι ἄμπετος.
 2. Χαρακτηρίζει συχνὰ τὸν Ρωμιὸν ὅταν περιγράφῃ κάτι (αἰτ.) — Χειλεδόφωνον.
 3. 'Αριθμητικὰς τὸ πενήντα πέντε — Τὸ λένε καὶ μόλα οἱ ναυτικοὶ — Μία τῶν 49 πολιτειῶν τῶν ΗΠΑ (γεν.).
 4. Διάσπασμα μαθηματικὸς καὶ μηχανικὸς τῆς ἀρχαιότητος ἀπὸ τὴν 'Αλεξάνδρεια (δημ.) — Γνωστὰ ἐμπλαστρα (δημ.).
 5. Ξενικοὶ ἐπισκέπτονται συχνὰ τὸν τόπο μας — 'Ηρως τοῦ Σαίξπηρ.
 6. Δύο φωνήεντα πού δὲν σχηματίζουν δίφθογγο — 'Ενα νηοῖ ἐξωτικό πού φημίζεται γιὰ τὶς χορεύτριές του.
 7. Μία ἀρχαία ἀπὸ τὸν 'Όμηρο ἀναφερομένη πόλις τοῦ βασιλείου τοῦ 'Αγαμέμνονος — Γλυκίσμα γεμάτο κρέμα σαντιγύ.
 8. Κενὰ περιεχομένου (γεν. πληθ.).
 9. Εἰς τὴν λαλούντων χρονικὸν ἐπίρρημα — «Δές... πρὶν παύει, δὲς μὰν πάρε παιδί», λέγει μία ἐλληνική παροιμία.
 10. Δὲν πάτησε τὰ εἰκοσιένα — Τραγουδᾷ συχνὰ στὸ συγκρότημα τοῦ Γιακοβλεφ.
 11. Αὐτὴ ἡ φορεσιὰ δροσίζει — Στὸς ἀρχαίους, τὸ ἄθος τῆς ἀμπέλου.
 12. Περιφημο εὐρωπαϊκὸ ἀνάκτορον με ὄνομα ξένο πρὸς τὴ γλώσσα τοῦ τόπου του — Προτρεπτικόν.

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ διασκεδαστικοῦ αὐτοῦ ἀτομικοῦ, ἀλλὰ καὶ ὁμαδικοῦ παιχνιδιοῦ, εἶναι νὰ ἐπιτύχῃ κανεὶς ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στὸ σχηματισμὸ λέξεων.

Ἀρχίσετε λοιπὸν ἀπὸ ὁποιοδήποτε γραμμὴ θέλετε καὶ προχωρήσετε ἀπὸ τὸ τετράγωνον αὐτὸ σὲ ὁποιοδήποτε γειτονικὸ πάντοτε, τετράγωνον ὁρίζοντως, καθεῶς ἢ διαγώνως, προσπαθώντας νὰ διαβάσετε τὴν μεγαλύτερη λέξι πού μπορεῖτε νὰ βρῆτε.

Σημειώσετε τώρα τὴ λέξι, πού βρῆκατε καὶ σθῆσετε στὰ τετράγωνα τὰ γράμματα πού μεταχειρισθήκατε. Βάζετε τώρα γιὰ μιὰν ἄλλη λέξι καὶ συνεχίζετε ὡς ὅτου δὲν μπορεῖται νὰ βρῆτε ἄλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Ἡ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Γιὰ κάθε λέξι τῶν δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμὸ.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς.

Καὶ οὕτως καθ' ἑξῆς, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς γιὰ κάθε πρόσθετο γράμμα.

Προσθέσετε τώρα τὸ σύνολον τῶν βαθμῶν πού μπορέσατε νὰ πετύχετε. Βαθμοὶ ἀπὸ 1-29 βαθμολογοῦνται με «ΜΕΤΡΙΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 30-35 βαθμολογοῦνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 36-40 βαθμολογοῦνται με «ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 41-45 βαθμολογοῦνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».

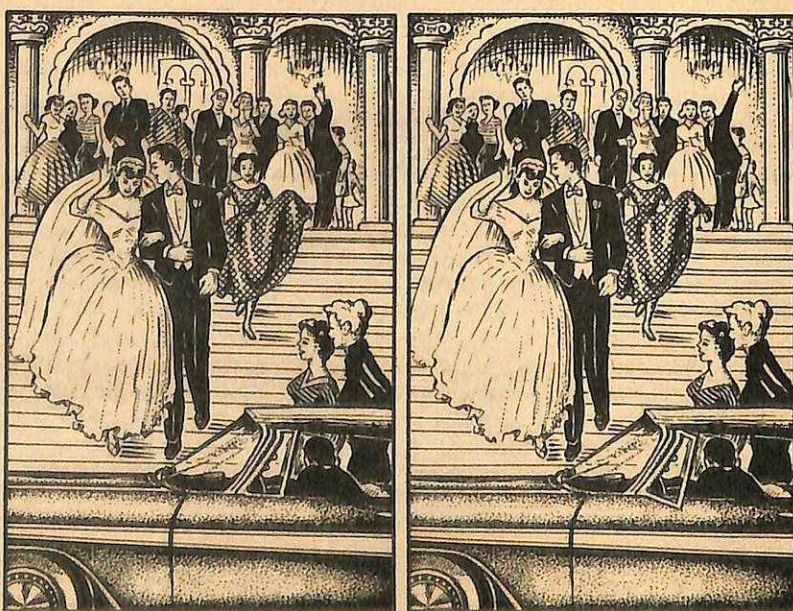
Βαθμοὶ ἀπὸ 46 καὶ ἄνω βαθμολογοῦνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Γιὰ τὴν ἐβδομάδα ἀπὸ 27/4 ἕως 2 Μαΐου 1959

- ΚΡΙΟΣ.** Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Μαρτίου-20 Ἀπριλίου
- Τὰ κουτσουμπολιά θὰ προσπαθήσουν νὰ φέρουν μερικά σύννεφα στὴν εὐτυχισμένη αἰσθηματικὴν σας ζωὴ. Μὴ ἐνδιαφερόμηντε γιὰ τίποτε. Ὅλα θὰ περάσουν. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευή, ἀριθ. 2.
- ΤΑΥΡΟΣ.** Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Ἀπριλ.-21 Μαΐου
- Ὅλες σας οἱ ἐπιθυμίες ἐπραγματοποιήθηκαν. Τώρα πρέπει πλέον νὰ σκεφθῆτε καὶ τὸν ἑαυτὸν σας, πού ἔχει τόσο ἀνάγκη στοργῆς. Ἀναπαυθῆτε. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευή, ἀριθ. 2.
- ΔΙΔΥΜΟΙ.** Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Μαΐου-21 Ἰουνίου
- Οἱ φθονεροὶ ἄνθρωποι δὲν μποροῦν δυστυχῶς νὰ συγκρατήσουν τὴ ζήλεια τους πού ἐκδηλώνεται κάθε στιγμή. Νὰ εἰσθε ὑπερῶν μικροτήτων. Ἀδιαφορήσετε. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθ. 8.
- ΚΑΡΚΙΝΟΣ.** Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Ἰουν.-22 Ἰουλ.
- Ζῆτε ἕνα ὄνειο πού θὰ σὰς δώλῃ σὲ μεγάλες δυσκολίες. Προσγειώσῃτε ὅσο εἶναι ἀκόμη καιρὸς. Δὲν πᾶν στὴν ἐποχὴν μας νὰ ζῆτε με ὄνειρα. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακὴ, ἀριθ. 5.
- ΛΕΩΝ.** Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ἰουλίου-22 Αὐγούστου
- Νὰ μὴν ξεχνάτε ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι μιὰ παράξενη μηχανή, ὅπου ὁ ψυχικὸς μας κόσμος κινεῖ τὸν μεγαλύτερον ρόλο. Ἰσχυράσσετε. Δὲν ὑπάρχουν φόβοι. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Δευτέρα, ἀριθ. 9.
- ΠΑΡΘΕΝΟΣ.** Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Αὐγ.-22 Σεπρίου
- Θὰ μπορέσετε πολὺ σύντομα νὰ διοργανώσετε μεγάλες ἐπιχειρήσεις. Ἐγείτε ὅλα τὰ ποσόντα γιὰ νὰ ἀποκτήσετε ἰσχύιν καὶ νὰ δημιουργήσετε πολλὰ. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευή, ἀριθ. 1.
- ΖΥΓΟΣ.** Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Σεπρίου-22 Ὀκτωβρίου
- Οἱ ἄνθρωποι πού ἐπιτυγχάνουν στὴ ζωὴ ἔχουν τὴ δύναμιν νὰ διατηρήσουν πρῶτα πρῶτα τὴν αὐτοκυριαρχία τους. Τὰ πάντα ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ σας. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Δευτέρα, ἀριθ. 6.
- ΣΚΟΡΠΙΟΣ.** Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ὀκτ.-22 Νοβρίου
- Προσπαθεῖν νὰ σὰς ρίξουν σὲ παγίδα. Ἐγείτε θυμὸς φίλους πού γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ θὰ σὰς βοηθήσουν. Μὴ ἀπελπίσασθε εὐκολα. Ἐσείς μόνον θὰ χάσετε. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακὴ, ἀριθ. 7.
- ΤΟΞΟΤΗΣ.** Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23Νοβρίου-21 Δερίου
- Ἡ σιγουριά εἶναι τὸ καλύτερον ὄπλον τοῦ ἀνθρώπου. Ὅταν βαδίζετε με ἀβεβαιότητα δὲν πρόκειται νὰ κατορθώσετε ποτὲ σπουδαία πράγματα. Θάρρος. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Σάββατο, ἀριθ. 5.
- ΑἴΓΟΚΕΡΩΣ.** Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Δερίου-19 Ἰαν.
- Οἱ διαβολὲς δὲν πρέπει νὰ σὰς σταματήσουν. Πάντοτε ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού ἐπιδολεῶνται τὴ θέσιν σας. Στήριχθε σπὸν ἑαυτὸ σας. Εἰσθε ἱκανὸς. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθ. 9.
- ΥΔΡΟΧΟΟΣ.** Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 20 Ἰαν.-18 Φεβρίου
- Νὰ δημιουργήσετε μόνος σας ὠριμένες καταστάσεις, πού θὰ ὑποδοθήσουν τοὺς ἀνθρώπους γιὰ τοὺς ὁποίους ἐνδιαφέρεστε τόσο πολὺ. Ν' ἀναπαυθῆτε λίγο. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τετάρτη, ἀριθ. 8.
- ΙΧΘΥΕΣ.** Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 19 Φεβρίου-20 Μαρτίου
- Καλύτερες ἡμέρες ἔρχονται σύντομα. Μερικὲς διπλωματικὲς κινήσεις θὰ εὐνοήσουν ἀσφαλὲς πολλοὺς τομείς τῆς ἐπαγγελματικῆς σας ζωῆς. Κουράγιο. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθ. 4.

Ποιὲς διαφορὲς

Τὸ δεύτερον σκίτσο διαφέρει ἀπὸ τὸ πρῶτον σὲ 10 σημεία. Μπορεῖτε νὰ τὰ δρῆτε;

Οἱ λύσεις στὴ σελ. 44

Ἡ Ζωὴ μας

ΑΠΘΑΝΕΣ ΩΡΕΣ...

- Λένε (ἀπὸ τρίτο χέρι τὰ μαθαίνουμε) πὼς ὑπάρχει ἀκόμα πολὺ ἐρωτικὸ πάρε-δῶσε σ' αὐτὴ τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν, με ἀγόρια πού κυνηγοῦν κορίτσια, με κοπέλες πού κυνηγοῦν νεαροὺς, με κυρίους πού κυνηγοῦν κυρίες, με κυρίες πού κυνηγοῦν κυρίους.
- Τὰ γνωστά...
- Μ' ἂν εἶν' ἔτσι, καὶ δὲ μπορεῖ παρὰ νὰ εἶναι ἔτσι, μιὰ καὶ σ' αὐτὸ τὸ γαϊτανάκι βασίζεται καὶ ἡ διαιωνιστὴς τοῦ εἶδους καὶ ἡ ἐμπορικὴ δραστηριότης τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ, διερωτῶμαι ἂν ὑπάρχουν καὶ σ' αὐτὴ τὴν ἐποχὴ, ὅπως καὶ στὴ δική μας, παλιότερα, οἱ ἀνορθόδοξοι ἐκείνοι τύποι, ἀρσενικοὶ καὶ θηλυκοὶ, πού δὲν συνελάμβαναν τὸ παιχνιδι τοῦ ἔρωτα χωρὶς τὸ στοιχεῖο τῆς πρωτοτυπίας.
- Διερωτῶμαι — γιὰτὶ δὲν τοὺς εἶδα ἐκεῖ πού θὰ περίμενα νὰ τοὺς δῶ. Πέρασαν Ἀπόκρρες, Πρωταπριλίδες, πανελλήνιοι καὶ καμμιάν αὐγὴ, τὴν ὥρα πού γιὰ λόγους ἐπαγγελματικῶς διασχίζουμε τοὺς ἐρημούς δρόμους, δὲν εἶδαμε τὸ κλασικὸ ἐκείνο ξεχασμένον συζητητικὸ ζευγάρι, με τὴ θραδινὴ ἀμφίεση, νὰ δολάρη στὸ ρυθμὸ τῶν πρώτων ἀγνωριστικῶν σκέψεων καὶ στὴν εὐδία τοῦ μικροῦ μουκέτου τῶν μενεξέδων πού ἀργομαραίνεται μαζὺ με τὴ νύχτα...
- Δὲν εἶδαμε (ὅπως κάποτε, κείνες τὶς ἀλησμόνητες, τὶς πανυπερλαμπρὲς αὐλὲς τοῦ 38). τὰ δύο τρία τελευταῖα ζευγάρια τῶν χορῶν τῆς «μὴ-καρέμ» νὰ παίρνουν ἀργὲς βόλτες «δῶλες» στὴ μέση τῆς πλατείας, καμμιά φορὰ συνοδευόμενα καὶ ἀπὸ τοὺς μουσικοὺς τῆς «Ἀρζεντίνας» ἢ τοῦ «Κίτ-Κάτ», πού τύχαινε νὰ σχολᾶνε κείνη τὴν ὥρα.
- Δὲν εἶδαμε — τοὺς διασώτες τῆς Αὐγῆς.
- Λένε (εἶπαμε ἀπὸ τρίτο χέρι ἀντλούμε τὶς διαπιστώσεις μας) πὼς τὴν αὐγὴ τώρα οἱ νέοι καὶ οἱ νιὲς τὴν θάλασσαν σ' ἀκροβαλίσσασιν μακρινὰ, ὅπου τοὺς φέρνουν τὰ ταχυκίνητα τροχοφόρα τους. Πῶς ἡ αἰσθητικὴ πληρότης τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος εἶναι θέμα καθαρά ὑποκειμενικόν, πού δὲν τὸ συμμερίζονται οἱ παραποτάμιοι κάτοικοι τῆς ὁδοῦ Πατησίων, πού ἔχουν τὴ δική τους Πράσινη Πλῆξιν ὑπὸ μορφὴν Πεδίου Ἀρεῶς καὶ Γκορὴν Πάρκ.
- Μὰ ὅτι καὶ ἂν λένε, προχθές, πού ἔγερνε πάλι ὁ Αὐγερινὸς καὶ τὰ πουλόπουλα στὶς μεγάλες φυλλωσιὲς ἀρχίζαν τὸ ὄργιον τῆς πρωινῆς τους καλλιλογίας, κοίταξα προσεκτικὰ ἐκεῖ, στὴν πλατεία τοῦ Συντάγματος, νὰ δῶ μπὰς καὶ κανένας ποιεῖμε καμμιά...
- Νὰ ὑπάρχουν ὄραγε ἀκόμα τέττα κοριτσόπουλα;
- Ξένη ἦταν, δέβαια, καὶ κείνη ἡ κοπελοῦδα, πού τάραξε γιὰ λίγο τὰ νερὰ τῆς προπολεμικῆς μας ζωῆς, διαγεγραμμένης καὶ τότε, ὅπως καὶ τώρα, ἀπὸ τὰ σύνορα «Μπραζιλίαν» καὶ «Ζαβορίτου». Μὰ δὲν ἦταν ἡ μόνη πού μπορούσε νὰ σοῦ δώσῃ ραντεβού στὶς 5 τὸ πρωί, στὸ Σύνταγμα, γιὰτὶ «ἐκείνη ἦταν ἡ ὥρα, ἔλεγε, πού μπορεῖς ν' ἀκούσης τὰ πουλιά». Ὅλες οἱ ἄλλες τῆς συντροφιάς τῆς καὶ τῆς ἡλικίας τῆς προσπαθοῦσαν νὰ τὴν μιμηθοῦν ἀνοκαλύπτοντας πάντα τόπους ἀπίθανους καὶ ὥρες ἀπίθανες καὶ ἀπίθανα δρομολόγια, γιὰ τὴν πρώτη συνάντησιν, ἀλλὰ καὶ γιὰ μεταγενέστερες ἀνανεωτικὲς συναντήσεις, καὶ δίνοντας ἔτσι πλαίσια καινούργια στὸ κατὰ τὰ ἄλλα πληρετικὸ καὶ ἀνούσιο παιχνίδι τῆς ἐρωτικῆς συναλλαγῆς.
- Πέντε ἡ ὥρα, Αὐγὴ, στὴν πλατεία τοῦ Συντάγματος — καὶ δὲν ὑπῆρχαν κἄν ἀκόμα οἱ μεγάλες ἀεροπορικὲς ἐταιρίες με τὰ φωτισμένα διανυκτερεύοντα γραφεῖα τους καὶ τὰ Πούλμαν καὶ τοὺς ξαγρυπνισμένους ὑπαλλήλους.
- Διανυκτέρευε τότε μόνον ἡ «Ἐκάλη», τὸ γαλακτοπωλεῖο τῆς πρωινῆς «ρεστορασιόν», πού ξέφτισε καὶ αὐτὸ κ' ἐσθῆσε κ' ἔβλειπε καὶ χάθηκε, ὅπως χάνονται ὅλα σιγὰ-σιγὰ γύρω στὴν ὥραία πλατεία.
- Κ' ἦταν ἡ ὥρα πού σκόλαγε τότε ἡ Μαρίτσα, ἡ χαλίστατη, ἡ μαστιγωπτικὴ Μαρίτσα τῆς «Ἀρζεντίνας», με τοὺς μενεξέδες τῆς, πού ἔχει πιά τώρα καὶ αὐτὴ ἀράξει τὸ δάρος τῆς ἡλικίας τῆς στὰ λουλούδια τῆς πλατείας Κλαυθμώνος.
- Ἰκαὶ ἀγόραζες μενεξέδες, καὶ περίμενες...
- Περίμενες καὶ κίολας τελειωμένο καὶ πεπερασμένο, διατηρημένο στὴ θροσιὰ τοῦ καινούργιου, ὅπως οἱ μενεξέδες στὰ μεγάλα πράσινα φύλλα τους. Σκόρπιες, ἀσύνδετες στιγμές, δεμένες με τὴ χρυσὴ κλωστή τῆς αὐγῆς.
- Τουλάχιστον, ἀρχίζαν με σιωπὴ, μέσ' στὴ σιωπὴ. Με δλέμμα ἀχνόφωτο, μέσ' στὴ θαμπόφωτη ὥρα. Με τὸ ἀντιμυνοῦντα τῆς προσμονῆς, καὶ μ' ὀλόκληρη μέρα μπροστὰ τους γιὰ νὰ φτάσουν στὸ «κρεσέντο» τῆς Δύσεως...
- Κ' ἦταν γύρω τὰ πουλόπουλα — τὰ μόνα πλάσματα τοῦ Θεοῦ πού ἔχουν πραγματικὰ τὸ δικαίωμα νὰ ζοῦν. Γιὰτὶ ξέρουμε πότε νὰ ξεπᾶνε καὶ πότε ν' ἀγαπιούνται, πότε νὰ χαίρυνται καὶ πότε νὰ πεδαίνουν...

Index

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΝ ΠΟΥ ΕΝΑΥΤΗΓΗΘΗ ΑΠΟ ΕΛΛΗΝΑΣ ΚΑΙ ΕΧΕΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΔΙΑΚΟΣΜΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΛΗΡΩΜΑ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΨΥΧΗΝ

"Ολυμπία"

Διὰ ΚΑΝΑΔΑ - ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Τὸ μεγαλύτερον, νεώτερον, ταχύτερον Ἑλληνικὸν ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΝ 23000 τόννων ναυπηγήσεως 1953 ταχύτητας 21 μιλίων

GREEK LINE

ΓΕΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ 17-19 ΑΚΤΗ ΜΙΑΟΥΛΗ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ - ΤΗΛ. 470.271

Η ΜΟΝΗ ΧΩΡΙΣ ΧΗΜΙΚΑ

Τὰ μάρμαρα γίνονται καινούργια...

... χωρὶς κόπο με BAB-O. Βρέχετε τὸ μάρμαρο, ρίχνετε λίγο BAB-O, τὸ ξεπλένετε. Ἔτσι, χωρὶς τρίψιμο καὶ τὰ πιὸ παλὰ μάρμαρα ἀοτράφουν σὰν καινούργια...

BAB-O

ΚΑΘΑΡΙΖΕΙ Οἱ ΔΙΑ ΜΑΓΕΙΑΣ πιάτα, νεροχύτες, μάνια πατώματα, νιπτήρες, φυεῖα ΔΕΝ ΒΛΑΠΤΕΙ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟΛΥΜΑΙΝΕΙ - ΞΕΜΥΡΙΖΕΙ BAB-O καὶ ΝΕΡΟ ΕΠΙΤΙ ΚΑΘΑΡΟ ΠΡΟΪΟΝ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΠΟΡΤΟΚΑΛΑΔΑ ΦΙΕ

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΑ

The Grand Macnish

ΓΚΡΑΝ ΜΑΚΝΙΣ

"ΜΙΝΟΣ"

Τό παλαιότερο
οκωτδέζικο ουϊόκυ μέ
τίν βελουδένια γεύσι.

"ΟΛΥΜΠΙΑ" ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ 1 Τ.ΗΛ. 34.720

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΣΥΝΗΘΕΙΑ — ΑΛΣ. 2. ΥΠΕΡΙΟΡ-ΔΑΝΙΑ. 3. ΜΕ — ΩΛ — ΑΕ — ΗΝΗ (ή τανίνη). 4. ΠΡΕΝΣΑ — ΙΟΛΗΣ. 5. ΕΒΑ — ΜΑΤΙ. 6. ΡΟ΄ — ΤΙ-ΤΑΝΙΚΟΥ. 7. ΙΛΟΣ — ΡΩ — ΟΙΣ. 8. ΦΗΜΙΣΜΕΝΟ — ΝΙ. 9. ΟΝΑΡ — ΠΤ΄ — ΥΛΑ. 10. ΧΟΛΑΓΩΓΩΝ. 11. ΑΠΑΤΗΛΑ — ΘΑ. 12. ΙΣΑΡΙ — ΒΑΘΗΣ. ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ. 2. ΥΠΕΡΒΟΛΗ — ΠΙ. 3. ΝΕ΄ (55). 4. ΕΑ — ΟΜΑΧΑΣ. 5. ΗΡΩΝ — ΤΣΙΡΟΤΑ. 6. ΘΙΑΣΟΙ — ΑΗΡ. 6. Ε.Ο. — ΜΠΑΛΙ. 7. ΙΡΑ — ΜΑΡΕΓΓΑ. 8. ΑΔΕΙΑΝΩΝ. 9. ΟΤΙ — ΟΥΓΙΑ. 10. ΑΙΝΗ-ΛΙΚΟ — ΛΩ. 11. ΛΙΝΗ — ΟΙΝΑΝΘΗ. 12. ΖΑΝΣΟΥ-ΖΙ — ΑΣ.

Ο ειδικός συνεργάτης μας επέτυχε με τόν συνδυασμόν τών λέξεων: ΤΑΡΤΟΥΦΟΝ — ΑΓΡΟΚΑΛΙΕΡΓΕΙΑ — ΚΑΠΝΙΣ, σύνθετον 47 βαθμών.

1. Η νύφη έχει τόν άριστό της πόδι πλησιέστερα πρός τόν πόδι του γαμπρού. 2. Τό πέπλο της νύφης, στό κάτω μέρος, είναι πιο φουσκωτό. 3. Τό γιλέκο του γαμπρού στό κάτω μέρος είναι πιο μακρύ. 4. Της κοπέλας πού κατεβαίνει τη σκάλα, πίσω απ' τόν γαμπρό, τόν δεξιά άναση-κόμενο μέρος της φούφτας είναι πιο μαζεμένο. 5. Της όρθης κοπέλας άριστερά, πρό του αυτοκινήτου, τόν ντεκολτέ της δέν φέρε λευκή φάσα. 6. Τό μικρό πλαιό παραθύράκι του αυτοκινήτου (προέκταση μπάρ-μπρίζ) είναι άνοι-κτό. 7. Στο περιστήλιο της εκκλησίας ό άκροισ δεξιάς κύριος έχει τόν χέρι με τόν όποιο χαιρετά συγγενών. 8. Στο περιστήλιο της εκκλησίας, μεταξύ τών συγγενών, λείπει ένας άνδρας (στό κέντρο άκριβός). 9. Όμοιος, ό όρθος κύριος με τόν μωσα, πίσω απ' τόν κεφάλι της νύφης, έχει τόν χέρι του σταυρωμένο αντίστροφα. 10. Τό ένα τμήμα (κιοτόν) της άριστερης κολάνας τών προτυ-λαίων της εκκλησίας, διαφέρει.

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΖΩΗ

ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟ ΚΑΙ ΜΟΝΟ...

Τά προγνωστικά στό ποδόσφαιρο επέτυχαν, λοιπόν, κατά τρόπο συνερπαστικό και οι εισ-πράξεις από τήν κυκλοφορία τών δελτίων φθά-νουν, σνν τώ χρόνῳ, σ' άπίθανα ύψη. "Ηδη, ή κυβέρνηση είναι υποχρεωμένη νά έπιστεύσει τήν αναγγελία μεγάλου προγράμματος κατα-σκευής έργων ύπέρ του άθλητισμού. Οι πλη-ροφορίες μας ανεβάζουν τόν ύψος του ποσού, πού θά διατεθί, σέ 500 εκατομμύρια δραχ-μές με τήν προοπτική νά δαπανηθί μέσα σέ μια πεντεετία.

Τό γεγονός είναι πρωτοφανές, γιατί ποτέ άλλοτε κυβερνώντες τόν τόπο αυτόν δέν είχαν κατανοήσει τόν μεγάλο άθλητικό πρόβλημα της χώρας, ούτε σκέφτηκαν ποτέ νά τόν αντιμετ-ώπουν με ρεαλισμό και πρακτικό πνεύμα, ό-πως γίνεται σήμερα. Στο τέλος της πεντα-ετίας πού ακολουθεί, ή "Ελλάς θά έχη άπο-κτήσει τά μέσα εκείνα πού θά τήν τοποθετή-σουν σέ άνώτερα διεθνή άθλητικά επίπεδα.

Βρισκόμαστε, άναμφιδόλως, ακόμα στήν άρ-χή της μεγάλης προσπάθειας και ίσως τόν δύσκολο δρόμο πού έχουμε νά καλύψουμε τόν καταστροφή δυσκολώτερο ή αναπόφευκτη αντί-δροση πού θά συναντήσουμε, ίδίως στόν όικο-νομικό τομέα. Μήπως, δηλαδή, παρουσιαστούν οι σοφές οικονομικές κεφαλές και άνακαλύ-ψουν ότι «πολλά» είναι τά χρήματα αυτά γιά τόν άθλητισμό, ός πάρουμε τά μισά γιά τούς «πλήκτους» τών διαφόρων κατηγοριών, ή έμ-φανισθούν τίποτε όργανισμοί και άπαιτήσουν «ένα ελάχιστο» ποσοστό ύπέρ του άλφα ή δη-τία σκοπού.

Όμαδική φοβία έχει καταλάβει τούς φι-λάθλους με τήν ιδέα πώς ένα τέτοιο ένδεχόμενο μπορεί νά γίνη πραγματικότητα. Και όχι άδι-καίολόγητα. Γιατί στόν τόπο μας ή πείρα του παρελθόντος σέ κάτι τέτια είναι δυστυχώς πικρή.

Είναι καθήκον όλων μας, λοιπόν, νά έπι-στήσουμε τήν προσοχή τών χειριζομένων τόν ζήτημα. Ούτε δραχμή από τά χρήματα αυτά

δέν πρέπει νά δαπανηθί γι' άλλο σκοπό. Αυ-τόι πού παίζουν ΠΡΟ-ΠΟ, έχουν πάντοτε ύπ' όψη τους ότι με τόν πεντάδραχμο της συμ-μετοχής τους στό παιχνίδι, βοηθούν στήν άνα-διομουργία του άθλητισμού της χώρας. Αυτό άλλωστε είναι και τόν σλόγκαν τών διαφημί-σεων του ΟΠΑΠ. Άλίμονο άν τά χρήματα άλ-λάξουν προορισμό και χαρακτηρισθί ό θεσμός σάν ένας «έθελοντικός» τρόπος φορολογίας γι' άλλους σκοπούς, έκτός από τούς άθλητικούς. Τότε, όλοι μας οι κόποι, όλες μας οι προσπά-θειες και τά όνειρά μας γιά μία καλύτερη άθλητική "Ελλάδα θά πάνε χαμένα.

"Ας μήν είμαστε, όμως, προάγγελοι κα-κών. Οι σκέψεις αυτές ίσως νά δημιουργήθη-καν από υπερβολική ευθιξία στό άθλητικά ζη-τήματα γιατί θέλουμε τήν προσπάθεια της αναδιομουργίας του άθλητισμού από μία πο-λύ ευαίσθητη σκοπιά του συναισθηματικού μας κόσμου, όπου κάθε τι δυσάρεστο παίρνει όγ-κώδεις διαστάσεις και μάς τρομάζει.

Νομίζω ότι ή μέχρι σήμερα πολιτεία της κυβερνήσεως γιά τόν άθλητισμό, υπήρξε άσφα-λώς ή ένδεξιγμένη και τόν γεγονός αυτό προσ-φέρει σάν έγγύηση στό ότι οι φόβοι μας είναι άδικαιολόγητοι και ότι τόν άθλητικό πρό-βλημα της χώρας θά βρή τήν λύση του.

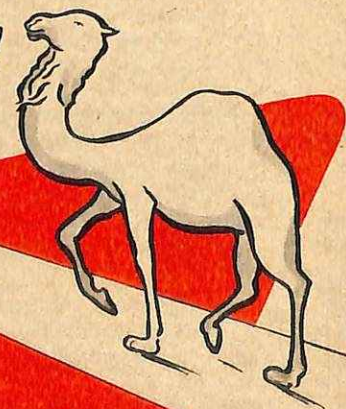
Είμαι δέδοισ, πώς ή αναγγελία του με-γάλου άθλητικού προγράμματος αναδιομυρ-γίας θά γίνη δεκτή από όλους τούς "Ελληνες με υπερηφάνεια και αίσιοδοξία. Η ολοκλη-ρωση του έργου θά άπαιτήση όχι μόνο τόν καλό προγραμματισμό και τήν σκληρή έργα-σία τών έντεταλμένων όργάνων, αλλά και κά-θε δραχμή πού είναι δυνατόν νά έξοικονομηθί. Τά καινούργια στάδια, τά γήπεδα, τά κολυμ-πητήρια και τά γυμναστήρια θά κατακλυσθούν σύντομα από τά έλληνικά νεάτα. "Εκεί μέσα θά άναπλασθί ή νεολαία πού άσφαλώς θά μάς χάριση σύντομα άθλητικές νίκες σέ διεθνή επίπεδα.

Γ. ΓΙΑΜΑΛΗΣ

"ΜΙΝΟΣ"

Ο γνωστός
δρόμος
άκολουθήστε τον!!

λίγο...

Kāμελ

...λίγο αλλά συχνά

ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ ΣΤΗΝ ΠΕΝΝΑ ΜΕ **Kāμελ** ΒΑΜΜΕΝΑ

'Εδω κι' 'Εκεί

■ ■ ΤΡΙΑΝΤΑ έννέα χιλιάδες αντί-τυπα του «Δρος Ζιόγκο», του περί-φημου διδύλου του Μπόρις Παστερ-νάκ, πουλήθηκαν ήδη στήν Πολωνία. Τό διδύλο πουλιέται σέ άγγλική, γαλ-λική και γερμανική μετάφραση, γιατί ή κυκλοφορία του στήν πολωνική γλώ-σα έχει άπαγορευθί.

■ ■ ΣΤΟΝ κόσμο υπάρχουν 700 εκα-τομμύρια ένήλικες πού δέν ξέρουν ά-νάγνωση και γραφή.

■ ■ ΣΤΗΝ Άγγλία όλοι οι πυροσβέ-σται εφοδιάσθηκαν μ' ένα ξυπητήρι νέου τύπου. Άντί νά κουδούνιζι, τόν ξυπητήρι αυτό άναδίδει μυρωδιά και-ομένου έλαστικού.

■ ■ ΣΕ ΜΙΑ άγγελία κολλημένη έξω από τήν είσοδο μιας τραπεζής στή Νέα "Υόρκη, οι διαβάται διάβαζαν τις προάλλες:

«Τό ράντσο του μέλλοντος: τόν ράν-τσο τών γάτων.

Πρόκειται νά ιδρύσωνε στήν Καλι-φόρνια ένα ράντσο 100.000 γάτων. Κάθε γάτα θά δίνι κατά μέσον όρον 12 γατάκια τόν χρόνο. Τά έδωματα γά-των πουλιούνται 30 σέντς τόν κομμά-τι. Υπολογιστέ οι μόνοι σας. Έχοντας ύπ' όψη ότι 100 έργάται μπορούν νά γράσουν 5.000 γάτες τήν ημέρα, προ-βλέπουμε ένα καθαρό κέρδος από 10.000 δολάρια τήν ημέρα.

Πώς θά τρέφωμε τούς γάτους; "Ιδρύοντας, κοντά στό ράντσο τών γάτων, ένα άλλο μ' ένα εκατομμύριο ποντικών. Η άναπαραγωγή τών πον-τικών είναι δώδεκα φορές ταχύτερη απ' τήν άναπαραγωγή τών γάτων. Θά έχωμε έπομένως άρκετους ποντικούς γιά νά θρέψωμε τούς γάτους μας.

Πώς θά θρέψωμε τούς ποντικούς μας;

Θά τούς δίνωμε τά πτώματα τών γάτων μετά τήν έκδορά.

Έτσι, δίνοντας στους γάτους νά τρώνε τά ποντικά και στό ποντικά νά τρώνε τούς γάτους, θά έχωμε τά δέρματα τών γάτων τζάμπα.

Οι μετοχές μας πουλιούνται εδω, 5 σέντς ή μισά.

Η ζήτηση μετοχών ήταν τόσο μεγά-λη, πού ή τράπεζα άναγκάσθηκε νά άποσύρη τήν άγγελία.

■ ■ ΣΤΟ στρατό της δημοκρατίας του Σαν Σαλβαντόρ υπάρχουν 46 στρατηγί. Άναλογία: ένας στρατη-γός γιά 70 στρατιώτες.

■ ■ ΓΙΑΝΝΗΣ κενά... Η κ. Κλαί-ρη Μπούβ Λιούς, άλλοτε πρέσβειρα τών Η.Π.Α. στήν "Ιταλία και πρεσε-χώς στή Βραζιλία, τελείωσε τή συγ-γραφή της αυτοβιογραφίας της. Πριν έκδοθί σέ διδύλο, ή βιογραφία θά δη-μοσιευθί στό άμερικανικό περιοδικό «Λάιφ». Τό ποσό πού θά καταβάλι τόν περιοδικό γιά τή δημοσίευση εί-ναι 175.000 δολάρια. Τή σχετική συμφωνία τήν έκλεισε ό σύζυγος της συγγραφέας και πρεσβευτίνος κ. Χένρυ Λιούς και... ιδιοκτήτης του «Λάιφ».

● ΚΑΤΑ τήν τελευταία πολύ σύν-τομη επίσκεψή του στό Παρίσι, ό δι-άσημος κωμικός Ντάν Κλη ρωτούσε σέ κάθε πρόσωπο πού του παρουσία-ζαν:

—Γιά ποιό λόγο νομίζετε ότι τό-σοι ήθοποιοί κυκλοφορούν μέσα σέ ώ-ραιότατα, μεγάλα και πολυτελή αυ-τοκίνητα;

Αυτό, μόνο και μόνο γιά νά τούς πη έμπιστευτικά στ' αὐτί «τη δική τους» άπάντηση.

—Είναι άπλούστατο. Διότι δέν μπορεί κανείς ν' αγοράσι λεωφορείο επί πιστώσει...

● Ο ΑΡΧΑΡΙΟΣ αυτοκινητι-στής στόν πεπειραμένο:

—Έσείς πού οδηγείτε χρό-νια, δέ μου λέτε, σας παρακα-λώ, πότε παρουσιάζει συχνό-τερα θλάβες ή μηχανή;

—Συνήθως είκοσι με τριάν-τα χιλιόμετρα μακριά απ' τόν κοντινότερο συνεργείο...

● —ΚΑΙ τώρα πού σας έξήγησα τί σημαίνει ή λέξη «πανικός», θέλω νά μου πητε ένα παράδειγμα, λέει ό δά-σκαλος. Σήκω έσύ, Γιάννη.

Και ό Γιαννάκης.

—Παράδειγμα πανικού είναι ό μπαμπάς μου. Κάθε φορά πού ή μα-μά πάει ταξίδι, ό μπαμπάς τρέχει στό σπίτι της γειτόνισσας. Φοβάται τόσο πολύ νά μείνι τή νύχτα μόνος...

ΤΙ ΛΕΝΕ:

"Όλες οι γυναίκες είναι ίδιες. Μόνο οι περιστάσεις αλλάζουν.

Άλφονς Κάπ

"Η άληθινή άρετή είναι αμόρο-μητη, είναι ή έλλειψη κάθε προσ-πάθειας. Όσο υπάρχει προσπά-θεια γιά τήν άρετή, αυτό δέν εί-ναι άκόμη άρετή.

Κρισναμούρτι

"Η άγάπη θέλει άγάπη. 'Ιταλική παροιμία

Οι πιστοί σύζυγοι αγαπούν τις γυναίκες τους. Έκεί οι όμως πού τις άπατούν, τις λατρεύουν. Μπωβαρσαί

Οι γυναίκες ξέρουν νά κάνουν τούς άντρες εύτυχισμένους μό-νο όταν βρίσκονται στό φθινό-πωρο της ζωής τους. Μπαλζάκ

Με τήν έλευθερία του τύπου, ό-λα γίνονται δύσκολα, χωρίς ό-μως αυτήν τίποτε δέν εί-ναι δυ-νατόν.

Λαμαρτίνος

Δέν υπάρχει σημείο πού νά βρίσκεται τόσο ψηλά, ώστε νά μπορή κανείς νά πη: «Αὐτή εί-ναι ή κορυφή».

Γιάσα Χάιφες

"Η συνείδηση δέν είναι κάτι πού σας έμποδίζει νά κάνετε ώ-ρισμένα πράγματα..., σας έμπο-δίζει μόνο νά τ' άπολαύσετε.

Άμπελ Γκρήν

● Ο ΜΑΡΙΣΕΛ Πανιόλ δέχθηκε τις προάλλες τήν επίσκεψη ενός νεαρού ποιητού πού του άπήγγειλε ένα ποί-ημα τόν ατέλειωτο και άναίερο.

—Δέ διαβάσατε ποτέ σέ κανέναν αυτό τόν ποίημα; ρώτησε ό Γάλλος ά-καδημαϊκός.

—Όχι, ποτέ.

—Όστε, λοιπόν, δέν είναι αυτός ό λόγος πού έχετε τόν ένα σας μάτι μαυρισμένο;

● ΎΣΤΕΡ απ' τόν πρώτο μά-θημα πυγμαχίας, ό προπονη-τής ρωτάει τόν νεαρό μαθητή: —Λοιπόν, θάβλεπε νά γίνης πυγμαχός;

—Νά σας πώ, άν είναι γρα-φτό μου νά γλέτω άστρα, νο-μίζω πώς είναι προτιμότερο νά γίνω άστρονόμος.

—Αν ό Σαίξπηρ ζούσε σήμερα, θά τόν θεωρούσε ό-λος ό κόσμος φαινόμενο.

—Ασφαλώς, θά ήταν πάνω από 350 έτών.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΑ ΜΟΝΤΕΛΛΑ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ ΜΟΥΡΙΑΔΗ

"ΦΑΙΝ"

Σεβρώ
Eau de Cologne ή λευκό

"ΑΔΤΑ"

Call: Edelweis

ΤΑ ΜΠΑΛΛΟΝΙΑ του έξωφύλλου του προηγούμενου τεύχους τών ΕΙΚΟΝΩΝ είναι της Βιομηχανίας Πλαστικών και Έλαστικών Προϊ-όντων
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΣΚΟΥΤΗ
Άριστοτέλους 22

ΕΝΑ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ ΧΟΜΠΥ

Τόν «παλιό καλόν καιρό» οι άρχον-τοπούλες έπλεκαν κοπανέλια και συν-αγωνίζονταν μεταξύ τους ποιά θά πα-ρουσιάζει τά ώραιότερα και δυσκολώ-τερα χειροτεχνήματα πού νά φέρουν τήν προσωπική τους σφραγίδα. "Η-ταν, δηλαδή, ένα πολύ ώραίο και χρή-σιμο χόμπυ. Σήμερα τά κοπανέλια τά θυμούνται μοναχα οι μεγαλογιαγί-δες.

"Αλλά ένα νέο χόμπυ ήλθε νά άν-τικαταστήσει τώρα τόν παλιό. Η πλε-κτομηχανή PASSAP! Μή γελάτε, ή πλεκτομηχανή PASSAP πού σας δίνει τήν εύκαιρία περνώντας εύχάριστα τόν διαδίσκο καρό σας νά παρου-σιάζετε στόν κύκλο σας προσωπικές σας δημιουργίες αξιοθαύμαστες. Δη-λαδή, είναι ένα περίφημο PASSAP-TEM-PO. Άλλά ός άφήσουμε τά καλαμπού-ρια... Η πλεκτομηχανή PASSAP δέν εί-ναι μόνον μία εύχάριστη άπασχόλη-σις. Άλλά και μία πηγή έσοδων γιά κάθε νοικοκυρά. Έλάτε στήν έκθεση PASSAP —Νίκης 21— και θά διαπι-στώσατε μόνη σας τήν αξία της PAS-SAP.

● ΧΑΡΟΥΜΕΝΟΣ ό κάου-μπού έ-πιστρέφει στό ράντσο του. Παντρεύ-τηκε πριν από λίγο και μεταφέρει τή γυναίκα του καθισμένο πίσω του, πάν-τω στ' αλγο. Σφυρίζει εύθυμα, όταν τ' αλγο κάνει ένα στραβοπάτημα.

—Ένα, λέει ό κάου-μπού.

—Ένα χιλιόμετρο παραπέρα, νέο στραβοπάτημα τόν ζωώ.

—Δύο, μουρμουρίζει ό κάου-μπού.

—Υστερ' από δύο χιλιόμετρα τ' α-λγο στραβοπατάει ξανά.

—Τρία, ξεφωνίζει θυμωμένος ό κά-ου-μπού.

Σταματάει τόν ζωώ, προστάζει τή γυναίκα του νά κατεβί, δγάζει τόν πι-στόλι του και σκοτώνει τ' αλγο.

—Ό, κάνει ή νεόπαντρη. Ένα τό-σο ώραίο ζωώ!... Δέν έπρεπε νά...

Ό κάου-μπού της ρίχνει ένα βλέμ-μα παγερό.

—Ένα! λέει άπλούστατα.

● ΚΑΠΟΙΟΣ, πού κατηγορείται γιά υπεξαίρεση και έχει ήδη καταδικασθί γιά τόν ίδιο λόγο πέντε χρόνια, πηγαίνει στό δικηγόρο του.

—Μελέτησα τήν ύπόθεσή σας, τού λέει ό δικηγόρος, και νομίζω ότι θά σας στοιχίσει περισσότερα απ' τήν πρώτη φορά.

—Μά πώς είναι δυνατόν; Δέν κά-νατε, λοιπόν, καμιά πρόσδο μέσα σέ πέντε χρόνια;

● ΜΙΑ κυρία φιλάρεσκη, θέλοντας ν' άνοίξη κουδέντα με τόν δικτυκάτοπο Τζωτζέ Μπέρναρ Σώ, τόν πλησίασε κάποτε σ' ένα σαλόνι κι άρχισε:

—Μου φαίνεται πώς σας είδα χτές κάπου...

Ό Σώ όμως, πού δέν είχε καμμία διάθεση γιά κουδέντα με τή φιλάρε-

● «Η ΔΙΓΑΜΙΑ —είπε πρό ήμερών ό "Ερρολ Φλνύ— είναι νά έχης μία γυναίκα παραπάνω απ' ό,τι πρέπει»

και ή μονογαμία... ακριβώς τόν ίδιο».

ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ ΕΣΠΑΣΑΝ ΤΟΥΣ ΔΙΣΚΟΥΣ, ΣΤΗ ΡΩΜΗ ΤΟΝ ΠΑΡΕΚΑΛΕΣΑΝ ΝΑ ΣΩΠΑΣΗ...

Ο ΜΟΥΛΟΥΤΖΙ ΔΕΝ ΤΡΑΓΟΥΔΗΣΕ ΤΟΝ "ΛΙΠΟΤΑΚΤΗ",

Γράμμα από την Ρώμη της κ. ΡΟΖΙΤΑΣ ΣΩΚΟΥ - MARADEI

(Φωτ. UBERTO GUIDOTTI)

Ο Ουμπέρτο Γκουιντόττι είναι ένας παράξενος φωτογράφος. Σιχαίνεται το «φλάς», τριγυρίζει μόνο με τη μηχανή στο χέρι, δίχως τ... μπαούλα που κουβαλούν οι συναδέλφοί του και δα... ζει φωτογραφίες σκοτεινές, που θαμ... πάνουν στη μετέβυση, σε σημείο να χάνονται τα περιγράμματα. Έχει όμως αναμφιδότως ένα «στυλ» δικό του και μόλις σκάνεται σ' ένα κέντρο να φωτογραφηθεί έναν τραγουδιστή, όλοι τρέχουν με τα «φλάς» στο χέρι. Για να καταδεχθώ ν' αφήσω τη θέση του ο Γκουιντόττι —λένε— θα πη πως η πό... α αυτή αξίζει ιδιαίτερα. Φυσικά, όμως, μόλις τους δει να φθάνουν, εκείνος εκνευρισμένος ξανακάθεται και, σε λίγο, το παιχνίδι ξαναρχίζει.

Γι' αυτά όλα τα ενδιαφέροντα, όταν ο Γκουιντόττι μου τηλεφώνησε: «Ο Μουλουτζί βρίσκεται στη Ρώμη και πήμε για φωτογραφίες. Έρχεσαι;», δεν δίστασα στιγμή.

Η πρώτη συνάντηση έγινε στο «Τζίκου Κλούμπ» (προφορά Ιταλική), που έχει και το όνομα «Ρούπε Ταρπέα». Μέσα είναι γεμάτο αρχαία, που ο ιδιοκτήτης επιμένει να παρουσιάσει ως αυθεντικά. Στα σημεία που δεν σκεπάζονται από τις δελουδινές κουρτίνες, ο τοίχος δείχνει πομπησιανός. Κοντά στην ορχήστρα, ο Μουλουτζί έκανε πρόβες για τη βραδινή «πρεμιέρα» του: Στενό παντελόνι, χαλαρό πουλόβερ, άσπρο πουκάμισο βραδινό, μπλε δελουδινό σακάκι κ' ένα χρωματιστό μαντήλι που κρεμόταν από την δεξιά κάτω τσέπη μέχρι το γόνατο.

Ο Μουλουτζί είναι μαυριδερός (από 'Αλγερινό πατέρα και Γαλλίδα μητέρα), κοντός και πολύ άσχημος. Στον κινηματογράφο παίζει από μωρό παιδί. Σήμερα, στα τριαντατέσσερα χρόνια του, συνεργάτης του Ζακ Πρεβέρ, συνθέτης, συγγραφέας διβλίων, που κέρδιζαν λογοτεχνικά βραβεία, όπως είναι τα «La guerre buissonnière», «L' enragé inviolable» και το περίφημο «Henri», κερδίζει καινούργια δόξα σαν ένας από τους τέσσερις μεγάλους του γαλλικού τραγουδιού ('Αζναβούρ, Μοντάν, Μπεκά). Τα ρυθμικά τραγούδια του, βεληματικά μονότονα, παίρνουν τα θέματα τους από μία πικρή πραγματικότητα, χωρίς απελπίσεις και δράματα, υποταγμένη αλλά και αποφασιστική. Ο τελευταίος του θρίαμβος (μέσα στις τρεις μέρες που ήρθε ο Μουλουτζί στη Ρώμη, ο δίσκος του είχε εξαντληθεί) είναι ο «Λιποτάκτης»:

Κύριοι, που σας λένε μεγάλους,
Σας κάνω ένα γεμάτο
Που ίσως διαβάσετε
"Αν θα ήθετε τον καιρό.
Πολύ λίγο έλαβα
Τα χαρτιά μου
Για να πάω στον πόλεμο
Πολύ από την Τετάρτη του θανά.
Κύριοι που σας λένε μεγάλους
Τον πόλεμο δεν θέλω να τον κάνω
Δεν είμαι πάνω στη γη
Για να σκοτώσω τον φτωχόκοσμο.
Κι' όχι για να σας στενοχωρώσω
Μα πρέπει να σας πω
Πώς οι πόλεμοι είναι κουταμάρες
Κι' ο κόσμος τους έχει βαρεθεί
'Από τότε που γεννήθηκαν
Βλέπω να πεθαίνουν άδελφια

Βλέπω να φεύγουν πατεράδες
Και να κλαίνει παιδιά.
Είναι αχμάλωτοι
Τους έκλεψαν την ψυχή τους
Τους έκλεψαν τις γυναίκες τους
Και όλο τους το άγαρμμένο παρελθόν.
Αδείο πρωί - πρωί
Θα κλείσω την πόρτα μου
Θα πάω να 'ητανέψω τη ζωή μου
Σε στεριά και σε θάλασσα
'Από τον Γαλιό ως τον Καινούργιο Κόσμο

Και θα λέω στους ανθρώπους
Χαφέτε τη ζωή,
Διώξτε τη φτώχεια
Είμαστε όλοι αδελφοί
"Όλοι συμπατριώτες.
"Αν πρέπει να χυθεί αίμα
Πηγαίνετε να χυστεί το δικό σας
Κύριοι που σας λένε μεγάλους,
"Αν με καταδιώξετε
Πήτε στους χωροφύλακες
Πώς είμαι άσπρος και μπορούν να πι...
σοβολήσουν.

Η γαλλική λογοκρισία, που δεν συγκινείται εμπρός σε καμιά ανηθικότητα, έγινε εξαλλή με τον «Λιποτάκτη». "Όχι γιατί υπήρχε τίποτα το επαναστατικό στους στίχους (ό ήρωας τονίζει πως είναι άσπρος), αλλά γιατί, στη δυσκολώτατη αυτή στιγμή της γαλλικής πολιτικής, τραγούδια που υμνούν την παθητική άρνηση της πάλης

θεωρούνται πιο επικίνδυνα από όποιον διπλοτέ αριστοτερισμό. Συγγραφέας των στίχων είναι ο γνωστότατος Μπορίς Βιάν, μάστορας ορχήστρας «μπή-μπότ» που έγινε διάσημος από μία λογοτεχνική απάτη. Από τότε, δηλαδή, που δημοσίευσε το ανήθικο «Θα φτύσω στους τάρους σας», με ψευδώνυμο, παρουσιαζόμενος σαν διωγμένος 'Αμερικανός νέγρος. Το όνομα του Βιάν συνέτεινε στην απαγόρευση του τραγουδιού, γιατί κανείς δεν άνεγνώριζε στο συγγραφέα τόσων χυδαιότητων το δικαίωμα να παρουσιάζεται σαν άγνος υπερασπιστής του φτωχόκοσμου.

ζωγράφος, λογοτέχνης...

Το γεγονός πάντως είναι πως οι δίσκοι του «Λιποτάκτη» κατασχέθηκαν, έγιναν κομμάτια και στη Ρώμη παρακάλεσαν τον Μουλουτζί να μην τραγουδήσει τη μεγαλύτερη επιτυχία του. Στο «Τζίκου Κλούμπ» μάς υποδέχτηκε με απλότητα, κοιτάζοντας, εν τούτοις, λίγο περίεργα τον φωτογράφο. ('Αργότερα, ο Γκουιντόττι ωμολόγησε ότι είχαν ανταλλάξει χοντρά λόγια για μία κοπέλα στο Παρίσι και ότι απορούσε πως ο Μουλουτζί τον χαιρέτησε και).

Το παρελθόν του Μουλουτζί είναι καθαρά κινηματογραφικό. Οι παλιότεροι φίλοι του καλού γαλλικού σινεμά θα τον θυμούνται, αλητόπαιδο, συνήθως αντιπαθητικό, στα φιλμ «Les disparus de Saint Agis» (που το παρουσίασε και

η Κινηματογραφική Λέσχη), «L' enfer des anges», «L' entraîneuse», «La guerre des gosses» και στη μεγάλη του επιτυχία «Les inconnus dans la maison», το 1941, που είδαμε στην 'Αθήνα ύστερα από τον πόλεμο. Για τον Μουλουτζί, το τέλος του πολέμου παρουσίαζε ένα μεγάλο πρόβλημα, το συνθιγμένο πρόβλημα των ήθοποιών που υπήρξαν παιδια-θαύματα. 'Επρεπε να αντιμετωπίσει την ηλικία του. Δοκίμασε τη ζωγραφική, τη διακοσμητική, τη λογοτεχνία ως τη στιγμή που ήρθε το σωστό του δρόμο: Το τραγούδι, συχνά γραμμένο από τον ίδιο, όπως το γνωστότατο «Mea culpa».

—Σαν τραγουδιστή πλέον με ξαναβρήκε ο κινηματογράφος, καθώρισε γελώντας την επομένη το μεσημέρι, καθώς σταματούσε για να θαυμάσει τις αριστουργηματικές «φροντάνες» της Πιάτσα Ναβόνα.

—Πρώτος ο 'Αντρέ Καγιότ με βοήθησε με δυο έργα που είχαν μεγάλη επιτυχία, το «Δικαιοσύνη όμιλησε» και το «Είμαστε όλοι δολοφόνοι». 'Υστερα τραγούδησα πρώτη φορά στον κινηματογράφο στο σκέτος του σωφέρ που ονειρεύεται την Φρανσουάζ 'Αρνούλ, σ' ένα φιλμ εύθυμο, όπου γνώρισα τον Βιτόριο Ντέ Σικα και άλλους 'Ιταλούς ήθοποιους.

Είχαμε καθίσει σε μία «τραταρία». 'Ο Μουλουτζί παρήγγειλε «φρασκάτι».

—Μά, έχετε άλλο όνομα; Μόνον Μουλουτζί;

—Οι φίλοι μου με λένε «Μουλού», ο παπας με βάφτισε Μαρσέλ.

—Τι να πιστεύουμε για τον «Λιποτάκτη»; 'Αντιπροσωπεύει τις ιδέες σας;

—Είμαι 'Αλγερινός, δεν με συμφέρει να έχω ιδέες! Και γέλασε.

Η ώρα όμως είχε περάσει. Χαιρέτησα τον Μουλουτζί και τον Γουιντόττι και τους άφησα να πίνουν το «φρασκάτι».

«Φρασκάτι» και... ρετσίνα

Το ίδιο βράδυ, πριν από την παράσταση, ο «Μουλού» έκανε μία εξαιρετικά επιτυχημένη εμφάνιση στην τηλεόραση και τα μεσάνυχτα τραγούδησε στο «Τζίκου Κλούμπ», με το ίδιο πάντα φαρδύ πουλόβερ, το ίδιο επίσημο κάτασπρο πουκάμισο.

Πέρασε μία βδομάδα, το συμβόλαιο του «Μουλού» τελείωσε και κόντευα να ξεχάσω το γεγονός, όταν χτύπησε το τηλέφωνο:

—Εδώ Μαρσέλ Μουλουτζί. Φεύγω σε λίγο και ήθελα να σας πω κάτι.

—Μάλιστα;

—Το «φρασκάτι» μου θυμίζει πολύ την αθηναϊκή ρετσίνα! Γι' αυτό το παραγγέλω πάντα.

Το τηλέφωνο έκλεισε πριν προλάβω να ρωτήσω: Πότε ήρθε ο Μουλουτζί στον τόπο μας; Πού ήπιε και... εξετίμησε τη ρετσίνα; 'Αγνωστον!

ΡΟΖΙΤΑ ΣΩΚΟΥ-MARADEI

Ο «ΛΙΠΟΤΑΚΤΗΣ» ΧΑΡΗΚΕ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΣΑΝ ΠΟΥΛΙ ΤΗ ΣΥΝΤΟΜΗ ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΗΛΙΟΛΟΥΣΤΗ ΡΩΜΗ

Στή σιωπηλή σύγκρουση με τον Αυτοκράτορα, κέρδισε ο 'Ακιχίτο- ή εύτυχία

(Συνέχεια από σελ. 12)

Στις 9½ ακριβώς το πρωί της 28ης Νοεμβρίου 1958 ένας ηλικιωμένος κύριος έμπαινε στο 'Ανάκτορο Τοκιδαμάτσου. Κάθε Τρίτη και Παρασκευή, ο δρ Κοιζούμι Σίνζο, καθηγητής της Αυτότο Αυτοκρατορικής 'Υψηλότητας του πρίγκιπος-διαδόχου 'Ακιχίτο, έρχόταν για το μάθημα της σύγχρονης ιστορίας.

Ο δρ Κοιζούμι άνοιξε το διδύκιο του και έτοιμάζεται να άρχισή το μαθήμα. Ο 'Ακιχίτο χαμογελά.

—Χοντόνι γιοκάτα —θαυμάσια— λέει ο πρίγκιπ.

Και ο γερο-δάσκαλος επαναλαμβάνει:

—Χοντόνι γιοκάτα!

Και ήταν αλήθεια θαυμάσια, γιατί την προηγούμενη ημέρα, στις 11½ το πρωί, η είδηση είχε ανακοινωθεί επίσημως:

«Ο αυτοκρατορικός πρίγκιπ 'Ακιχίτο, διάδοχος του Ιαπωνικού αυτοκρατορικού θρόνου, θα νυμφευθεί την δεσποινίδα Μιτσικό Σόντα —μία κοινή θνητή».

Την προηγούμενη ημέρα επίσης η δεσποινίς Μιτσικό Σόντα και η οικογένειά της είχαν παρουσιασθεί στον Αυτοκράτορα και την Αυτοκράτειρα.

Πραγματικά, την περασμένη ημέρα είχαν κλονισθεί οι πιά παλιές και αστηρές παραδόσεις της Ιαπωνικής Αυλής.

Καθώς, πριν από καιρό, ο δρ Κοιζούμι φυλλομετρούσε το διδύκιο, που έδιδε στον μαθητή του, εύρηκε ένα μικρό φύλλο χαρτί που έγραφε: «Δέν μ' άρεσαν τα κορίτσια που είναι παχεία ή που έχουν χονδρές γάμπες. Μου άρεσαν τα ψηλόλιγνα σαν τίτεις. 'Η άρραβωνιαστικά μου πρέπει να είναι συμπληρωμένη, έξυπνη, να αγαπά το σπόρ όσο και εγώ, να της άρεση η έλαφρά μουσική όπως και η σοβαρή. Πρέπει να χορεύει θαυμάσια και να είναι τέλεια νοικοκυρά. 'Επί πλέον, δεν πρέπει να είναι ψηλότερη από έμμένον. Από τότε ο σύνδεσμος του πρίγκιπα με τον καθηγητή του έγινε στενότερος».

Ο γάμος του διαδόχου ήταν από χρόνια η κυριότερη φροντίδα της αυτοκρατορικής οικογένειας γιατί, σύμφωνα με τα πατροπαράδοτα έθιμα, ο διάδοχος πρέπει να παντρεύεται πριν συμπληρώσει τα 25 του χρόνια —ο 'Ακιχίτο θα τα συμπληρώσει στις 23 Δεκεμβρίου— και να αποκτήσει όσο είναι δυνατό νυμφωγότερα αγόρια.

Κάθε τόσο, η αυτοκρατορική οικογένεια έβινε στον 'Ακιχίτο ένα κατάλογο κοριτσιών, μαζί με τις φωτογραφίες τους. 'Αλλά ο διάδοχος τις επέστρεψε με μικρά σχόλια: «'Ανυπόφορο πρόσωπο», «Μικρό στήθος».

Επανάστασις

Η στάση αυτή του διαδόχου ήταν κιόλας μία μικρή επανάσταση, γιατί από χίλια και περισσότερα χρόνια ο Αυτοκράτωρ —και ο 'Ακιχίτο είναι ο μελλοντικός Αυτοκράτωρ— ήταν υποχρεωμένος να διαλέγει τη γυναίκα του ανάμεσα στα κορίτσια πέντε οικογενειών —των Γκοκίεων— που όλα είχαν ένα κοινό πρόγονο. 'Ετσι, ο 'Ακιχίτο θα έπρεπε, σύμφωνα με την παράδοση, να διαλέξει ανάμεσα σε δέκα περίπου υποψήφιες, από τις οποίες οι πιθανότερες ήταν τρεις.

Η Κιτασιρακάβα Χατσούκο, εξαδέλφη του, 19 χρονών, όμορφη, μοντέρνα, έξυπνη. Όμως την κυνηγά κάποια κακή μοίρα. Ο προπάππος της άποκεφαλίστηκε στη Φορμάδα από θλαγγεινές κυνηγούς κεφαλών, ο παππούς της σκοτώθηκε στη Γαλλία σε αυτοκτονικό δυστύχημα και ο πατέρας της σε ένα αεροπορικό δυστύχημα στη Μανσούρια. Πολύ κακοί οιονοί σε μία χώρα όπου ο κόσμος δίνει τόσο μεγάλη σημασία στην τύχη.

Η Φουσίμι 'Ακίκο, άρχηγός της γυναικείας ομάδας ιππασίας του πανεπιστημίου, χαριτωμένη και καλή χορεύτρια. 'Αλλά είναι 24 ετών και στην 'Ιαπωνία μία κοπέλα 24 ετών θεωρείται

πολύ γριά για να παντρευτεί έναν άνδρα 25 ετών.

Η Σιμίζου Σουνίκο δεν έχει αυτό το μειονέκτημα, γιατί είναι 20 μόλις ετών, άλλ' έχει ένα άλλο: Η μητέρα της ήταν πολύ καιρό άρρωστη και υπήρχε φόβος μήπως η κόρη ήταν τόσο φιλάσθενη όσο και η μητέρα.

Αυτοί ήταν τουλάχιστον οι επίσημοι λόγοι για τους οποίους ο 'Ακιχίτο δεν φαινόταν πρόθυμος να παντρευτεί καμιά από τις νέες που θα έπρεπε να διαλέξει, αν ακολουθούσε πιστά την αυτοκρατορική παράδοση.

Γνωριμία

Ηταν πιά άνοιξη του 1957 και η αυτοκρατορική οικογένεια έβλεπε με απελπισία ότι ο διάδοχος πλησίαζε να συμπληρώσει τα 25 του χρόνια, χωρίς όμως να αποφασίζει να παντρευτεί. Και οι υποψήφιες, φυσικά, ήταν άφρονες. Το ταχυδρομείο του 'Ακιχίτο ήταν κάθε μέρα γεμάτο έρωτικές εξομολογήσεις. Περισσότερα από 72.000 κορίτσια του είχαν εκδηλώσει με φλογερά γράμματα τον έρωτά τους. Ο 'Ακιχίτο όμως δεν συγκινήθηκε από καμιά.

Έτσι έβασε το καλοκαίρι του 1957. Όπως κάθε καλοκαίρι, ο διάδοχος και η καλή κοινωνία του Τόκιο περνούν τις διακοπές τους στο Καρουιζάβα, στους πρόποδες του όρους 'Ασάμα, μέσα σε ένα μεγάλο δάσος πεύκων, γεμάτο φασιανούς, σπάνιες πεταλούδες, πέδικες και κάθε είδους κυνήγι.

Στο Καρουιζάβα το πρωτόκολλο δεν είναι τόσο αυστηρό, όσο στην Αύλη του Τόκιο. Πριν από λίγα χρόνια, το περιβάλλον του σκανδαλίστηκε αρκετά, καθώς ο 'Ακιχίτο επισκέφθηκε ένα ξένο διπλωμάτη και έμεινε μαζί του «κουτοσπίνοντας» λίγη σαμπάνια. 'Αργότερα έπληξε στην Εύρωπη, από όπου επέστρεψε ακόμη περισσότερο αλλοιωμένος. Τον φωτογράφησαν καθώς κάπνιζε. Σε αγώνες ιππασίας έχασε. Και στο τένις δέχτηκε να πάρει μέρος σε μία παρτίδα με ερασιτέχνες.

Έτσι, στις 19 Αυγούστου, ο διάδοχος με τον αδελφό του έπαιξαν μία παρτίδα τένις με ένα νεαρό 'Αμερικανό και μία νεαρή 'Ιαπωνίδα, την Μιτσικό Σόντα, που την έβλεπαν για πρώτη φορά.

Η Μιτσικό φορούσε ένα άσπρο σόρτ και γκρι πουλόβερ. Τα μαλλιά της τα είχε δεμένα με μία μαύρη κορδέλλα. Οι δυο νεαροί πρίγκιπες ένθουσιαστήκαν από τη γνωριμία της.

«Τι θαυμάσιο κορίτσι!», έλεγαν στους λίγους φίλους που ήταν τότε η συντροφιά τους. Και όλοι μαζί άρχισαν να την σχολιάζουν. Η δεσποινίς Μιτσικό, άγνωστη σχεδόν σε όλους, φωτογραφίστηκε εκείνη την ημέρα στο πιάδι του πρίγκιπα.

Ο ίδιος ο 'Ακιχίτο της έπληξε μερικές πόδες. 'Υστερα από λίγες ημέρες της έστειλε τις φωτογραφίες της.

—Ποιά, άραγε, να είναι αυτή η Μιτσικό; σκεφτόταν ο γερο-καθηγητής, που δεν του ξέφυγε τίποτε.

Ειδύλλιο

Και σε λίγο άρχισε να μαθαίνει τα καθεκαστά. Η Μιτσικό είναι κόρη του προέδρου μίας μεγάλης αλευροβιομηχανίας —της εταιρίας Νισίν—, η δεύτερη από τα τρία κορίτσια του και τα πέντε παιδιά του. Η ανατροφή της ήταν πολύ αυστηρή. Έξυπνη και αγαπητή στους συμφοιτητές της, ήταν κιόλας πρόεδρος της 'Ενώσεως Φοιτητών. Μιλά πολύ καλά αγγλικά και έχει πάρει και ένα βραβείο σε ένα φιλολογικό διαγωνισμό, που είχε προκηρύξει η έφημερίς «Γιομζούρι» με θέμα: Τί σκέπτομαι στα είκοσι χρόνια μου».

Η οικογένειά της δεν είναι άριστοκρατική, αν και ήταν «σαμουράι» ως τα 1872, που κατάρχθηκε η μικρή αριστοκρατία. Όμως όλη η οικογένεια είναι καλή και μορφωμένη. 'Αλλά —μεγάλο έμπόδιο— είναι καθολική.

Ο καθηγητής Κοιζούμι συνεχίζει τις έρευνές του. Και εξακριβώνει ότι η οικογένεια είναι μόνον καθολική, αλλά υπάρχουν και δυο εξαιρέσεις: Η Μιτσικό και μία από τις αδελφές της. Καλό σημάδι, γιατί κανείς χριστιανός δεν μπορεί να γίνει μέλος της αυτοκρατορικής οικογένειας, αφού ο Αυτοκράτωρ είναι ο άρχηγός της σινοιστικής θρησκείας.

Όταν τελείωσε την έρευνά του, ο καθηγητής έπεσκέφθη την οικογένεια Σόντα και της εξήτησε να γίνει η Μιτσικό μέλος της ομάδας του τένις του πρίγκιπος. Η οικογένεια δέχτηκε.

Με το τέλος του καλοκαιριού, όλοι επέστρεψαν στο Τόκιο. Η Μιτσικό ξαναγύρισε στο πανεπιστήμιο και ο 'Ακιχίτο στο 'Ανάκτορο Τοκιδαμάτσου, όπου, σύμφωνα με τους κανόνες, ο διάδοχος ζή μόνος από ηλικίας τριών ετών και περιβάλλεται από την μικροσκοπική Αύλη του. Τους γονείς του τους βλέπει μία μόνο φορά την εβδομάδα.

Καθώς περνούσε ο καιρός, όλη η 'Ιαπωνία προσπαθούσε να μαντέψει ποιά θα ήταν η μελλοντική Αυτοκράτειρα. Κανείς όμως δεν ήξερε ότι ο 'Ακιχίτο είχε αποφασίσει και ότι η επικοινωνία του με την αγαπημένη του δεν σταμάτησε ούτε στιγμή: γράμματα, τηλεφωνήματα, μηνύματα —δλα φυσικά μυστικά. Και την άνοιξη του 1958, ένα γράμμα του 'Ακιχίτο φθάνει στην Μιτσικό: «Θέλεis να γίνεις γυναίκα μου». Και το γράμμα αυτό είναι φυσικά μυστικό.

Γιατί μυστικό; Γιατί ο διάδοχος φοβάται ότι αν μαθευτεί ότι θα παντρευτεί μία κοινή θνητή, θα ξεσηκωθούν η αυτοκρατορική οικογένεια, η Αύλη και ίσως και η κοινή γνώμη. 'Επρεπε λοιπόν να περιμένει.

Να περιμένει τί; 'Επρεπε να περιμένει να πληρώσει η 25η επέτειος των γενεθλίων του, ώστε να μην υπάρχει καιρός για αντιδράσεις. Ο 'Ακιχίτο ήταν πιά αποφασισμένος να παντρευτεί την Μιτσικό ή καμιά. Και φυσικά δεν μπορούσε κανείς να αναλάβει την ευθύνη να σπάσει την παράδοση, που συνεχίζεται αδιάσπαστα από 125 γενεές Αυτοκρατόρων.

Δράμα

Είναι δύσκολο για μας τους Δυτικούς, με τις δημοκρατικές παραδόσεις, να αντιληφθούμε τα Ιαπωνικά έθιμα και το ότι ο γάμος του διαδόχου του Ιαπωνικού θρόνου είναι κάτι πολύ περισσότερο από ένας ήγεμονικός γάμος. Είναι επίσης μία πολύ μεγάλη θρησκευτική τελετή.

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η υπόθεση του 'Ακιχίτο και της Μιτσικό ήταν ένα δράμα ανθρώπινο και συγχρόνως υπεράνθρωπο, από τα πιο σπάνια της ιστορίας. Είναι κάτι που συνδέεται με μακρότατες παραδόσεις, που εφυλάχθηκαν επί αιώνες με μία πολύ μεγάλη και δυνατή θρησκευτική εύλαδεια.

Αυτός ακριβώς είναι ο λόγος που, όταν η οικογένεια Σόντα μαθαίνει ότι ο διάδοχος εξήτησε από την Μιτσικό να τον παντρευτεί, τρομοκρατείται και ανείνεται. Δεν πρόκειται για άρνηση από ευγένεια, που είναι πολύ συνηθισμένη στην 'Ιαπωνία. Είναι άρνηση που την επιβάλλει ο φόβος.

Όμως, η οικογένεια Σόντα πρέπει να συμφωνήσει και το μυστικό πρέπει να κρατηθεί για αρκετούς ακόμη μήνες. Ο καθηγητής Κοιζούμι συνεχίζει τις επισκέψεις του στους γονείς της Μιτσικό. Κάθε φορά τους βρίσκει πιο αδύνατους και πιο ένθερμους. 'Επρεπε όμως ν' αποφασίσουν...

Τότε ακριβώς επενέβη η τύχη. Στις Βρυξέλλες γινόταν ένα συνέδριο των καθολικών πανεπιστημίων. Το Πανεπιστήμιο Σειζίν του Τόκιο έπρεπε να στείλει δυο αντιπροσώπους. Ποιός θα μπορούσε να το αντιπροσωπεύσει καλύτερα από την Μιτσικό, που ήταν κιόλας πρόεδρος της 'Ενώσεως Φοιτητών και μιλούσε θαυμάσια αγγλικά;

Έτσι η Μιτσικό, μαζί με μία άλλη φοιτήτρια, έφυγε για τις Βρυξέλλες, όπου έμεινε μία εβδομάδα. Όμως και τόσο μακριά, δεν την άφησαν σε ήσυχία. Ένας φωτογράφος της έφημερίδας «Μαϊνίτσι» την παρακολουθούσε παντού.

Ύστερα έπληξε στο Παρίσι. Καθώς έγνωριζε την κόρη του 'Ιάπωνος πρεσβευτού, φιλοξενήθηκε στην πρεσβεία. Εκεί έπωλελήθηκε από την ευκαιρία για να επισκεφθεί πολλές φορές το Λούβρο και να κάνει μοναχικούς περιπάτους στους δρόμους του Παρισιού.

Φυσικά, όπως οι περισσότεροι, ο πρεσβευτής δεν ήξερε τίποτε. Κάτι όμως του μίλησε στην ψυχή και έπρόσφερε στη Μιτσικό το ίδιο δωμάτιο της πρεσβείας, όπου είχε μείνει ο 'Ακιχίτο όταν, πριν τρία χρόνια, είχε επισκεφθεί το Παρίσι. Μικρή, αλλά συμβολική λεπτομέρεια. Μία μέρα ο 'Ακιχίτο είχε γράψει στην αγαπημένη του: «Το Παρίσι θα μ'ας φέρη την εύτυχία».

Έξελιξις

Εν τώ μεταξύ, η φωτιά καίει στο Τόκιο και οι φήμες πληθαίνουν. Ένα περιοδικό, το «Σούφου του Σαϊκάτσου» («Η νοικοκυρά και η ζωή») δημοσιεύει μία σειρά φωτογραφίες, που δείχνουν τον διάδοχο με την Μιτσικό. Κάθε τόσο δημοσιεύονται σκόρπιες φωτογραφίες του 'Ακιχίτο με την Μιτσικό, χωρίς καθόλου κείμενο. Οι δημοσιογράφοι είχαν αναλάβει υποχρεώσεις.

Μία μέρα όμως έσκασε η δόμβα. Μιά έφημερίδα δευτέρας σειράς περιγράφει ολόκληρη την υπόθεση. Κατάσχεται, αλλά έχει ήδη κυκλοφορήσει. Και το δράμα άρχίζει.

Από την Αύλη ως τις γειτονιές δεν υπάρχει άλλο θέμα. Οι φήμες όργιζαν. Λένε ότι η αυτοκρατορική οικογένεια είναι εναντίον του γάμου. Οι δημοσιογράφοι πολιορκούν το σπίτι των Σόντα. Το ένδιαφέρον του κόσμου κορυφώνεται και, μέσα στην ατμόσφαιρα αυτή της εξάφνης, η οικογένεια Σόντα υποχωρεί. Δέχεται.

Η συζήτηση τώρα μεταφέρεται στα 'Ανάκτορα. Είναι μέσα Σεπτεμβρίου. Ο 'Ακιχίτο πρόκειται να αντιμετωπίσει τον Αυτοκράτορα, την Αυτοκράτειρα, τους πρίγκιπες και τις πριγκίπισσες, που είναι θείοι και θείες του. Η αυτοκρατορική οικογένεια δεν είχε μιλήσει ως εκείνη τη στιγμή, αλλά ήταν φανερό ότι η υπόθεση θα συζητιόταν την Παρασκευή, που ο διάδοχος θα έκανε την τακτική επίσκεψη στους γονείς του.

Σύγκρουσις

Παρασκευή. Όρα τρεις το απόγευμα. Η πύλη των 'Ανακτόρων άνοιγει και το αυτοκίνητο του διαδόχου περνά κάτω από τα πυκνά δένδρα του κήπου, γύρω από τις λίμνες όπου κινούνται νωχελικά κάταστροι κυκνίαι.

Ο διάδοχος προχωρεί. Διασχίζει το χώλ, όπου υπάρχει ένα πιάνο, ένας δέκτης τηλεόρασης και μία κινηματογραφική μηχανή. Επίσης, μερικές πολυθρόνες.

Άνοιγει την πόρτα, όπου βρίσκονται όλα τα μέλη του οικογενειακού συμβουλίου.

Η Αυτοκράτειρα κλαίει. 'Αριστερά της, ο Αυτοκράτωρ καθέται ακίνητος και σιωπηλός. Δίπλα στην Αυτοκράτειρα καθέται η πριγκίπισσα Σισίμπτου, με κιονό, χήρα του πρίγκιπος Σισίμπτου, που πέθανε πριν από τέσσερα χρόνια. Δίπλα της, η πριγκίπισσα Κικκού, σύζυγος του πρίγκιπος Τακαμάτσου, η ώραιότερη νύφη του Αυτοκράτορος, από την μεγάλη οικογένεια των Ταγκουκάβα, που έλασίουσαν στην 'Ιαπωνία επί 250 χρόνια. Τέλος, η πριγκίπισσα Μικάζα, κόρη του κόμητος Τακάκι που αυτοκτόνησε στο τέλος του πολέμου, μη μπορώντας να υποφέρει την ήττα.

Επίσης ήταν εκεί ο πρίγκιπ Τακαμάτσου και ο πρίγκιπ Μικάζα, αδελφοί του Αυτοκράτορος. Ο πρίγκιπ Μικάζα δεν χάνει ευκαιρία που να μην πει το μέρος της νεολαίας, και σε ένα πολύκροτο διδύκιο, που έβγαλε πριν από λίγο καιρό, εκηρύχθη υπέρ του εκδημοκρατισμού της αυτοκρατορικής οικογένειας.

Απέναντι στην οικογένεια παίρνει τη θέση του ο διάδοχος. Μαιάζει με δλους, κυρίως με τους θείους του, αλλά είναι νέος, συμπαθής, λεπτός, με λυγρό σώμα.

Κανείς δεν μπόρεσε να ακούσει τί ακριβώς είπε η Αυτοκράτειρα. Καθώς προσπαθούσε να μιλήσει, έκλαιγε διαρκώς. Πάντως, από όσα είπε δεν έμεινε καμιά αμφιβολία ότι η Αυτοκράτειρα ήταν εναντίον του γάμου. Αντίθετη ήταν και η πριγκίπισσα Σισίμπτου. 'Ακόμη πιο αδιάλλακτη η πριγκίπισσα Τακαμάτσου, ενώ η πριγκίπισσα Μικάζα σιωπά. Δεν ήθελε να εκφράσει γνώμη.

Ήρθε κατόπιν η σειρά των ανδρών. Πρώτος έμεισε ο πρίγκιπ Τακαμάτσου. Είναι κι αυτός εναντίον του γάμου. Όμως ο πρίγκιπ Μικάζα —το τρομερό παιδί της οικογένειας— είναι υπέρ. 'Υποστηρίζει τα δικαιώματα της νεολαίας και πλατάνει τη συζήτηση, υπερασπίζοντας την ανάγκη εκδημοκρατισμού της 'Ιαπωνίας.

Ακολουθεί σιωπή. Τα βλέμματα όλων στρέφονται προς τον διάδοχο 'Ακιχίτο. Συνήθως συμφωνούσε με την μητέρα του, άλλ' αυτή τη φορά κάτι έχει αλλάξει. Προσπαθεί να αποφύγη τα βλέμματα του Αυτοκράτορος και λέγει άργα:

—Έπληξε την απόφασή μου. 'Αν δεν μου επιτραπή να πάρω την Μιτσικό, δεν θα πάρω καμιά.

Και προσθέτει:

—Της έχω υποσχεθί να την πάρω πριν από πολλούς μήνες. Η Αυτοκράτειρα κλαίει. Οι πριγκίπισσες σιωπούν. Είναι η σειρά του Αυτοκράτορος να μιλήσει:

—'Αν είναι έτσι...

Τέλος...

Ο πρίγκιπ ένιρκισε. 'Επιστρέφει στο 'Ανάκτορό του και τηλεγραφεί στην Μιτσικό:

«Έλα όσο γρηγορότερα μπορείς. Οί δημοσιογράφοι μαθαίνουν το τηλεγράφημα που έστειλε η Μιτσικό στον διάδοχο: «'Επιστρέφω στις 30 'Οκτωβρίου».

Οί δημοσιογράφοι πλημμυρίζουν το αεροδρόμιο στις 30 'Οκτωβρίου.

Άλλ' η μικρή πονηρή είχε επιστρέψει πριν τέσσερες μέρες, χωρίς να πάρη χαμπάρι κανείς. Και στις 27 Νοεμβρίου —ήμέρα που την ώρισαν οι έστρολόγοι— γίνεται η επίσημη αναγγελία των άρραβώνων. Την ημέρα εκείνη ο δρόμος του σπιτιού της Μιτσικό είναι πλημμυρισμένος από κόσμο, που θέλει να την δει.

Στις 10 το πρωί, ένα αλτικό αυτοκίνητο, με το αυτοκρατορικό χρυσάνθεμο, σταματά μπροστά στην πόρτα της. Πρώτος βγαίνει ο πατέρας της, ντυμένος επίσημα. 'Ακολουθεί η Μιτσικό με κρέμ μεταξωτό φόρεμα με νεοκολλά και άσπρα φτερά στα μαλλιά. Είναι ένα αληθινό άριστοσύρημα. Κομψή, όμορφη, χαριτωμένη, χαμογελά στο πλήθος, που ξεσπά σε ζητωκραυγές:

Το αυτοκίνητο πηγαίνει προς τα Αυτοκρατορικά 'Ανάκτορα, όπου η Μιτσικό θα παρουσιασθεί στο αυτοκρατορικό ζεύγος. 'Υστερα από λίγο, ο διευθυντής του Αυτοκρατορικού Οίκου δίνει μία επίσημη ανακοίνωση: «Ο Αυτοκρατορικός πρίγκιπ 'Ακιχίτο, διάδοχος του αυτοκρατορικού θρόνου, θα νυμφευθεί την δεσποινίδα Σόντα Μιτσικό».

Η τηλεόραση μεταδίδει τον λαϊκό ενθουσιασμό. Στους δρόμους οι δημοσιογράφοι ζητούν τη γνώμη των απλών ανθρώπων. Είναι όλοι «υπέρ». Κυρίως, οι γυναίκες και τα κορίτσια.

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ..

Και το παιδί σας έχει τώρα περισσότερη ανάγκη τόνωσης του οργανισμού του. Δώστε του χαρά και υγεία προσφέροντάς του κάθε μέρα:

ΙΟΝ
Lakio
ΤΥΠΟΥ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ
Διότι έκτός από τα κύρια συστατικά των άλλων τροφών περιέχει την ΘΕΟΒΡΩΜΙΝΗ που χαρίζει την ευεξία

ΕΝΑ ΡΟΦΗΜΑ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΜΙΑ ΠΛΗΡΗΣ ΤΡΟΦΗ

Από την άλλη κιόλας μέρα όλοι μιλούσαν για τη «μόδα Μιτσικό»: Το ντεκόρ της, το κόψιμο του φουστάνιου της, τη χτενιά της, την κορδέλλα των μαλλιών της. Οι έφημερίδες άρχισαν να δίνουν ένα σαρδ πληθοφωρίες για την Μιτσικό: 24 χρονών, ύψος 1,62, βάρος 52 κιλά, περιφέρεια στήθους 87 πόντοι, μέση 61 πόντοι, περιφέρεια 92 πόντοι. Όλες της οι φωτογραφίες, από την εποχή που ήταν ακόμη μωρό, πλημμύρισαν τις εφημερίδες. Και όλοι ήταν υπέρ του γάμου —όλοι έκτός από τους οπαδούς της παραδόσεως, που υποστήριζαν ότι «ο ούρανός δεν μπορεί να συναντηθεί με τη γη»...

Το ίδιο βράδυ ο 'Ακιχίτο συνδιάλεξε τηλεφωνικά επί μία ολόκληρη ώρα με την Μιτσικό. Της μίλησε για το καινούργιο τους σπίτι:

—Θέλω το σπίτι μας να έχη δυο παιδικά δωμάτια. Όταν θα γίνει γάμος

Αυτοκράτωρ, ο διάδοχος δεν θα ζή πια μόνος.

Το βέλω λίγο δυτικού τύπου και με πολύ φως και με χώρο για τένις, είπε η Μιτσικό.

14 'Ιανουαρίου 1959, 8½ το πρωί: Ο Σουζούκι Κικκού, αρχιβασιμπόλος του 'Ανακτόρου του διαδόχου, επισκέπτεται την οικογένεια Σόντα. Φέρνει το δώρα των άρραβώνων: 6 μουσικάκια «σάκε» (οινοπνευματώδες ποτό από ρύζι), 2 ζωντανές τσιπούρες, 5 κομμάτια υφάσματος, λευκά, ροζ και λila. Η Μιτσικό, με λευκό κιονό, περιβαλλομένη από τους γονείς της, επισκέπτεται το αυτοκρατορικό ζεύγος και αναγγέλλει τους άρραβόνες. Από εκεί πηγαίνει στο 'Ανάκτορο του διαδόχου, για να τον ευχαριστήσει για την επίσκεψη του αρχιβασιμπόλου.

Και αναγγέλλει στον διάδοχο ότι η Μιτσικό έδεχθηκε τα δώρα των άρραβώνων.

Τότε ο διάδοχος, ντυμένος με το μεγάλο κιονό του, πηγαίνει στα τρία αυτοκρατορικά 'Ιερά, που βρίσκονται στο πάρκο του Αυτοκρατορικού 'Ανακτόρου. Γονατίζει μπροστά σε όλα και με δυνατή φωνή αναγγέλλει τους άρραβόνες του στα πνεύματα των προγόνων του.

Επιστρέφει κατόπιν στο 'Ανάκτορο των γονέων του, που των περιμένουν με τις επίσημες στολές τους. Ο διάδοχος αναγγέλλει τους άρραβόνες του. 'Αργότερα, η Μιτσικό, συνοδευόμενη από τους γονείς της, επισκέπτεται το αυτοκρατορικό ζεύγος και αναγγέλλει τους άρραβόνες. Από εκεί πηγαίνει στο 'Ανάκτορο του διαδόχου, για να τον ευχαριστήσει για την επίσκεψη του αρχιβασιμπόλου.

Οί άρραβόνες ήταν τώρα επίσημοι. Το τέλος ήταν η εύτυχία... ■■■

ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΜΑΘΕΤΕ

ΝΑΙ, κ. 'Αννα Μουστάκη ('Αθήναι). 'Υστερα από την «Βεσίλισσα 'Αμαλίας», ή θρυλική μορφή της Μαντώ Μαυρογένους διαλέχθηκε από τον γνωστό συγγραφέα Γιώργο Ρούσο, για να αποτελέσει την κεντρική ήρωίδα του καινούργιου θεατρικού έργου του, με το οποίο ή Μαίρη 'Αρώνη θα εγκαινιάσει τις παραστάσεις του θιάσου της, στο «'Α-κροπόλ», κατά την προσεχή χειμερινή περίοδο. 'Η ζωή της Μαυρογένους παρουσιάζει όμολογούμενως πολλάπλο ενδιαφέρον. 'Υπάρξε μια από τις ιδανικότερες μορφές του 1821 και συγχρόνως ή πιο δραματική γυναίκα του αγώνος της 'Εθνικής Παλιγγενεσίας. Το καινούργιο ιστορικό έργο του Ρούσου εξελίσσεται, όπως πληροφορούμαι, σε δύο γραμμές: 'Αφ' ενός διαδραματίζεται το συνταρακτικό και μακροχρόνιο ευδύλλιο της Μαντώς με τον αρχιστράτηγο της 'Επανάστασης πρίγκιπα Δημήτριο 'Υψηλάντην, αφ' ετέρου δε αναπαριστάται όλη εκείνη ή άτμοσφαιρα του μεγαλείου, το οποίο παρείχαν οι πρώτοι άγωνες τών 'Ελλήνων για την κατάρτηση της ελευθερίας, άγώνες οι οποίοι άμαυρωθήκαν άργότερα με τα θλιβερότατα έπεισόδια του εμφυλίου πολέμου, που εξέσπασε και που παρ' όλογο να στοιχίστη την άπώλεια όσων, με θυσίες και αίμα, είχαν έπιτευχθή. Καθώς θα ξέρετε, μέσα στο αντίφατικό και τραχύ μωσαϊκό τών μορφών του 21, ή Μαντώ Μαυρογένους προβάλλει με ένα φωτιστέφανο ήρωισμού και άπροσμέτρητης αγάπης για την πατρίδα και τόν άνθρωπο, ειδικότερα δε για τόν μοναδικό εκείνο άνθρωπο, που είχε την τύχη να δεχθή το έρωτικό ένδιαφέρον της. Διέθεσε για τόν άγώνα την τέρσαστα περιουσία της και όλη ή φλόγα της νεανικής ψυχής της. 'Υπάρξε ή μόνη γυναίκα του 21, ή όποια έτιμήθη με τόν θαύμο του άντιστρατήγου. Στάθηκε όμως άτυχη στόν έρωτά της. 'Ετσι ή ζωή της δεν μπόρεσε να όλοκληρωθή. 'Η αγάπη της δεν έβριχη την άνταπόκριση που της άξιζε... Στο τέλος βρέθηκε ανάμεσα στίς δύο μεγάλες παρατάξεις, που άλλωλοσπαράζονταν, και όπέστη την μεγαλύτερη ταπεινώση και συντριβή... Το νέο ιστορικό δράμα του Ρούσου άρχισε ήδη να γράφεται και θ' άνέβη τόν έρχόμενο 'Οκτώβριο στο θέατρο της όδου 'Ιπποκράτους, με ίδιαιότητα μεγαλοπρέπεια σε σκηνικά και κοστούμια εποχής. Σκηνογράφος και ένδυματολόγος θα είναι λένε, ό Γιώργος 'Ανεμογιάννης.

ΤΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ θερινά θέατρα, κ. 'Ανδρέα Λουκάτε ('Αθήναι), έχουν προσδιορίσει τα έργα της ένάρξεώς τους. 'Αρχίζω από τα κηποθέατρα: 'Εχει τελικώς καθορισθή ότι ό Νίκος Χατζίσκος θ' άρχισή με τόν «'Ιούδα» του άκαδημαϊκού Σπύρου Μελά, που είχε παιχθή πριν από πολλά χρόνια. 'Ο Κατράκης, ως την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές, δεν έχει άναγγείλει σε τί καταλήγει. 'Αναφέρει πάντοτε ό «Καπετάν Μιχάλης» του Καζαντζάκη, αλλά δεν είναι βέβαιο. 'Η «Νέα Σκηνή» του Κωστή Λειβαδέα—που τώρα ταξιδεύει στην 'Ιταλία και στή Γερμανία, για ή συμπλήρωση τών τεχνικών εγκαταστάσεων του 'Εθνικού Κήπου—θα εγκαινιάσει τη σαιζόν με τό έργο «Πόσο πουλιέται τό φιλι», που έγραψαν ό Λειβαδέας και ό 'Αλέξιος. 'Η Κατερίνα θα παρουσιάση ως πρώτο έργο μια πάρα πολύ ένδιαφέρουσα άγγλική κομωδία. 'Ο Βασίλης Λογοθετίδης έχει ύπ' όψη του, μετά από την τωρινή έπιτυχία του Στέφανου Φωτίδου, μια καινούργια κομωδία της δυάδας Σακελλάρου-Γιαννακόπουλου. 'Ο Χρήστος Εύθυμιού, με πρωταγωνίστρια ή Δάφνη Σκούρα, θα έμφανίστη στο θέατρο «Σμαρτζή» τό νέο έργο της δυάδας Τσιφόρου-Βα-

σιλειάδη «'Ο χρυσός και ό τενεκές». 'Εξ άλλου, ό Μίμης Τριφύρος είναι ό συγγραφέας του ήθογραφικού έργου, με τό όποιο άρχισή ό θιάσος Βέμπο-Σταυρίδη-Παπαγιαννόπουλου, στο θέατρο «Βέμπο». 'Ο άλλότε συνεργάτης του, ό Μήτσος Βασιλειάδης, μαζί με τόν Ναπολέοντα 'Ελευθερίου γράφουν την ένερκτήριο έπιθεώρηση του «Περοκέ», που τελικά έτιτολοφορήθη «'Ομόνοια πλάτες-πλούτης». 'Η έπιθεώρηση, με την όποια θα εγκαινιάση τις παραστάσεις του τό «Μετροπόλιταν», δηλαδή, τό άλλοτε θέατρο της «Λυρικής Σκηνής», στή Λεωφόρο 'Αλεξάνδρας, γράφεται από την τριάδα Γ. Γιαννακόπουλου, Κώστα Νικολαΐδη και Γ. Οικονομίδη, και ό τίτλος της είναι «Σαμπάνια και ρετίνα, Εύρώπη και 'Αθήνα». Τέλος, ή έπιθεώρηση του «'Ακροπόλ», που την σκηνοθετεί ό Γιώργος Θεοδοσιάδης, γράφεται από την τριάδα 'Ασημάκπουλου, Σπυρόπουλου και Παπαδόγκα και ή προοπτική είναι ότι θ' άνέβη πρώτη, δηλαδή, κατά τις 10 με 15 Μαΐου. 'Ολα τα άλλα θέατρα—έκτός, φυσικά, τών κηποθεάτρων—ύπολογίζουν να εγκαινιάσουν τη σαιζόν τό τελευταίο δεκάμερο του προσεχούς μηνός. 'Ανάμεσα στίς άλλες ύπαιθριες άθηνάικες σκηνές θα έχουμε έφέτος και τό άλλοτε θερινό «'Αργυροπούλου». 'Εχει μετονομασθή σε «'Αθηναϊκόν» και θα στεγάση θιάσον υπό τόν Χριστογιαννόπουλο, με πρωταγωνίστρια την 'Ελένη Χατζηαργύρη και σκηνοθέτη τόν 'Ιωνα Νταϊρά. 'Εναρκτήριο έργο τό άστυνομικής ύψης «'Η γυναίκα με τό πράσινο βέλο», του 'Ιάσονος Βροντάκη. Τέλος—δωδέκατο αυτό—θα λειτουργήσθ σ' ένα κήπο, πλάι στην 'Αγροτική Τράπεζα, τό νέο θέατρο 'Αδών. 'Εναρκτήριο έργο ή νέα κομωδία του κ. 'Αναγνωσταρά «'Ο χαϊδεμένος».

Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΚΗΣ, δις Φρόσος Χρονόπουλου (Πειραιεύς), δεν είναι σωστό ότι θα ήγηθή μαζί με την 'Αντιγόνη Βαλάκου τού θιάσου, ό όποιος θα εγκαινιάσει μετά ξξη μήνες τό καινούργιο θέατρο «Διονυσία», που δημιουργεί στην άρχή της όδου 'Αμερικής ό θεατρικός έπιχειρηματίας κ. Μαρουλίδης. 'Εγινε μια τέτια συζήτηση, που όμως δεν κατέληξε σε άποτέλεσμα. 'Ο διαλεκτός αυτός νέος πρωταγωνιστής τώρα θα περιορισθή στο να γυρίζη ταινίες και τόν χειμώνα θα ήγηθή προσωπικού συγκροτήματος, τό όποιο θα έπιχειρήση περιοδεία στα μεγάλα επαρχιακά κέντρα. 'Οσον άφορά την Βαλάκου—που γυναιρίζει έξακαλοθηκτικώς πολύ μεγάλη έπιτυχία στην Κωνσταντινούπολη, όπου έπαιζε και την θρυλική πιά «'Αννα Φράνκ»—θεωρείται βέβαιο ότι θα είναι ή πρωταγωνίστρια του καινούργιου αυτού άθηνάικου θεάτρου. Ποιοί θα την πλαισιώσουν, είναι ακόμη πρόωρο να λεχθή. Ναι, είχε δολιδωσκηθή ή 'Ελλη Λαμπέτη για να ήγηθή το πρώτο θιάσον τών «Διονυσίων», αλλά ή δημοφιλής πρωταγωνίστρια πρόκειται προσεχώς να φύγη στο έξωτερικό, όπου και θα μείνη για άρκετους μήνες και γι' αυτό δεν ήταν δυνατόν να δεχθή την σχετική πρόταση. 'Οσον άφορά τις φήμες ότι πρόκειται να παντρευτή στην 'Αμερική, όπου θα πάη, δεν είμαι σε θέση να σας πληροφορήσω. Σε θέματα ιδιωτικής ζωής, ή παρούσα στήλη δεν ύπεισέρχεται. Θα άναφέρω μόνον ότι έπιμόνως λέγεται στα παρασκήνια ότι, όταν θα ζαναγορίση, ένδεχεται να είναι ή πρωταγωνίστρια χειμερινού θεάτρου, με τό όποιο την συνδούν παλαιόι καλλιτεχνικοί δεσμοί και με τό όποιο ψιθυρίζεται άνεπιβεβαιώτως ότι διεξάγονται αυτό τόν καιρό «μυστικές» προκαταρκτικές συνεννοήσεις.

ΚΑΘΕ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ, ΚΡΙΣΕΙΣ, ΠΛΗΡΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ Κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

‘Η «Ρόζα Μπέρντ» καί τὰ έλληνικά μονόπρακτα τής «Δωδέκατης Αύλαίας»

Ο δημιουργός τής «Ρόζας Μπέρντ» είναι σίγουρα ένας έξαίρετος δραματουργός, ένας λαμπρός θεατρικός συγγραφέας και τὰ κοινωνικά δράματά του με την νατουραλιστική σφραγίδα γνώρισαν μεγάλη έπιτυχία στόν καιρό

Η ΜΑΝΩΛΙΔΟΥ ως Ρόζα Μπέρντ.

τους. 'Εν τούτοις, τό έργο του που άνέβασε ή κρατική σκηνή δεν συγκαταλέγεται στίς πολύ εύτυχισμένες δημιουργίες του. Χαρακτηρίζεται συνήθως σόν «άγροτική τραγωδία» και τό θέμα δεν κατέληξε σε άποτέλεσμα. 'Ο διαλεκτός αυτός νέος πρωταγωνιστής τώρα θα περιορισθή στο να γυρίζη ταινίες και τόν χειμώνα θα ήγηθή προσωπικού συγκροτήματος, τό όποιο θα έπιχειρήση περιοδεία στα μεγάλα επαρχιακά κέντρα. 'Οσον άφορά την Βαλάκου—που γυναιρίζει έξακαλοθηκτικώς πολύ μεγάλη έπιτυχία στην Κωνσταντινούπολη, όπου έπαιζε και την θρυλική πιά «'Αννα Φράνκ»—θεωρείται βέβαιο ότι θα είναι ή πρωταγωνίστρια του καινούργιου αυτού άθηνάικου θεάτρου. Ποιοί θα την πλαισιώσουν, είναι ακόμη πρόωρο να λεχθή. Ναι, είχε δολιδωσκηθή ή 'Ελλη Λαμπέτη για να ήγηθή το πρώτο θιάσον τών «Διονυσίων», αλλά ή δημοφιλής πρωταγωνίστρια πρόκειται προσεχώς να φύγη στο έξωτερικό, όπου και θα μείνη για άρκετους μήνες και γι' αυτό δεν ήταν δυνατόν να δεχθή την σχετική πρόταση. 'Οσον άφορά τις φήμες ότι πρόκειται να παντρευτή στην 'Αμερική, όπου θα πάη, δεν είμαι σε θέση να σας πληροφορήσω. Σε θέματα ιδιωτικής ζωής, ή παρούσα στήλη δεν ύπεισέρχεται. Θα άναφέρω μόνον ότι έπιμόνως λέγεται στα παρασκήνια ότι, όταν θα ζαναγορίση, ένδεχεται να είναι ή πρωταγωνίστρια χειμερινού θεάτρου, με τό όποιο την συνδούν παλαιόι καλλιτεχνικοί δεσμοί και με τό όποιο ψιθυρίζεται άνεπιβεβαιώτως ότι διεξάγονται αυτό τόν καιρό «μυστικές» προκαταρκτικές συνεννοήσεις.

ΜΙΑ ΣΚΗΝΗ από τό έργο του Τένεσου Ουΐλλιαμς, «Ξαφνικά πέφτει τό καλοκαίρι», με την Μαρία Μαρμαρινού, τόν Γιώργο Τσιτσόπουλο και την πρωτοεμφανισθείσα με έπιτυχία νέα καλλιτέχνιδα δίδα Μάγια Λυμπεροπούλου.

πό καθαρό αίσθησισμό. Ξαφνικά, όμως, έμφανίζεται και ένας άλλος που την όρέγεται και που κατορθώνει, τελικά, μ' έκβιασμό, να την κάνει δική του. 'Από εκεί και έπειτα τὰ πράγματα παίρνουν συνεχώς όλο και πιο άσχημο δρόμο. Παράλληλα με τη διπλή αυτή περιπέτεια της, υπάρχει και ό σχολαστικά θρησκόληπτος πατέρας της, ό όποιος την πιέζει να παντρευτή μ' ένα τίμιο, άλλ' άρρωστιά και άχαρο μέχρι κακομοιριάς άνθρωπάκο, που κι αυτός είναι γεμάτος από θρησκευτική πραότητα. Καί ή ιστορία φθάνει σε τραγική καταλήχεια, γιατί ή δυσμοίρη κοπέλα του λαού, στο άδιέξοδο και στην άπόγνωση που περιέρχεται, φθάνει τελικά στο να σκοτώση ή ίδια τόν καρπό του παρόνομου έρωτά της...

'Ολη όμως αυτή ή δραματική ιστορία, που έξελικτικά οδηγείται σ' ένα πραγματικό σπαργαμό, δεν προσελκύει. Λίγες, πολύ λίγες, κυριολεκτικά έλαχιστες στιγμές παίρνει τόν θεατή με τό μέρος της και όλη ή πονεμένη άνελιξη της, σ' όλη την ζοφερή τροχιά που διανύει, δεν συγκινεί. Μόνον σάν μουσειακό δείγμα συγγραφικού νατουραλισμού παρουσιάζει κάποιο ένδιαφέρον. Κατά τὰ άλλα πρόκειται για ένα άσήμαντο και άδιάφορο έργο, για ένα έργο που ίσως μια πολύ καλή και άρτια παράσταση θα μπορούσε να του προσθέσει.

‘Απουσία σκηνοθέτου

Αλλά δυστυχώς ή «Ρόζα Μπέρντ» δεν είναι τουλάχιστον μια καλή παράσταση. 'Ο 'Αλέξης Σολομός, μετά την έκτακτη εργασία που παρουσίασε στην «'Εκδοτική», λές και κουράστηκε και δεν κατέβαλε την παραμικρότερη δημιουργική προσπάθεια στην περιπτώση τού έργου του Χάουπμαν. Βλέποντας κανείς την παράσταση του νέου έργου του «'Εθνικού Θεάτρου» έχει την έντύπωση ότι ό σκηνοθέτης άπουσιάζει. 'Υπάρχει τόση άνομοιογένεια σκηνικού ύψους και ή άπόδοση τού έργου παρουσιάζει τόσες διακυμάνσεις, ώστε άναρωτιέται κανείς τί δουλειά έκανε ό σκηνοθέτης. Συγχρόνως, δεν είναι—κατά τό πλείστον—ικανοποιητικές και οι άτομικές άποδόσεις τών έκτελεστών. Για να διακόψουμε λίγο την

γκρίνια, στην όποια ύποχρεώνουν τὰ πράγματα, θ' άναφέρω πρώτα εκείνους που σημειώσαμε έπιτυχία. 'Η καλύτερη, λιπιόν, τής παραστάσεως είναι ή Ρίτα Μυράτ. Ζωντανεύει κατά τρόπο άνάγλυφο—κυριολεκτικά θαυμάσιο—την άνάπτυξη γυναίκα του προστού, ό όποιος πρωτοπαρσάυρει την Ρόζα Μπέρντ. Εύθως άμέως έτιβάλλεται να άναφερθή ό Βασίλης Διαμαντόπουλος, που στο ρόλο του ταλαίπωρου άρραβωνιστικού είναι πάρα πολύ καλός. Τό όλο ύποκοντο χρώμα, με τό όποιο δίνει τόν τύπο, είναι έξαίρετο και άκόμη ή εδώ κ' έχει κάποια ύπερβολή στόν ύπογραμμισμό τής χαλαρότητας του τύπου δεν δίνει πάντα έντύπωση άδέμιτου. 'Αρκετά καλός κι ό Νίκος Τζόγιας στην παρουσίαση του δυναμικού τύπου, που έκδιάζει την ήρωίδα για να την χρησιμοποιήση σάν σκεύος ήδονής. Δεν μπορεί όμως να πη κανείς τό ίδιο και για τόν Σάνο Κωτσόπουλο. Αυτός ό μονοκόμματος προστός, που παρσάυρει τη χωριστούλα, έμφανίζεται με πάρα πολύ έντονη και άδρή διαγραφή έτσι που ώρισμένες στιγμές υπάρχει κάτι τό ψυχρό και τό άντιπαθητικό στην παρουσίασή του. Βέβαια, στή γραμμή που ακολουθεί ό διαλεκτός πρωταγωνιστής υπάρχει συνέπεια. 'Αν όμως δεν άπουσιάζε ό σκηνοθέτης, άσφαλώς θα είχε ύποδείξει ότι ό τύπος άποζητούσε διαφορετικότερη άχνάρια. 'Ακόμη πιο έξω από τό ρόλο είναι ό Παντελής Ζερβός που, κι από καλλιτεχνικής ίδιουσγκρασίας, δεν είναι ό ένδεδειγμένος να έμφανισή τόν πωριτανό θρησκόληπτο Μπέρντ. Δεν πρέπει, έν τούτοις, να λησμονήθι ότι ό ρόλος είχε δοθή στόν Γιώργο Γληνό και, όταν άρρώστησε ό διακεκριμένος αυτός καλλιτέχνης, άνετέθη στόν διαλεκτό συνάδελφό του να τόν άναστήλωσθ σε κάτι που—όπως είπαμε—δεν προσφέρεται στα άξιόλογα, αλλά διαφορετικής ειδικότητας γνωστά θεατρικά του προσόντα.

Αλλά και ή πρωταγωνίστρια τής σκηνικής δημιουργίας του Χάουπμαν δεν είναι αυτή τη φορά στις εύτυχισμένες στιγμές της. Δεν τής λείπουν βέβαια τα καλά σημεία και ύπάρχουν δραματικές σκηνές που θυμίζει για λίγο τόν τόσο καλό αυτό της. 'Εν τούτοις, συνολικά δεν πείθει. Δεν ικανοποιεί. Καί—πρό πάντων—δεν συγκινεί. Λυπούμαι που είμαι άναγκασμένος να εκφράζωμαι τόσο όμρα, αλλά με μια δυναμική πρωταγωνίστρια τής ολκής της δεν είναι νοητοί και έπιτετραμένοι οι συμβιβασμοί και τα μασημένα λόγια. Την νοσταλγοούμε, την άποζητούμε και την θέλουμε σε κάτι καλύτερο, διαφορετικότερο από εκείνα που μάς παρουσιάζει τελευταίως. Καί τό άναμφισβήτητο άπόθεμα τής λαμπρής τέχνης της, νομίζω ότι μπορεί να τό προσφέρει. 'Αρκεί, φυσικά, να βρη ρόλο στόν όποιο να πείθι και να μην είναι ύποχρεωμένη να ύπερασπίζεται ήρωϊκές σάν κι αυτή που «ζωντανεύει» αυτή τη φορά...

‘Η «Δωδέκατη Αύλαία»

Μετά τό «'Εθνικό Θέατρο»—όπου θα πρέπει να μη παραλειφθή ν' άναφερθή στο λίγο ένεργητικό τής παραστάσεως και ή αίσθητική και αυτή τη φορά άποζητούμε τον Κλώνη στόν τομέα τής σκηνογραφίας—θα μιλήσουμε για τη «Δωδέκατη Αύλαία». Πρόκειται για μια καινούργια, έντελώς καινούργια καλλιτεχνική κίνηση. Νέοι συγγραφείς, νέοι σκηνοθέτες, νέοι ήθοποιοί, νέοι σκηνογράφοι και νέοι μουσικοί συγκεντρώθηκαν και έδωσαν ένα «παρόν». Οι ίδιοι σ' ένα μικρό μανιφέστο τους

έτόνισαν: «Δέν είμαστε πειραματική σκηνή. Θεωρώντας όμως ότι τό θέατρό μας περνά μια περίοδο «έφρησχασμού» άποβλέπουμε στην έμφάνιση νέων δυνάμεων. 'Υπάρχουν; Θα τό διαπιστώσετε έσείς. Δεν φιλοδοξούμε να προβάλλουμε νέες μορφές, θέλουμε μόνον να ύποστηρίξουμε τις προσαιτικές μας άντιλήψεις—αισθητικές και θηικές—για τόν σύγχρονο κόσμο. 'Η προσπάθειά μας είναι συλλογική. Γιατί δεν άκούθησάμε την πεπατημένη; Γιατί τό θέατρο άποκλείεται να άγνοήσθ άτιμώρητα τούς νόμους τής έμπορικότητος. 'Ετσι δεν έμπιστεύεται κομμάτι περιχτή του στούς νέους. Παρ' όλο που ύπάρχουν αυτοί οι νέοι—άλλοι ή έμεις, άδιάφορο—και που δεν τούς δίνεται συχνά ή εύκαιρία τής παρουσίας. 'Η «Δωδέκατη Αύλαία» δεν έχει μόνιμο χαρακτήρα. Είναι μια έκκίνηση. Μπορεί, στην πορεία, να έκπηγάσθ απ' αυτή την καί ούσιαστικότητα. Καί έχει άνάγκη τό θεατρό μας από αυτό τό ούσιαστικό».

Αυτά έλεπαν οι νέοι τής «Δωδέκατης Αύλαίας» στή σύντομη διακήρυξή τους και έκαμαν την «έκκίνησή» τους με τρία μονόπρακτα. Τρία μονόπρακτα

Η ΛΥΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ άνέβασε την περασμένη έβδομάδα με πολύ ικανοποιητική άπόδοση και υπό την μουσική διαύθυνση του Βάλτερ Πράιφερ, την «Εύθυμη Χήρα» του Λέσχρ, με την όποιαν πρωτοπαρουσίασε εργασία του εις τὰ «'Ολύμπια» ό κ. Νεντομάνσκυ, ό Βιεννέζος σκηνοθέτης που μετεκάλεσε τό κρατικό μουσικό θέατρο. Είς την φωτογραφίαν μας ή πρωταγωνίστρια τής ΕΑΣ 'Ανθή Ζαχαράτου, που ζωντανεύει την Εύθυμη Χήρα και μαζί ή σουμπρέτα Μαρία Μουτσηού και ό νεώρος Μιχάλης Χελιώτης εις μίαν σκηνήν τής τελευταίας όπερετικής αυτής έπιτυχίας.

που—για να μεταχειρισθώ πάλι τόν δικό τους χαρακτηρισμό—έχουν ένα κοινό στόχο: Τα προβλήματα του καιρού μας. Τη στάση του συγχρόνου ανθρώπου άπέναντι στη μοναξιά, στο θάνατο, στην καθημερινότητα, στις «έπισεις», στα ιδανικά, στο ήθικο χρέος. Τα μονόπρακτα αυτά άνέθηκαν με πολλή σοφική και πλειάδα από καθιερωμένους ή άρκετά έλλιδοφόρους νέους ήθοποιούς άνελαβε την σκηνική παρουσίασή τους. Θα πρέπει να πώ εύθως άμέως ότι ή όλη προσπάθεια, ή όλη έκδήλωση κ' ή όλη κίνηση έχει κάτι που προσελκύει. Κάτι που την κάνει συμπαθητική, πολύ συμπαθητική. Δεν μπορεί βέβαια να πώ ότι οι πρώτοι καρποί από άπόψεως ούσιαστικού άποτελέματος είναι ικανοποιητικοί. 'Οχι. Το συγγραφικό «παρόν»—και αυτό φυσικά είναι τό βασικότερο στοιχείο

τής εξομήςσεως—είναι γεγονός ότι δεν λείπει πολύ μεγάλα πράγματα. 'Εν τούτοις, και τό λίγο που είδαμε κάτι είναι. Καί ό τρόπος που έγινε ή άπειρα είναι επίσης κέρδος. Καί, γενικά, ή όλη ειδική αυτή κινήτοποίηση τών νέων θεατρικών δυνάμεων καλό κάνει. Με αυτά τὰ δεδομένα, από τα τρία μονόπρακτα έπικρατέστερο είναι ό «Κομιστής είδωλεων» του Βασίλη 'Ανδρεόπουλου. 'Ανεξάρτητα από τόν ιδεολογικό προσανατολισμό του, τό περιεχόμενο του αυτό δεν παρέχεται με μορφή κηρύγματος και ό,τι συμβαίνει, με τούς ανθρώπους που έχουν κηρύξει άπεργία πείνης μέσα σ' ένα εργοστάσιο, προσελκύει με τις πινελιές από τις διαφορετικές άτομικές άντιδράσεις. Γεγονός, όμως, είναι ότι ύπάρχουν στο κείμενο λόγια πολλά, μεσολαδούν σκηνές περιττές, παρεμβάλλονται πλατυασμοί που θα μπορούσαν κάλλιστα να λείψουν. 'Εν πάση περιπτώσει, ό δημιουργός του μονόπρακτου αυτού έδειξε ότι έχει ταλέντο και συγκριτικώς από τρείς σκηνικές φωνές, που άκούσθηκαν στην πρώτη έμφάνισή τής «Δωδέκατης Αύλαίας», ή δική του φαίνεται έπικρατέστερη. 'Ο «Κομιστής

Ο κ. ΜΑΡΚΕΖΙΝΗΣ συγκαταλέγεται ανάμεσα στίς προσαικότερες του πολιτικού, έπιστημονικού και καλλιτεχνικού κόσμου, από τις όποιες τό Ε. Ι. Ρ., δια τής έκ τών πρωταγωνιστών του 'Εθνικού Θεάτρου 'Ελένης Χαλκούση, έξήτησε να πληροφορηθή ποιά από τις παλιές έλληνικές θεατρικές έπιτυχίες θα ήθελαν να ζανακοσούν. 'Ο άρχηγός τών προσευτικών διέλεξε τη «Βαθυλάνια» και ήχογραφήσε άναλυτικήν συνέντευξη ή όποια θα μεταδοθή από τό 'Εθνικό πρόγραμμα τού σταθμού 'Αθηνών την Κυριακή τού Πάσχα, μαζί με ραδιοφωνική άπόδοση της κομωδίας του Βυζαντίου. 'Ανατέρω ό κ. Μαρκεζίνης και μαζί ή 'Ελένη Χαλκούση κατά την ήχογράφηση τής ένδιαφερούσης συνεντεύξεως.

χρώμα ή λιτή σκηνογραφία του Μιγάδη. Τό ίδιο ισχύει και για την εργασία του στα άλλα δύο μονόπρακτα. 'Από αυτά, καλύτερο είναι τό «Κρατητήριο» του Βαγγέλη Γκούρα. Διάφοροι τύποι, που είναι κλεισμένοι σ' ένα κρατητήριο, κουβεντιάζουν, συζητούν, συμπλέκονται, τοποθετούν τα κοινωνικά και μαζί και άτομικά θέματα τους. Μερικοί σκιαγραφούνται καλά και ζωντανεύονται, καθά διακριτική σκηνοθεσία Χρ. Βαχλιώτη, και ικανοποιητικά. 'Ιδιαίτερα θα πρέπει να άναφερθούν άπό τούς έκτελεστές ό Σπύρος Καλογήρου—που ήταν ό έπικρατέστερος—, ό Α. Κουρή και ό Σ. Κωνσταντόπουλος. 'Εν τούτοις, όλο τό μονόπρακτο τό συνθέτουν αυτά τα σκίτσα και τα μικρά στιγμιότυπα τών συζητήσεων τών κρατούμενων. Δεν βγαίνει θετικώτερο νοημα και ένα όποιοδήποτε γενικό συμπέρασμα. Τα πράγματα όμως είναι πιο άνεπαρκή στόν «Χάρο του άνέμου» του Νίκου 'Ιγγλέση. Το τρίτο αυτό μονόπρακτο μάς μεταφέρει στην περιοχή του Παλου, κοντά στους ανθρώπους της άμόδος Σκώτς, και ζούμε για λίγο τής άντιθέσεως και τις συγκρούσεις τών μελών της σε μια στιγμή κρίσεως. 'Ετσι όμως που παρέχεται, συγγραφικώς άπανά, δεν προσελκύει καθόλου ή περίπτωση τους. Θα πρέπει, μ' όλα ταυτα, να άναγνωρισθή στόν συγγραφέα τό ελαφροντικό ότι ό κ. Γιαννίσης, που άνέβασε τό μονόπρακτο του, τό σκηνοθέτησε κατά τρόπο που καταφανώς άδικείται. 'Ολοι οι έκτελεστές χρησιμοποιούν ένα κραυγαλέο τόνο, παίζουν με κατάχρηση φωνών και κινήσεων και γενικά έπιστρατεύουν έξωτερικά μέσα, που άδικούν τό κείμενο. Πάντως, έπικρατέστερος από την πεντάδα τών έρμηνευτών είναι ό Λάμπρος Κοταίρης και εύθως μετά έρχονται ό Γ. Βρασιλειάνος και ό Γιώργος Τσιτσόπουλος. Λίγος ό Ν. Χριστογιαννόπουλος και ύπερβολικά τραχύς ό Δημήτρης Χριστοφορίδης. 'Οσον άφορά τη μουσική του 'Αργύρη Κουνιά, σ' αυτό τό μονόπρακτο δεν καταρβασα... να την άκούσω. Κάτι άνεπαθήτο ήχοι, να ήταν άραγε δημιουργική σύνθεση μοντέρνας τεχνολογίας; 'Ομολογώ τό άμάρτημα μου: Είμαι έντελώς άμήτορας σ' αυτό τό είδος τής καλλιτεχνικής κατακτήσεως και έκτιμώ τόσο πολύ τό ταλέντο του Κουνιά, ώστε να έχω από αυτόν περισσότερες άξιώσεις.

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

(Συνέχεια από σελ. 37)

Όλη την ώρα τις ένοχλούν επαγγελματίες ζητιάνες, που κουβαλούν τα παιδιά τους στη ράχη, με άσιατική αντοχή. Χωριάτισες, που έρχονται πότε - πότε στη μεγαλόπολη για να κάνουν τα ψώνια τους, φράζουν τους δρόμους, καθισμένες στα σκαλοπάτια των σπιτιών και στις εισόδους των μαγαζιών.

Αυτές οι επισκέψεις στην πόλη έχουν γι' αυτές μεγάλη σημασία. Γι' αυτό κι αφήνουν μεγαλύτερα τα ήδη τολμηρά ντεκαλτέ των έπαρχιακών τους «σαριά», που αφήνουν να φαίνεται το κεχριμπαρένιο δέρμα το στήθος τους.

Ανάμεσα στο πολυποίκιλο πλήθος των δρόμων της Καλκούττας συναντά κανείς κι ανθρώπους με το δέρμα ζωηρά διαμορφωμένο — χαρακτηριστικό άρισμένης κάστας — με τα μαλλιά πεσμένα γύρω απ' το πρόσωπο και με μόνο ρούχο τους μιά λεπτή ποδιά γύρω απ' το σκελετωμένο τους σώμα. Έρχονται από μιά «ινδοιστική κηδεία» και γι' αυτό έχουν πασπαλισθή απ' την κορφή ως τα νύχια με «ιερή στάχτη».

Οι ξένοι, που δεν ξέρουν αρκετά για τις θρησκευτικές ιεροτελεστίες της ινδοιστικής ταφής, κοιτάζουν κατάπληκτοι αυτούς τους διαμορφωμένους με πολεμικά χρώματα και γεμάτους στάχτη εκπροσώπους των διαφόρων ινδοιστικών αίρεσεων και διγυρόντας. Επειτα στον φιλικό τους κύκλο ότι είδαν στην Καλκούττα αγρίους της Άφρικης...

Πιο κάτω βλέπεις κανείς Σιχ με άπαστραπτούσες λευκές «θρησκευτικές στολές», με τα μακριά άκομα μαλλιά τους επιδεδιμένα τυλιγμένα σε γαλάζια τουρμπάνια και το τεχνικά ψαλιδισμένο γένι τους συγκρατημένα από φιλέ των μαλλιών, να συνοδεύουν τις γυναίκες τους, που διαλέγουν προσεκτικά τα κατσπήματα απ' τα όποια θέλουν να φωνίσουν.

Οι περιηγήτριες τους παίρνουν εσφαλμένα για μαχαράιιδες και προσπαθούν ματαίως, με φιλάρεσκα πλάγια βλέμματα, να προσελκύσουν την προσοχή των γεροδεμένων αυτών «θρησκευτικών ιπποτών». Άλλα οι Σιχ είναι πιστοί και σταθεροί. Γι' αυτό άλλωστε είναι και τόσο πιστοί στις θρησκευτικές τους παραδόσεις και δεν παραλείπουν ποτέ να ξέρουν τα πέντε σημάδια που χαρακτηρίζουν έναν Σιχ.

Τα σημάδια αυτά είναι τα ακόλουθα: Δεν κόβουν ποτέ τα μαλλιά τους ούτε ξυρίζουν τα γένεια τους. Κάτω απ' το τουρμπάνι τους φορούν μιά χτένα στο κεφάλι. Στο χέρι τους φορούν ένα βροχιόλι. Στην άριστερή πλευρά της ζώνης τους έχουν ένα έγχειρίδιο. Και το παντελόνι τους έχει σχήμα γυναικείας κυλόπτας Ιππασίας.

Θρησκευτικοί ιππότες

Οι ζητιάνοι κ' οι ανάπηροι που πλημμυρίζουν τους δρόμους της Καλκούττας ψέλνουν άκαταπαυστα: «Σάμπ, μπαςίς», «Σάμπ, μπαςίς!» Αυτή η φωνή, που ζητάει έλεημοσύνη, δεν φεύγει ούτε στιγμή απ' τ' αυτιά των περιηγητών. Νεαρές και καλοφτιαγμένες ζητιάνες, τυλιγμένες σε βρώμικα κουρέλια, κυνηγούν με αφάνταστη επιμονή το «θύμα» τους, φέρνοντας το, με τις κλάψεις τους, σε δύσκολη θέση.

Ανάπηροι, με ακρωτηριασμένα ή παραμορφωμένα μέλη, είναι ξεπλωμένοι ή καθισμένοι κάτω στο χώμα. Κλαιγόντας, θρηνώντας και ικετεύοντας, τα θλιβερά αυτά πλάσματα άπλώνουν τα χέρια τους, ζητώντας έλεημοσύνη. Ούτε οι δημοτικές αρχές, ούτε η κυβέρνηση ενδιαφέρονται γι' αυτούς. Έγκαταλειμμένοι στην τύχη τους, φοιτούν σε μία κατάσταση, που ελάχιστη διαφέρει απ' των ζώων.

Ζούν και πεθαίνουν στους δρόμους σαν αδέσποτοι σκύλοι κι είναι οι παρίες της πόλεως αυτής των εκατομμυρίων κατοίκων...

Με άσιατική επομένη και με αδόκιμη τυμπανοκρουσία, ο «δαμαστής πιθήκων» γυρίζει στους δρόμους για να επιδείξει σε παιδιά κ' ενηλίκους, έναντι μιάς μικρής αμοιβής, την «δεξιοτεχνία» των γυμνασμένων τετραπόδων του.

Όταν μαζεύονται γύρω του άρκετοι φιλοθεάμονες, που συνοδεύουν τις παραστάσεις με τα συνεχή τους γέλια, ένας πύθιος - μπαλαρίνας αρχίζει να χορεύει «κλασσικούς χορούς», υπό τους ήχους του ταμπουρά που χτυπάει ένας συνάδελφός του.

Ακολουθεί ένα άλλο νούμερο, στο οποίο ένας πύθιος εκτελεί άπιθανους ακροβατισμούς. Οι θεαταί ανταμειβούν το υπαίθριο αυτό τσίρκο με τα χειροκροτήματά τους, αλλά λίγοι είναι εκείνοι που μπορούν να το βοηθήσουν με κανένα μικρό νόμισμα...

Ή θεά της γονιμότητας

Το μεσημέρι, όταν ο τροπικός καύσων παρρηλική κάθε ζωή στην πόλη, όταν οι δασυγί κ' οι κούλιδες σέρνουν τα κουρασμένα σώματά τους για να βρουν κάποια σκιά, ατελείωτες σειρές προσκυνητριών καταβυθίζονται στο ναό της Κάλι, για να προσευχηθούν στη θεά αυτή των 'Ινδών.

Νεαρές κοπέλες, ώριμες παντρεμένες και γριές, λούζονται πρώτα στη λίμνη που βρίσκεται κοντά στο ναό και μπαίνουν ύστερα στον περίβολό του. Σύμφωνα με μιά παμπάλαιη παράδοση της 'Ινδοιστικής θρησκείας, οι στείρες γυναίκες κρεμούν «μαγικές πέτρες» με κορδέλλες από τα κλαδιά ενός δέντρου, που σκεπάζει το ναό με τόν πυκνό 'τοκιο του.

Οι γυναίκες κάνουν πολλές φορές το γύρο του τεράστιου κορμού, περιδρεχόντας τον με αγιασμένο νερό.

Αυτό είναι ένα σύμβολο προσευχής προς την θεά Κάλι, για να τις απαλλάξει απ' τη στεριότητα και να τους δώσει τη χαρά της μητρότητας.

Αργά ή άργα, όταν στή γραφεία και στις τράπεζες οι άνεμιστρες παύουν να λειτουργούν κ' οι κάτοικοι δαγώνουν από τα σπύτια τους, όπου έχει συγκεντρωθεί η ζέση της ημέρας, οι σφυγμοί της πόλεως των εκατομμυρίων κατοίκων αρχίζουν και πάλι να χτυπά γοργά.

Στα υπερχρήλη λεωφορεία και τράμ, οι εργαζόμενοι που γυρίζουν στα σπίτια τους προσπαθούν, κουνώντας σαν δεινάλιες τις εφημερίδες τους, να δροσίουν λιγάκι τα καταβεβλημένα πρόσωπά τους, ενώ οι κούλιδες, με τα κεφάλια κατεβαμένα, σέρνουν κατακουρασμένα τα «φρίκας» με τ' ανθρώπινο φορτίο τους.

Τα περισσότερα λεωφορεία είναι διάφορα και θυμίζουν τους παλιούς αποικιακούς ατθίνες.

Στις απορφές των δρόμων γέρουν επικίνδυνα κ' έχει κανείς την εντύπωση ότι πρόκειται ν' αδειάζουν το ανθρώπινο φορτίο τους.

Έξα απ' τις κλειστές τράπεζες, οι «κουρείς της Καλκούττας» έχουν στήσει τα υπαίθρια κομμωτήριά τους και μειώνουν τις τιμές τους όσο περνάει η ώρα.

Οι κούλιδες έτοιμάζουν στις σκάλες των κτιρίων το βραδινό τους φαγητό, μαγειρεύοντας το σε υπαίθρια καμινέτα ή φουφούδες. Γι' αυτούς, η σκληρή μέρα τελείωσε. Σε λίγο, κιλιάδες φανέρια θα φωτίσουν με το άμυδρο φως τους την μεγαλόπολη και στο «έκραντο Ότελ» οι πλούσιοι θ' αρχίσουν να χορεύουν, προσπαθώντας να σκοτάσουν τον καιρό τους μ' αυτόν τον ελάχιστο δροσιστικό τρόπο...

ΠΕΡΙΔΙΑΒΑΖΟΝΤΑΣ

Τ' ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΜΑΓΑΖΙΑ

Η εμπνευσση είναι πάντα ο δημιουργικός σπινθήρας κάθε προσπάθειας. Και στην εποχή μας λίγοι άνθρωποι κατορθώνουν πραγματικά να διαθέτουν μιά ανεξάντλητη πηγή εμπνεύσεως, που να τους σταθεροποιεί σ' ένα υψηλό επίπεδο. Η πόλη του φωτός είναι εκείνη που εξακολουθεί να διατηρεί τα σκήπτρα στον τομέα αυτό. Και λαμπρό παράδειγμα είναι ο φημισμένος για τις υπέροχες ραπτικές δημιουργίες του Πιέρ Μπαλμαίν, που έδω και λίγο κανό έχει ανοίξει μία θαυμασία μπουτίκ στην Αθήνα, στον 5ο δρόμο του μεγάρου της οδού Βουκουρεστίου 16. Εκεί αντικρύζει κανείς ανάγλυφη όλη την πλούσια εμπνευσση του Παριζιάνου δημιουργού, σε μιά σειρά από υπέροχα ανοιξιάτικα ταγιέρ που, όπως κι όλα τα μοντέλα της μπουτίκ, έχουν γίνει από τα ίδια υφάσματα με την γαλλική συλλογή του. Παράλληλα, ένα μπουκέτο από δυοφορα λουλουδιασμένα φορέματα, μελετημένα ειδικά για το ελληνικό καλοκαίρι, ολοκληρώνουν ένα θεαυαρό από κομψά σύνολα, που για πρώτη φορά θ' αντικρύσουν οι Αθηναίες. Έτσι τώρα πιά δεν χρειάζεται να θαυμάζουμε μόνο μία μεγάλη γαλλική φήμη στον κόσμο της μόδας, αλλά θα μπορούμε να νιώσουμε τη χαρά της αποκτικής μιας δικής της δημιουργίας.

Τώρα το Πάσχα όλοι θα κάνουν μιά μικρή έκδρομο. Το τετραήμερο λοιπόν ή το τριήμερο αυτό, που θα περάσουμε στην έξοχη, είναι, όπως μ' έλεγε η γνωστή 'Αθηναία αίσθητικος κ. Λίλι, στο Ινστιτούτο της της οδού 'Αμερικής 15, μιά μοναδική ευκαιρία να άσπασμε το δέρμα μας να αναπνεύσει έλευθερα, απαλλαγμένο από μακιγιαρίσματα και έννες ουσίες. Ένα καλό έπιστημονικό καθήκον θα διευκολύνει τους πόρους ν' ανοίξουν και να χαρούν το όξυγονο και τον ήλιο της υπαίθρου. Άλλωστε, μιά όχι λιπαρή κρέμα, που θα απορροφήσει άμέσως από την επιδερμίδα και θα καθαρίσθ μ' ένα χαρτί τουαλέτας ή ένα κομμάτι σαμπάνια, είναι ή καλύτερη περιποίηση του δέρματος. Το κργνίδον και το απαλό δάψιμο των ματιών θα ολοκληρώσουν το έκδρομικό αυτό μακιγιαρίσμα.

Α' έχη τύχει και σε σ' να θέλετε ν' αλλάξετε την διαρρύθμιση του σπιτιού σας και να βρεθείτε μπροστά στο πατροπαράδοτο πρόβλημα των λεκέδων που άφηνουν στους τοίχους τα έπιπλα και τα κάδρα. Πόσες φορές, αλήθεια, δεν βαρνέται κανείς να βλέπει από το ίδιο μέρος την κονσόλα, την καναπέ, την πολυθρόνα. Κι οι τι άπλούτερο; Αποφασίζει μιά μικρή αλλαγή στο σύγρρισμα του σπιτιού. Τα μεταφέρει άλλοι. Δεν τελείωσαν όμως τόσο εύκολα τα

βάσανά του, γιατί την πολυθρόνα να μπορεί να την πάη στο διπλανό δωμάτιο, αλλά στο σημείο που άκουμπουσε στον τοίχο θα έξακολουθού να διακρίνεται καθαρά το σχήμα της. Αποτέλεσμα, να δαναυγιάσουν τα πράγματα στη θέση τους. Όλα αυτά όμως φαίνεται πως ανήκουν πιά στο παρελθόν. Μιά καινοτομία ταξίδεψε από την άλλη άκρη του άκεανού για να φθάση στην Ελλάδα μας και να φέρη το πιο χαρούμενο μήνυμα του νοικοκυριού. Τα μεγαλύτερα άμερικανικά εργοστάσια Ντυπόν μας έστειλαν τα περίφημα πλαστικά τους χρώματ'α «Φλόου Κότ», που στεγνώνουν μέσα σε μισητή ώρα και πλένονται με σαπουνάδα, χωρίς φόβο να χάσουν την ζωανία των άποχρώσεών τους. Έτσι, τώρα πιά ένας λεκς στον τοίχο, μιά μολυβιά που έβαλε παίζοντας το παιδί μας, μιά λαδιά και τα σχήματα των έπιπλων, είναι υπόθεση πέντε λεπτών για να άφαιρεθούν. Ένα σαπουνισμένο πανί και ο τοίχος θα είναι και πάλι όλοκαίρος, σ'α να βάψτηκε λίγα λεπτά πριν.

Το Πάσχα δεν είναι πάντα στην Ελλάδα ή ημέρα της Χριστιανισμένης, αλλά και ή εποχή που πολλοί νέοι διαλέγουν για να δημιουργήσουν οικογένεια με τα δαμά του γάμου. Και ποιος δεν έχει κάποιο γνωστό που αυτές τις μέρες θα του στείλν μιά πρόσκληση για να του άνοικινώση το χαρμάνι γεγονός. Και τότε αρχίζουν τα βάσανά μας. Κάνουμε χίλιες-δυο σκέψεις για να δρούμε κάτι πρωτότυπο και πρακτικό, που θα είναι κατάλληλο για δώρο του νέου ζευγαριού. Πόσες δυσκολίες όμως δεν φέρνει ή απλή αυτή σκέψη. Δεν είναι τόσο εύκολο να βρή κανείς στα μαγαζιά της 'Αθήνας κάτι που να ξεχωρίζει για την λεπτότητα και το γούστο του. Να όμως που στην «Φαντασία», της οδού 'Ερμού 6, υπάρχουν συγκεντρωμένα τα πιο χαριτωμένα δώρα. Ένας μικρός άνεκτιστος θησαυρός από κρύσταλλα, πορσελλάνες, έπαργυρα, μπιμπιλιές, σεβρίσια του τσαγιού Ρόζενταλ, ρολόγια του τοίχου και έπιτραπέζια, σέτ τουαλέτας άσημένα και έπαργυρα, μπιμπιλιές, μοντέρνες φαγιάνες και μιά άραία συλλογή από είδη δερματίνα ευρωπαϊκά, πρωτότυπα και χρησιμώτατα, που φανερώνουν το γούστο και την έλεκτικότητα των δημιουργών του. Έτσι δεν υπάρχει πιά λόγος να σκέπτεται κανείς τί θα δωρήση στο καινούργιο ζευγάρι, γιατί το κομψό αυτό κατάντημα της οδού 'Ερμού προσφέρει μιά πλούσια ποικιλία από τις ώραιότερες σύγχρονες δημιουργίες.

Α' έχετε προσέξει άσφαλώς πόσο άντισθητικό είναι σε μιά κομψή γυναίκα να έχη άπριποιητά χέρια. Κι όσο ιδιαιτέρη προσοχή δίνουν στην επιδερμίδα του προσώπου μας, τόσο άδιόφορος κατά κανόνα είμαστε για το δέρμα των

χεριών μας. Και τώρα την άνοιξη ή κατάσταση χειροτερεύει με τις άπτόμενες αλλαγές του καιρού που άγριουμε το δέρμα. Και για να προλάβουμε τις ταλαιπωρίες, που μπορεί να φέρη ή μικρή αυτή άνωμαλία της επιδερμίδος των χεριών, πρέπει άπαραιτήτως, κάθε φορά που θα πλένουμε τα χέρια μας, να δάσουμε άμέσως μετά λίγες σταγόνες από το γαλάκτωμα «Κανά», που μαλακώνει και λευκάνει την επιδερμίδα. Σε λίγα δευτερόλεπτα το γάλα «Κανά» θα έχη άπορροφηθή από το δέρμα και θα μεταβληθή σε μιά προστατευτική έπιστρώση, που θ' άποκαρύνη κάθε κίνδυνο σκασίματος. Μ' αυτόν τον τρόπο δεν άποφύγει κανείς μόνο την κακή επιδερμίδα της άνοιξης, αλλά προετοιμάζει τα χέρια και για τις καλοκαιρινές ήμέρες, που δεν είναι πιά τόσο μακριά.

Λοιπόν, άποφασίστε ποιο θα είναι το άγαπημένο σας άστέρι του κινηματογράφου. Η 'Ελληνίδα στάρ που θα πρωτοστατήσει στο μεγάλο διαγωνισμό της «Τρικόζα» και θα διανεμήη τα βραβεία. Είμαστε στην τελευταία έβδομάδα του 'Απριλίου και πρέπει να στείλνέ μέχρι το τέλος του μηνός την γνώμη σας για το άστέρι της προτιμήσεώς σας. Μέχρι το τέλος του μηνός, έξ άλλου, όπως έξερετε, μπορείτε να λάβετε και σεις μέρος στον μεγάλο αυτό πανελλήνιο διαγωνισμό, έάν ψωνίστε κάτι μέχρι της 2ας Μαΐου, από το μοναδικό αυτό πλεκτομάγαλο της Στοάς της οδού 'Ερμού 6. Συγκεκριμένα, στις άποδείξεις άγοράς που δίνονται όλο το διάστημα του 'Απριλίου και μέχρι του Μ. Σαββάτου στους πέλτες της «Τρικόζα», αναγράφεται ή ημερομηνία και ένας αύξων άριθμός. Αυτό το χαρτί πρέπει να το φυλάξετε γιατί ο άριθμός σας θα κληρωθή και μπορεί να έλσθε και σεις ένας από τους τυχερώτερους του διαγωνισμού. Όπως είναι γνωστό, περί τα μέσα Μαΐου θα γίνη μιά ειδική έορτή που θα διοργανώση ή «Τρικόζα», και ή στάρ που έδολέξατε σεις με την ψήφο σας θα τραβήξη από την κληρωτίδα τους τυχερούς άριθμούς. Μιά καινούργια συγκεντρώση, λίγων κανό άργότερα, με έτι κεφαλής πάντοτε την 'Ελληνίδα ήθοισιού του κινηματογράφου, θα προετοιμασθή για να δοθούν τα δώρα. Όλες αυτές οι μικρές φιλικές συγκεντρώσεις θα κινηματογραφηθούν για να τις ζήσουν από κοντά και όλοι οι φίλοι της «Τρικόζα». Θα δώμασε, άσφαλώς, τα βραβεία του διαγωνισμού. Είναι για τον πρώτο άριθμό δώρα άξία δύο χιλιάδων δραχμών, για τον δεύτερο χιλίων, για τον τρίτο και τον τέταρτο 500 δραχμών, για τον πέμπτο, τον έκτο και έβδομο, δώρα άξια 300 δραχμών. Οι έπομειοι 13 άριθμοι θα κερδίσουν από ένα δωράκι που θα στοιχίξη έκατο δραχμές και οι έπομειοι έκατο δώρα μίας κάρτα έκπτώσεως έκατό τοίς έκατό, που θα διαρκή ένα μήνα από την ήμέρα της έπίδοσης. Άν λοιπόν έχετε

κάνει κιόλας τα ψώνια σας από την «Τρικόζα» μέσα στον 'Απρίλη, δεν πρέπει να παραλείψετε να στείλντε την έβδομάδα αυτή και την ψήφο σας στο κατάντημα της οδού 'Ερμού 6, για την έκλογή της στάρ του κινηματογράφου που θα κάνη την παρουσίαση του διαγωνισμού. Προσέξτε όμως, πρέπει το γράμμα σας να ταχυδρομηθή με σφραγίδα άποστολής μέχρι και της 2ας Μαΐου το άργότερον. Έτσι ή «Τρικόζα» δεν θα μεροληπτήση για την έκλογή της στάρ, αλλά θα κάλση εκείνην που θα υποδείξετε σεις οι ίδιοι με την ψηφοφορία που έχει διοργανώση.

Να ένα χαρούμενο πασχαλινό μήνυμα: Έρχεται σαν μυρωμένη άνοιξιάτικη πνοή από το γοητευτικό Παρίσι, για να φέρη πιά στο εύχριστο νέα στις σύγχρονες 'Αθηνάες. Ένα όνομα πλανιέται πάλι στα χείλη κάθε Παριζιάνου, πλαισιωμένο από παγκόσμιες άναγνωρίσεις. Ένα όνομα, που χρόνια τώρα έχει γίνεη το σύμβολο της κομψότητας και της όμορφιάς. Είναι ή περίφημη Σκιαπαρέλλι, που το Χριστογεννητικό δώρο της με το άρωμα «Σι» έρχεται να ολοκληρώση το Πασχαλινό, με μιά σειρά από θαυμάσια καλλυντικά, που έχουν κατακτήσει κίλας άθες της γυναικείας. Καί, φυσικά, ή 'Αθηνάια δεν μπορούσε να ύστερήση στην άναγνώριση της φήμης αυτής. Έτσι, έδώ και μερικές ήμέρες μπορεί πιά να βρή τα φημισμένα γαλακτώματα, τις λωσιόν και τις κρέμες της Σκιαπαρέλλι. Έάν το δέρμα σας είναι έξοδ, ύπαρχει ειδικό γαλακτώμα που κανέι ένα γρήγορο ντεμακιγιαζ και ένα μελετημένο για λιπαρά δερμάτα, που δισοει με στους πόρους και καθαρίζει ριζικά την επιδερμίδα. Κ' έρχόμαστε στις λωσιόν: Η «Άστρενάντ» είναι για λιπαρά δερμάτα και μοναδική για ένα άλοκληρωμένο ντεμακιγιαρίσμα, που δεν άφήνει ίχνη μακιγιαζ και ιδρώτος, και θερμαίνει τα άντισθητικά μπιμπιλικία που έμφανίζονται πολλές φορές στα λιπαρά δερμάτα. Για τα έφηρα ή κανονικά δερμάτα, ιδέωδης είναι ή λωσιόν «Άντουσιάντ», που δίνει μιά ζωανία και φρεσκάδα στην επιδερμίδα. Για όσες όμως δεν θέλουν να χρησιμοποιούν γαλακτώματα, τα κωλλυντικά Σκιαπαρέλλι έχουν μιά κρέμα ντεμακιγιαζ που καθαρίζει τέλεια και συμπληρώνεται από μιά λωσιόν άνάλογη με τον τύπο του δέρματος. Άλλά εκείνο που πραγματικά άξίζει να θεωρηθή σαν ή μεγαλύτερη έπιτυχία της Σκιαπαρέλλι είναι οι υπέροχες κρέμες της, που θαρρεί κανείς πως ξαναζωντανεύουν την επιδερμίδα και της προσδίνουν νεότητα και όμορφη. Η προστατευτική κρέμα για έφηρα δερμάτα ένεργεί άσπραπία και είναι μιά μοναδική τροφή για τους ιστούς. Η προστατευτική κρέμα για τα λιπαρά και κανονικά δερμάτα άφαιρεί όλοκληρωτικά τις έννες ουσίες από το δέρμα και άφνει τους πόρους έλεύθερους για μιά σωστή άναπνοή. Έκτός όμως

από τις δύο αυτές κρέμες ύπαρχει και ή άνανεωτική που, όπως φανερώνει και το όνομά της, ξαναώνει τις έφηρες και ρυτιωμένες επιδερμίδες. Έτσι, λοιπόν, ή 'Αθηνάια δεν έχει πιά λόγους να ύστερή από την Παριζιάνου, αφού της δίνεται τώρα ή ευκαιρία να άποκτήση κι αυτή τα περίφημα καλλυντικά της Σκιαπαρέλλι.

Μαζύ με την μυρωμένη άνοιξιάτικη πνοή φθάνει κάθε τέτια έποχή και ένας μεγάλος κίνδυνος για την γυναικεία επιδερμίδα: ή άφυδάτωση. Όλες αυτές οι άλλες

λζγές του καιρού, οι πρώτες ζεστές άκτίνες του ήλιου, το αεράκι και ή σκόνη, θαρρεί κανείς πως στεγνώνουν τελείως το δέρμα και του άφαιρούν κάθε φρεσκάδα και δροσιά. Άλλά το κακό δεν σπύματά εκεί, γιατί ή άφυδάτωση είναι το προμήνυμα των ρυτιών. Έάν λοιπόν δεν ένεργήσουμε άσπραπία, άφήνουμε έλεύθερο το πεδίο στην πρόωρη ρυτίωση της επιδερμίδος, που είναι ο μεγαλύτερος έχθρος της γυναικείας όμορφιάς. Μά, θα μου πείτε, κάθε γυναίκα που νιώσει να ξεραίνεται το δέρμα της άντηρά. Συμφωνώ! Άλλά πολλές φορές άντηρά λανθασμένα. Πιστεύει πως στην περίπτωση αυτή μιά λιπαρή κρέμα είναι ιδέωδης. Και εκεί πέφτει έξω. Όσα κοινά κρέμα κι άν χρησιμοποιήση δεν πρόκειται να δη κανένα άποτέλεσμα. Γιατί ή άφυδάτωση δεν είναι τίποτε άλλο από τη δίψη του δέρματος για δροσιά και όχι για λιπαρή τροφή. Και σ' αυτό το σημείο έρχεται να προσφέρει την θαυματουργή της βοήθεια ή «Λίγν 'Οσεάν», που παρισινού οίκου Λανκό, που στην Αθήνα άπτιπροσωπεύεται στην όδδ Βουλής 2. Έκει θα βρήτε μιά σειρά διαφρητικών τύπων «Λίγν 'Οσεάν», για κάθε δέρμα, που μέσα σε πολλή μικρό διάστημα θα ξαναδώσουν μιά δελούδινη άπαλότητα και φρεσκάδα στο πρόσωπό σας.

Ζοόμε σε μιά έποχή που οι μικροφευρές του νοικοκυριού έχουν φθάσει στο άποκορύφωμά τους. Λεπτομέρειες που μερικά χρόνια πριν θα θεωρούσαμε άπραγματοποιήτες, πέρασαν πιά από την περίοδο της δοκιμασίας για να πάρουν μιά συγκεκριμένη μορφή και να πλησιάζουν τη ζωή μας με πρακτικές εύκολιες. Έτσι, έδώ και λίγα χρόνια φανερώνεται στον τομέα του νοικοκυριού ένας μεγάλος παράγων. Τα πλαστικά είδη της κουζίνας, που τα ζωηρά έντονα χρώματά τους και ή συμβολή τους στην άπλοποίηση του νοικοκυριού, τα έκαναν από την πρώτη κιόλας μέρα άγαπητά σε κάθε γυναίκα. Και ποιος δεν έχει σταθή έκστατικός μπροστά στη μεγάλη έπιπνια του «ΙΛΙΟΝ», της οδού 'Ερμού 11, για να θαυμάση τις πολύχρωμες πλαστικές δημιουργίες που έρχονται από κάθε γωνία

της γής για να δώσουν και στο ελληνικό σπίτι τη χαρούμενη νότα της έποχής μας. Λεκάδες της κουζίνας, μπανάκια για παιδιά, κουτιά για πρόβια, άγροθές, κανάτες, πετσετοθήκες, δίσκοι, πισιτοθήκες για το στράγγισμα των πιάτων, καλάρια για τα άφροστα, μανταλάκια, ψωμιές, γλάστρες και χίλια δυο άλλα μικροπράγματα. Κι όλα αυτά σε μοντέρνους, άνοικτοκαρδους χρωματισμούς, κόκκινα, πράσινα, κίτρινα, άσπρα, θαλάσσια και τόσες άλλες ζωανίες άποχρώσεις. Έτσι, το σύγχρονο νοικοκυριό άρχισε να δίνει έλευθερία τις βρειές λεκάδες από έμαγιά, που όχι μόνον ήταν δυσκολοχρησιμοποιήτες, αλλά είχαν και το μειονέκτημα ότι ράγιζαν και έπαιρναν την αντίσθητική εκείνη μορφή του μισοσπασιμένου. Αυτό φυσικά δεν συνέβαινε μόνο στις λεκάδες, αλλά και σε τόσα άλλα μικροσκεύη της κουζίνας, που δεν έχουν πιά φόβο να σπάσουν ή να ραγίσουν, χωρίς στην πλαστική ύλη. Και πρέπει να σημειωθή πως τα κουζίνα αυτά έχουν ένα επί πλέον πλεονέκτημα. Καθαρίζονται πολύ εύκολα και προφυλάσσουν την ύλη κάθε οικογενείας, γιατί όλα είναι φτιαγμένα σε καμψιλάτα σχήματα, ώστε να μη μόνον μικρόδια στις γωνίες τους. Και το σπουδαιότερο είναι ότι τα πλαστικά του «ΙΛΙΟΝ» δεν φθέρνουν άπο τις πολυάριθμες ταλαιπωρίες που ύφισταναν σε κάθε κουζίνα. Μπορεί να σάς πείση κάτω κάποιο σκεύος, όπως είναι φυσικό, χωρίς όμως να σάς κάνη να κοφωχολιάσετε με το σπάσιμό του. Γιατί τα πλαστικά όχι μόνο δεν παθαίνουν καμψία ήμια, αλλά δεν κάνουν και τον χαρακτηριστικό εκείνο κρότο, που πολλές φορές άναστατώνει μιά όλοκληρη οικογένεια.

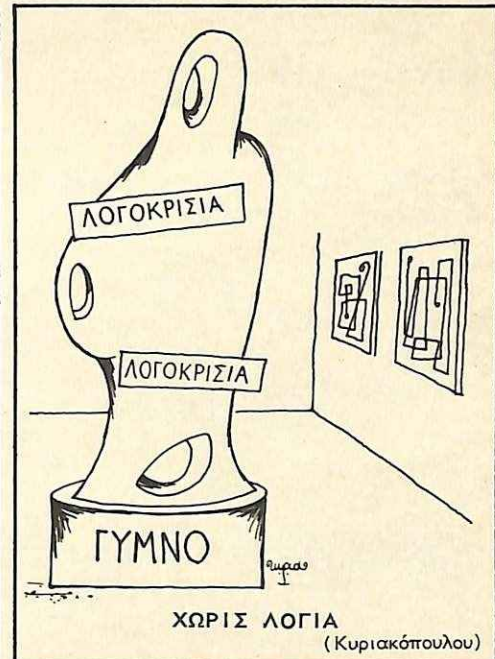
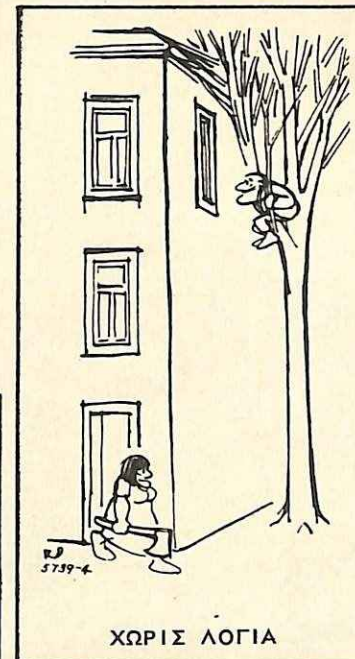
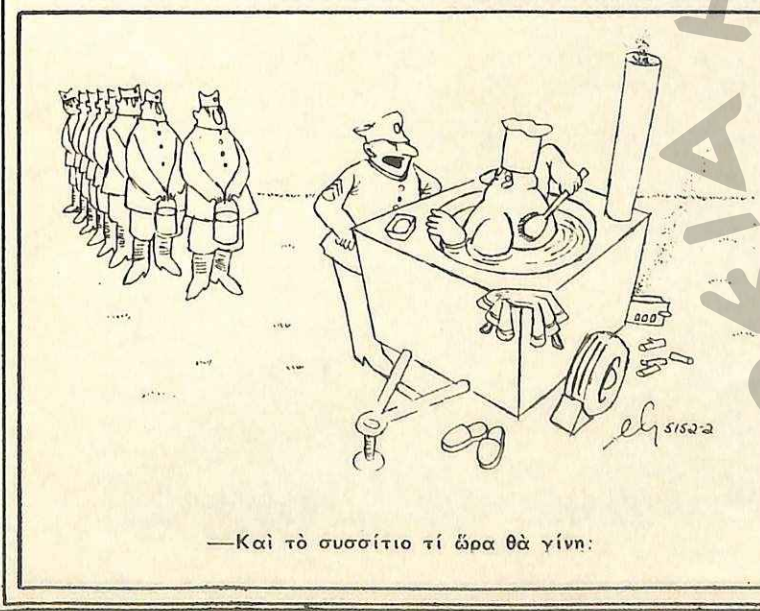
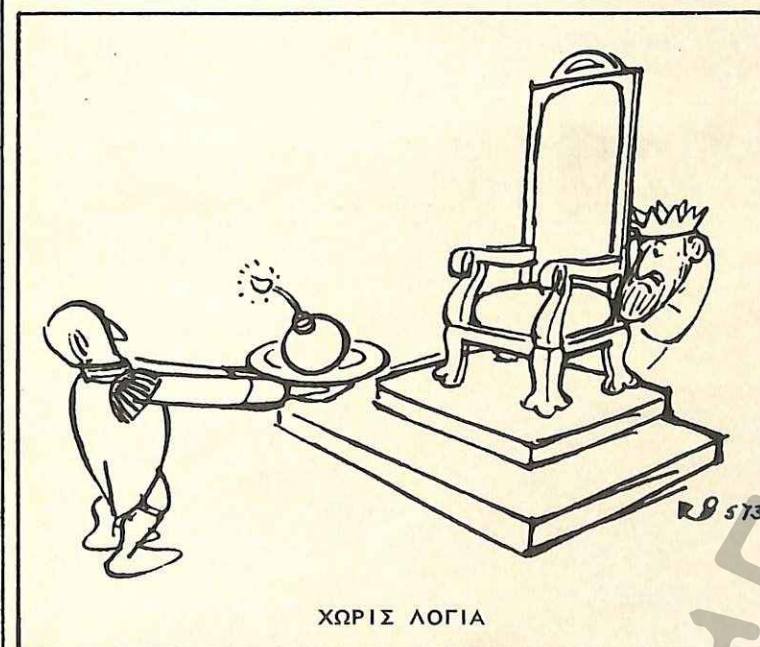
Πλησιάζουμε πιά στο καλοκαίρι. Ο Μάιος είναι κιόλας κοντά μας και μετά το Πάσχα κάθε γυναίκα θ' αρχίση να προετοιμάζη την καλοκαιρινή γκαρταρόμπα της. Στην πρόσχαρη δέ αυτή έποχή των διακοπών και της ξεγνοιασιάς, κάθε μιά μας είναι ύποχρεωμένη να έχη ένα σωρό πρωινά και άπογευματινά φορέματα. Άς έχετε μεγάλη οικονομία λοιπόν έάν μπορείτε να ράβετε μόνοες σας. Κι αυτό θα το κατορθώσετε με την βοήθεια των μοναδικών άμερικανικών πατρών Μάκ Κόλλες και των Ιταλικών Κάκα Λίνα, που ύπαρχουν άποκλειστικά στο κατάντημα Γκρέη, της οδού 'Ερμού 6. Έτσι, με ελάχιστη χρέματα θα μπορούσε μόνοες σας να φτιάξετε ένα όμορφο πρωινό ή άπογευματινό παριζιάνικο, άμερικανικό ή Ιταλικό μοντέλο.

Η Αθήνη

Ο μακιγιέρ Πανκί και ο «δόκτωρ» Λεόν ντέ Λεόν καταστρώνουν σχέδιο για να γίνουν κύριοι της περιουσίας της γεροντοκόρης Χίλτον. Προσλαμβάνουν μια νεαρά ήθοποιό, την μεταμορφώνουν σε γριά, την επαναφέρουν στην φυσική της κατάσταση αργότερα και παρουσιάζουν την αλλαγή αυτή στην Χίλτον σαν αποτέλεσμα των ικανοτήτων του Λεόν. Ο υπηρέτης της Χίλτον, πηγαίνοντας στο εργαστήριο του Λεόν για να παραλάβει τα γυαλιά της, που τα είχε ξεχάσει, βρίσκει το «θαυματουργό φάρμακο» και το κλέβει. Όταν δε ετοιμάζεται να το χρησιμοποιήσει με τον φίλο του εισέρχεται ο Κίρμπυ, ο οποίος δεν άργει να διαπιστώσει ότι το «φάρμακο» είναι ψεύτικο και ότι οι δυο «συνεταίροι» επιδιώκουν να αποσπάσουν χρήματα από την Χίλτον.

Χιούμορ

Τὰ περιοδικὰ πού δείχνουν τήν Ἑλλάδα
Τὰ περιοδικὰ πού τιμοῦν τήν Ἑλλάδα

ΕΙΚΟΝΕΣ

PICTURES
FROM GREECE

ΕΓΓΡΑΨΑΤΕ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΣΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ
Τοὺς προσφέρετε τὸ καλύτερο δῶρο-ἓνα δεσμό μετὰ τὴν πατρίδα